

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Novotného a přísedících Ing. Pavel Vavroucha a Jolany Svobodové v hlavním líčení konaném dne 6. dubna 2022,

takto:

Obžalovaní

1. M.R.,

narozený XXXXX, administrativní pracovník, trvale bytem XXXXX,

2. J.P.,

narozený XXXXX, starobní důchodce, trvale bytem XXXXX, t. č. XXXXX,

3. J.D.,

narozený XXXXX, ředitel, trvale bytem XXXXX,

4. E.R.,

narozená XXXXX, starobní důchodce, trvale bytem XXXXX,

5. Z.N.,

narozený XXXXX, nezaměstnaný, trvale bytem XXXXX,

jsou vinni, že

obžalovaní M.R. a J.P.

po vzájemné dohodě s cílem zkrátit daň z přidané hodnoty a vylákat nadměrný odpočet u společností XXXXX, spol. s r.o., IČ: XXXXX, tehdy se sídlem XXXXX, nyní se sídlem XXXXX (dále jen XXXXX) a XXXXX XXXXX, IČ: XXXXX, tehdy se sídlem XXXXX (dále jen XXXXX), která byla k datu 27. 6. 2013 vymazána z obchodního rejstříku, při zneužití ustanovení o osvobození od daně dle § 64 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, vytvořili řetězec ze společností, v rámci kterého předstírali nákup zboží – dílů výpočetní techniky, a jeho další prodej, aniž disponovali zbožím či prostředky na úhradu zboží, přičemž

obžalovaný M.R. jako společník, tedy osoba mající majetkovou účast ve společnostech XXXXX XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, tehdy se sídlem XXXXX XXXXX (dále jen XXXXX XXXXX), která byla k datu 12. 7. 2017, již pod obchodní firmou XXXXX XXXXX, vymazána z obchodního rejstříku, a XXXXX XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, tehdy se sídlem XXXXX (dále jen XXXXX XXXXX), která byla k datu 10. 10. 2019 vymazána z obchodního rejstříku, a jako osoba otevřeně či skrytě ovládající společnosti XXXXX XXXXX, (nyní XXXXX XXXXX v likvidaci) IČ: XXXXX, tehdy se sídlem XXXXX (dále jen XXXXX) prostřednictvím Z. N., XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX prostřednictvím E. R. a společnost XXXXX XXXXX, IČ: XXXXX, tehdy se sídlem XXXXX (dále jen XXXXX), která byla k datu 17. 5. 2016 vymazána z obchodního rejstříku, prostřednictvím J. D., které dosadil jako jednatele daných společností, a následně na základě plné moci za tyto společnosti jednal a vystupoval i před správcem daně, v úmyslu zkrátit daň z přidané hodnoty u společností XXXXX a XXXXX, vystavil, případně dal pokyn k vystavení faktur jménem společností XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX a XXXXX na prodej elektroniky a dílů výpočetní techniky, které nechal podepsat jednatele společnosti nebo je podepsal sám, ačkoliv si byl vědom toho, že zdanitelné plnění dle vystavených faktur poskytnuto nebylo, a následně tyto faktury předal nebo nechal předat spolu s předávacími protokoly statutárnímu zástupci společností XXXXX a XXXXX J.P., kdy si byl vědom toho, že tyto společnosti XXXXX a XXXXX předmětné faktury neuhradí a uplatní na základě uvedených faktur nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši **5.378.400 Kč**,

obžalovaný J.P. v období od 17. 10. 2007 do 19. 10. 2010 jako jediný jednatel společnosti XXXXX, a v období od 18. 5. 2009 do současnosti jediný jednatel společnosti XXXXX převzal od M.R. nebo jiné osoby faktury společností XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX a XXXXX, nechal tyto faktury zaevidovat do účetnictví společností XXXXX a XXXXX a uplatnit z nich nárok na odpočet DPH na vstupu, ačkoliv předmětné zboží neobdržel a nedisponoval finančními prostředky na jeho úhradu, a posléze deklaroval dodání tohoto zboží do jiného členského státu Evropské unie, konkrétně společnosti XXXXX, XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX (dále jen XXXXX), zneužívaje přitom ustanovení § 64 odst. 1 zákona o DPH osvobozující od daně dodání zboží do jiného členského státu, ačkoliv toto zboží nikdy na Slovensko nedodal, a na základě uvedených faktur přijatých od společností XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX a XXXXX pak požadoval po správci daně vyplacení nadměrného odpočtu za předmětná období, kdy jako jednatel

1. dne 26. 4. 2010 podal u Finančního úřadu Brno II **jménem společnosti XXXXX přiznání k DPH za zdaňovací období I. čtvrtletí 2010**, ve kterém uplatnil v rozporu s ustanovením § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu z faktury přijaté od společnosti XXXXX ve výši 210.800 Kč, a to

Faktura	Dodavatel	DUZP	Základ daně	Daň
FV2000011	XXXXX	30. 3. 2010	1.054.000	210.800

ačkoliv předmětné zboží neobdržel, a následně uplatnil v rozporu s § 64 odstavec 1 zákona o DPH nárok na osvobození od daně z přidané hodnoty z důvodu dodání zboží do jiného členského státu na základě faktury č. FV10/01/001 ze dne 6. 4. 2010, základ daně 1.106.700 Kč společnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

XXXXX, a uplatnil nárok na vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 211.125 Kč, který mu nebyl vyplacen, čímž se pokusil vylákat nadměrný odpočet ve výši 210.800 Kč,

2. dne 28. 4. 2010 podal u Finančního úřadu Brno II **jménem společnosti XXXXX příznání k DPH za zdaňovací období březen 2010**, ve kterém uplatnil v rozporu s § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu z faktur přijatých od společnosti XXXXX a XXXXX v celkové výši 479.238 Kč, a to:

Faktura	Dodavatel	DUZP	Základ daně	Daň
FV2000009	XXXXX	31. 3. 2010	1.242.000	248.400
FV2000010	XXXXX	31. 3. 2010	1.240.000	248.000

ačkoliv si byl vědom, že zboží neobdržel, v rozporu s § 64 odstavec 1 zákona o DPH uplatnil nárok na osvobození od daně z přidané hodnoty z důvodu dodání zboží do jiného členského státu na základě faktur č. FV1055009 ze dne 31. 3. 2010 základ daně 1.304.100 Kč a č. FV1055010 ze dne 31. 3. 2010 základ daně 1.302.000 Kč společnosti XXXXX, a uplatnil nárok na vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 301.232 Kč, který mu byl správcem daně vyplacen, čímž vylákal nadměrný odpočet ve výši 301.232 Kč a zkrátil daň z přidané hodnoty ve výši 178.006 Kč,

3. dne 26. 5. 2010 podal u Finančního úřadu Brno II **jménem společnosti XXXXX příznání k DPH za zdaňovací období duben 2010**, ve kterém uplatnil v rozporu s § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu z faktury přijaté od XXXXX ve výši 263.000 Kč,

Faktura	Dodavatel	DUZP	Základ daně	Daň
FV2000010	XXXXX	30. 4. 2010	1.315.000	263.000

ačkoliv si byl vědom, že zboží neobdržel, a následně uplatnil v rozporu s § 64 odstavec 1 zákona o DPH nárok na osvobození od daně z přidané hodnoty z důvodu dodání zboží do jiného členského státu na základě faktury č. FV1055015 ze dne 25. 5. 2010 základ daně 1.380.700 Kč společnosti XXXXX a uplatnil nárok na vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 247.357 Kč, který mu byl správcem daně vyplacen v částce 192.699 Kč, čímž vylákal nadměrný odpočet v částce 192.699 Kč, pokusil se neoprávněně vylákat nadměrný odpočet ve výši 54.658 Kč a zkrátil DPH ve výši 15.643 Kč,

4. dne 28. 6. 2010 podal u Finančního úřadu Brno II **jménem společnosti XXXXX příznání k DPH za zdaňovací období květen 2010**, ve kterém uplatnil v rozporu s § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu z faktur přijatých od společností XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX a XXXXX v celkové výši 3.077.200 Kč, a to:

Faktura	Dodavatel	DUZP	Základ daně	Daň
FV2000012	XXXXX	15. 5. 2010	2.310.000	462.000
FV2000013	XXXXX	30. 5. 2010	2.310.000	462.000
FV2000035	XXXXX XXXXX	20. 5. 2010	1.760.000	352.000
FV2000036	XXXXX XXXXX	31. 5. 2010	1.760.000	352.000
FV2000018	XXXXX	14. 5. 2010	1.242.000	248.400
FV2000019	XXXXX	21. 5. 2010	1.242.000	248.400
FV2000020	XXXXX	31. 5. 2010	1.242.000	248.400
FV2000067	XXXXX XXXXX	20. 5. 2010	1.760.000	352.000
FV2000068	XXXXX XXXXX	31. 5. 2010	1.760.000	352.000

ačkoliv si byl vědom, že zboží neobdržel, a následně uplatnil v rozporu s § 64 odstavec 1 zákona o DPH nárok na osvobození od daně z přidané hodnoty z důvodu dodání zboží do jiného

členského státu na základě faktur č. FV1055015 ze dne 25. 5. 2010 základ daně 1.380.700 Kč, č. FV1055016 ze dne 2. 6. 2010 základ daně 2.425.500 Kč, č. FV1055017 ze dne 7. 6. 2010 základ daně 3.696.000 Kč, č. FV1055018 ze dne 11. 6. 2010 základ daně 1.304.100 Kč, č. FV1055019 ze dne 16. 6. 2010 základ daně 1.304.100 Kč, č. FV1055020 ze dne 22. 6. 2010 základ daně 3.696.000 Kč společnosti XXXXX a uplatnil nárok na vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 3.054.760 Kč, který mu nebyl vyplacen, čímž se pokusil vylákat nadměrný odpočet ve výši 3.054.760 Kč a zkrátit DPH ve výši 22.440 Kč,

5. dne 27. 8. 2010 podal u Finančního úřadu Brno II **jménem společnosti XXXXX přiznání k DPH za zdaňovací období července 2010**, ve kterém uplatnil v rozporu s § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu z faktur přijatých od společností XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX v celkové výši 854.600 Kč, a to:

Faktura	Dodavatel	DUZP	Základ daně	Daň
FV2000056	XXXXX XXXXX	20. 7. 2010	1.072.500	214.500
FV2000057	XXXXX XXXXX	30. 7. 2010	1.064.000	212.800
FV2000095	XXXXX XXXXX	20. 7. 2010	1.072.500	214.500
FV2000096	XXXXX XXXXX	30. 7. 2010	1.054.000	212.800

ačkoliv si byl vědom, že zboží neobdržel, a následně uplatnil v rozporu s § 64 odstavec 1 zákona o DPH nárok na osvobození daně z přidané hodnoty z důvodu dodání zboží do jiného členského státu na základě faktur č. FV1055033 ze dne 23. 8. 2010 základ daně 2.252.250 Kč, č. FV1055034 ze dne 30. 8. 2010 základ daně 2.234.400 Kč společnosti XXXXX, a uplatnil nárok na vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 791.552 Kč, který mu nebyl vyplacen, čímž se pokusil vylákat nadměrný odpočet ve výši 791.552 Kč a zkrátit DPH ve výši 63.048 Kč,

6. dne 29. 9. 2010 podal u Finančního úřadu Brno II **jménem společnosti XXXXX přiznání k DPH za zdaňovací období srpen 2010**, ve kterém uplatnil v rozporu s § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu z faktur přijatých od společností XXXXX XXXXX v celkové výši 476.800 Kč,

Faktura	Dodavatel	DUZP	Základ daně	Daň
FV2000066	XXXXX XXXXX	30. 8. 2010	1.064.000	212.800
FV2000065	XXXXX XXXXX	20. 8. 2010	1.320.000	264.000

ačkoliv si byl vědom, že zboží neobdržel, a následně uplatnil v rozporu s § 64 odstavec 1 zákona o DPH nárok na osvobození daně z přidané hodnoty z důvodu dodání zboží do jiného členského státu na základě faktur č. FV1055033 ze dne 23. 8. 2010 základ daně 2.252.250 Kč, č. FV1055034 ze dne 30. 8. 2010 základ daně 2.234.400 Kč společnosti XXXXX, a uplatnil nárok na vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 945.042 Kč, který mu nebyl vyplacen, čímž se pokusil vylákat nadměrný odpočet ve výši 476.800 Kč,

obžalovaní J.D., E.R. a Z.N.

toto jednání umožnili a usnadnili pouze formálním výkonem svého zákonného postavení v příslušných společnostech a přenecháním faktického ovládnutí společností, ve kterých byli statutárními zástupci, obžalovanému M.R., kdy

obžalovaný J.D. jako jednatel (v době od 28. 7. 2008 do 16. 1. 2011 jediný jednatel a společník) společnosti XXXXX, jednající jménem společnosti XXXXX, plnil pokyny M.R. a nechal M.R. do účetnictví společnosti XXXXX zaevidovat faktury č. FV2000010, FV2000011, FV2000012, FV2000013 o prodeji zboží – elektroniky a součástek výpočetní techniky, společně s XXXXX a XXXXX, které jako jednatel podepsal a uvedl je v přiznáních k DPH společnosti XXXXX, přitom si musel být vědom toho, že plnění dle těchto faktur nebylo poskytnuto a uhrazeno a z

takto vystavených faktur bude uplatněn odběratelskými společnostmi nárok na odpočet daně z přidané hodnoty v celkové výši **1.382.800 Kč** a jím podepsané faktury a protokoly o předání zboží budou použity u správce daně k doložení uskutečněného zdanitelného plnění,

obžalovaná E.R. v době od 27. 2. 2009 do 4. 3. 2011 jako jediná jednatelka společnosti XXXXX XXXXX, a v době od 27. 2. 2009 do 10. 10. 2019 jako jediná jednatelka společnosti XXXXX XXXXX, jednající jménem společností XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX plnila pokyny svého syna, M.R., kdy do účetnictví těchto společností nechala zaevidovat faktury o prodeji zboží, součástek výpočetní techniky, společností XXXXX, a to faktur č. FV2000035, FV2000036, FV2000056, FV2000057, FV2000065, FV2000066 do účetnictví XXXXX XXXXX, a faktur č. FV2000067, FV2000068, FV2000095, FV2000096 do účetnictví XXXXX XXXXX, které buď podepsala ona, nebo její syn M.R., a uvedla je v příznáních k DPH společnosti XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX, přitom si musela být vědoma toho, že plnění dle těchto faktur nebylo poskytnuto a uhrazeno a z takto vystavených faktur bude uplatněn odběratelskou společností nárok na odpočet daně z přidané hodnoty v celkové výši **2.739.400 Kč** a jí podepsané faktury a protokoly o předání zboží budou použity u správce daně k doložení uskutečněného zdanitelného plnění,

obžalovaný Z.N. jako jednatel (v době od 3. 9. 2008 do 2. 11. 2016 jediný jednatel a společník) společnosti XXXXX, jednající jménem společnosti XXXXX, plnil pokyny M.R., kterého nechal do účetnictví společnosti XXXXX zaevidovat faktury č. FV2000009, FV2000010, FV2000018, FV2000019, FV2000020 o prodeji zboží – elektroniky a součástek výpočetní techniky, společnosti XXXXX, z nichž podepsal minimálně faktury FV2000019 a FV2000010 a nechal je M.R. uvést v příznáních k DPH společnosti XXXXX, přitom si musel být vědom toho, že společnost nedisponuje prostředky na úhradu zboží, plnění dle těchto faktur nebylo poskytnuto a uhrazeno a z takto vystavených faktur bude uplatněn společností XXXXX nárok na odpočet daně z přidané hodnoty v celkové výši 1.256.600 Kč a jím podepsané faktury a protokoly o předání zboží budou použity u správce daně k doložení uskutečněného zdanitelného plnění,

tímto jednáním J.P. spolu s M.R. vylákali nadměrný odpočet ve výši 493.932 Kč, pokusili se vylákat nadměrný odpočet ve výši 4.588.570 Kč a zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 279.137 Kč, celkem tedy 5.361.638 Kč, a na tomto jednání se podíleli zejména vystavením nebo umožněním vystavit faktury J.D. (pod bodem 1, 2 a 4) v celkové výši 1.382.800 Kč, E.R. (pod bodem 4, 5, 6) v celkové výši 2.739.400 Kč a Z.N. (pod bodem 2, 3, 4) v celkové výši 1.256.600 Kč,

t e d y

obžalování J.P. a M.R. (oba v bodech 1-6)

dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že ve značném rozsahu vylákají výhodu na dani a zkrátí daň, spáchají takový čin nejméně se dvěma osobami, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, k jehož dokonání nedošlo,

obžalování J.D. (v bodech 1, 2 a 4), E.R. (v bodech 4, 5 a 6) a Z.N. (v bodech 2, 3 a 4),

umožnili a usnadnili zejména opatřením prostředků jiným, aby se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že ve značném rozsahu vylákají výhodu na dani a zkrátí daň, spáchají takový čin nejméně se dvěma osobami, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, k jehož dokonání nedošlo,

t í m s p á c h a l i

obžalování J.P. a M.R. (oba v bodech 1-6)

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), písmeno c) trestního zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020 ve stádiu pokusu dle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku,

obžalovaní J.D. (v bodech 1, 2 a 4), E.R. (v bodech 4, 5 a 6) a Z.N. (v bodech 2, 3 a 4),

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), písmeno c) trestního zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020 ve stádiu pokusu dle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku ve formě pomoci dle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku.

Za to se ukládá

obžalovanému J.P.

podle § 240 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání

3 (tři) let.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tři) let.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo prokuristy v obchodních korporacích a družstvech na dobu **5 (pět) let.**

obžalovanému M.R.

podle § 240 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání

4 (čtyř) let a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku peněžitý trest ve výši **500 (pět set) denních sazeb po 1.000 (jednom tisíci) Kč**, tedy celkem ve výši **500.000 (pět set tisíc) Kč.**

obžalovanému J.D.

podle § 240 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání

2 (dvou) let.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tři) let.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo prokuristy v obchodních korporacích a družstvech na dobu **5 (pět) let.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku peněžitý trest ve výši **200 (dvě stě) denních sazeb po 2.750 (dvou tisících sedmi stech padesáti) Kč**, tedy celkem ve výši **550.000 (pět set padesáti tisíc) Kč.**

obžalované E.R.

podle § 240 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání

2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo prokuristy v obchodních korporacích a družstvech na dobu **5 (pěti) let.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku peněžitý trest ve výši **200 (dvě stě) denních sazeb po 500 (pěti stech) Kč**, tedy celkem ve výši **100.000 (sto tisíc) Kč.**

obžalovanému Z.N.

podle § 240 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání

2 (dvou) let.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tři) let.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo prokuristy v obchodních korporacích a družstvech na dobu **5 (pěti) let.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku peněžitý trest ve výši **200 (dvě stě) denních sazeb po 1.000 (jednom tisíci) Kč**, tedy celkem ve výši **200.000 (dvě stě tisíc) Kč.**

Odůvodnění:**A/ Skutková zjištění**

1. Shora ve výroku rozsudku popsany skutkový děj byl prokázán dokazováním provedeným v hlavním líčení. V souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu soud zjišťoval skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Podle § 2 odst. 6 trestního řádu provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
2. Obžalovaný J.P. v přípravném řízení dne 29. 6. 2020 (č. l. 179-185) na svoji obhajobu uvedl, že společnost XXXXX byla prodejcem vozidel zn. Citroen a postupně se dostávala do provozních problémů. Z tohoto důvodu zahájili s partnerem W. řadu aktivit na náhradu tohoto zdroje podnikání. Zůstal servis, lakovna a prodej ojetých vozidel. On se snažil získat nové obchodní případy ve vazbě na montáž a prodej vozidel. Pan W. se snažil najít prodej obchodního zboží přes společnost a z toho plynuly dodávky, které potom byly fakturovány, a on předpokládal, že byly i realizovány. Na začátku viděl i dodávku, která to odvážela včetně dokladů. Pak to následovalo jako na běžícím pásu. Nazpět se mu dostaly potvrzené doklady od odběratelů a on to jen zkontroloval papírově a nechal zaúčtovat. On sám s žádným odběratelem nejednal. Následně se vyjádřil ke svým dřívějším podnikatelským aktivitám a zkušenostem. Pokud jde o exekuce, které v současnosti má,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

část z nich vznikla v souvislosti se zapůjčením financí na získání společnosti XXXXX, kdy musel vyplatit bývalé společníky a převzít závazky. Firma XXXXX v době převzetí měla skladové zásoby v ceně 3.000.000 Kč a peníze na účtu, kdy ty si ale nárokovala společnost DXXXXX. Obžalovaného M.R. zná, spolupracoval s ním. Svědek W. mu ho představil v roce 2009 jako dodavatele kancelářských potřeb, kopírovacích zařízení a propagačních předmětů a osobu znající soudní znalce (v souvislosti s ekonomikou společnosti). Dodával jim kancelářské potřeby a propagační materiály za společnost XXXXX XXXXX, kdy dodávky probíhaly standardně. Osoby se jmény D., N. ani R. nezná a osobně s nimi nejednal. K ukončení svého působení jako společníka ve společnosti XXXXX pak uvedl, že na tuto společnost byl v roce 2010 podán insolvenční návrh, což byl nevratný proces, a on proto společnost prodal. Fakticky prodal společnost XXXXX, která byla jediným společníkem společnosti XXXXX, a to společnosti XXXXX (pozn. v případě této společnosti se jedná o společnost s vazbami na obžalovaného M.R., když tato se do roku 2002 jmenovala XXXXX XXXXX a on byl jejím jednatelem, kdy následně byla tato společnost převedena na svědka L.). Veškerou účetní dokumentaci předal zástupcům firmy (byla odvezena celkem ve 3 dodávkách) a movitý majetek předal insolvenčnímu správci. K údajným obchodům - dodávkám zboží (dle výroku rozsudku) pak uvedl, že u první dodávky mu svědek W. řekl, že je to připraveno, že se jedná o nákup zboží za účelem dalšího prodeje na Slovensko. Pak přijelo vozidlo VW Caddy, které bylo naloženo zalepenými a označenými krabicemi. V krabicích se měly nacházet komponenty k výpočetní technice, ale on se do krabic nedíval, pouze převzal dodací listy a faktury. Náklad zůstal v autě, on řidiči vrátil doklady a tento odjel. Řidič měl instrukce od svědka W., kam se zbožím odjet. On věděl, že to mělo být na Slovensko pro společnost XXXXX. Se zástupcem této společnosti ale nejednal. Doklady se mu vrátily poštou potvrzené odběratelem. Úhrada za zboží nedošla. Toto měl na starosti svědek W. a on tomu nevěnoval pozornost. Pokud jde o úhradu dodavateli, určitě něco hradili, ale neví kolik. Firma už byla ve finanční tísní. Ekonomkou společnosti byla paní R.Ch.. Splatnost faktur za zboží vyvezené na Slovensko si nevybavuje, běžná splatnost faktur byla 14 dní. Společnost chtěla zakoupené zboží (dle výroku rozsudku) uhradit ze zdrojů společnosti nebo z rozdílného data splatnosti (inkasa platby). Razítko společnosti XXXXX obdržel spolu s podpisem, neměl důvod o obchodech pochybovat. Dále opětovně popřel, že by jednal s panem S. ze společnosti XXXXX, kdy tomuto jej měl představit svědek K. (fakticky údaje svědka S.). K fakturám z účetnictví (týkajících se této věci) pak doplnil, že pokud tyto byly potvrzeny razítkem odběratele, tak byly zařazeny do běžného měsíce či čtvrtletí. Faktury přišly poštou, část z nich donesl pan W., jako součást své aktivity. S odstupem 10 let se to těžko posuzuje, neměl v úmyslu vytvářet podvod.

3. V hlavním líčení dne 11. 1. 2022 využil svého práva a k věci odmítl vypovídat. Dne 12. 1. 2022 se pak vyjádřil k výpovědi svědka W., kdy obsahově setrval na svých údajích a doplnil, že jejich vztahy byly založeny na tom, že on se měl starat o věci finanční a ekonomické a pan W. o věci provozní. Z toho důvodu se i dali dohromady, protože svědek W. měl svůj autosalon Peugeot a značky Peugeot s Citroenem jsou pod jednou záštitou (koncern PSA). Při koupi společnosti, ale udělal chybu, nebylo možné poznat faktické vlastnictví vozidel, kdy část vozidel byla na leasing společnosti DXXXXX. Svědek W. sice prezentuje, že měl na společnost DXXXXX osobní vazby, nicméně při svém vstupu do společnosti, když měl na starosti provoz, vyřadil, nebo nechal odejít z firmy lidi, kteří na tuto společnost měli přímé vazby, a ze strany společnosti DXXXXX pak byl na společnost XXXXX podán insolvenční návrh, tím došlo ke znejistění ze strany PSA, a v této fázi svědek W. začal couvat. Dále nejsou pravdivé jeho údaje o tom, kolikrát byl ve firmě, když tam byl mnohem častěji, než uvádí, a stejně tak i jeho údaje o penězích, které donášel do firmy (údaje o penězích na výplaty). Rozhodně o společnosti XXXXX věděl víc, než přiznává. K obchodům se Slovenskem pak opětovně zdůraznil, že svědka K., ani věci, které se týkaly zahraničí, neznal. Předpokládal, že ty faktury dodal svědek W. (proto tak i vypovídal), kdy tento se k tomu ale nehlásí. V rámci vyjádření k výpovědi svědka S. pak poukázal na odlišný popis osoby, kterou svědek S. vnímal jako „pana P.“, kdy opětovně uvedl, že opravdu na Slovensku nebyl a pana S. nezná. Předpokládal, že ty obchody opravdu běží po linii pana W., kdy neměl důvod o tom pochybovat.

4. V rámci výslechu v přípravném řízení dne 29. 6. 2020 pak tento obžalovaný doložil kopii rozhodnutí jediného společníka společnosti XXXXX (J. L.) ze dne 2. 12. 2010 o odvolání J.P.z funkce jednatele a jmenování nového jednatele L.S.(č. l. 186).
5. Jeho obhajobu tak lze shrnout tak, že s danými obchody, které vnímal jako reálné, když část dodávek (resp. takto prezentované situace) i sám fyzicky viděl, neměl fakticky nic společného, když tyto probíhaly v režii svědka W., který mu i předával příslušné doklady. Jeho vlastní navazující aktivity, zejména zaúčtování dokladů, případně podání daňového priznání navazovaly právě na jeho vnímání situace.
6. K osobě obžalovaného a jeho možné věrohodnosti se soud zabýval i jeho dosavadní kriminální minulostí, kdy ze spisu Okresního soudu Brno – venkov sp. zn. 12T 24/2014 bylo prokázáno, že tento byl rozsudkem ze dne 15. 4. 2014 odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku s podmíněným odkladem na 30 měsíců za zločin podvodu dle § 209 odst. 1 odst. 3 trestního zákoníku, kterého se dopustil dne 7. 4. 2011 vylákáním půjčky 100.000 Kč, kdy vzhledem ke své špatné finanční situaci (i v souvislosti s podnikáním) věděl, že nebude schopen vypůjčené peníze vrátit. Z hlediska časového se jedná tedy o odsouzení za skutek, kterého se dopustil až po nyní projednávané trestné činnosti. Z hlediska věrohodnosti údajů tohoto obžalovaného ovšem nelze přehlédnout, že tento sice v dané věci doznal (objektivně prokázané) zapůjčení finančních prostředků, ale trestnou činnost (subjektivní stránku - úmysl) po celé řízení popíral (viz rozsudek č. l. 161-165 daného spisu). Tento rozsudek nabyl právní moci ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně sp. zn. 4To 207/2014, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání, dne 10. 6. 2014. Dne 20. 4. 2017 bylo dle § 83 odst. 1 trestního zákoníku rozhodnuto, že se odsouzený ve zkušební době osvědčil a hledí se na něj, jako by nebyl odsouzen.
7. Při hodnocení věrohodnosti jeho výpovědi, tedy možné reálnosti popisu skutkového děje, soud musel, mimo jeho procesního oprávnění (obecně není povinen uvádět pravdivé údaje), a výše popsaného charakteru jeho (shodné) obhajoby v rámci jiného trestního řízení (doznání objektivně nepopíratelných skutečností a popírání zejména subjektivní stránky), přihlídnout i k vlastnímu obsahu jeho výpovědi (zejména tvrzené naprosté důvěry ve svědka W. a jeho faktické volnosti v jednání a faktické neurčitosti v popisu vlastního jednání) a to v kontextu dalších důkazů (zejména dokladů k převzetí a předání zboží a k tehdejší ekonomické situaci společnosti), které svědčí pro logický rozpor jeho (ve výpovědi prezentovaných) údajů s objektivní realitou. Nelze tak přehlédnout popisovanou vlastní ingerenci do jednání (fakticky pouhé zaúčtování s navazujícími úkony, resp. výrazně neurčité či přímo absentující údaje související s popisem předání nejen vlastního zboží, ale zejména dokladů, kdy je zjevné, že podpisy ve verzi „P.“, s ohledem na jejich předkládání minimálně s jeho vědomím finančním úřadům, jsou jeho pravé), kdy je zjevná snaha o její bagatelizaci. Údaje obžalovaného soud v tomto rozsahu proto vnímá jako částečné „ospravedlnění“ vlastního jednání (tedy nikoli zcela věrohodné), a může z nich vycházet pouze tam, kde jsou v souladu s dalšími, zejména objektivními důkazy.
8. Zde, k jím tvrzené víře v reálnost daných obchodů, při ekonomickém stavu společnosti, který byl evidentně neutěšený (ať již se jedná o společnost XXXXX či společnost XXXXX), je nutno poukázat na faktický mechanismus daných obchodů, tedy, že (dle něj) svědek W. s jeho vědomím, ovšem na účet „jeho“ (P.) společnosti uzavírá (relativně dlouhodobě, opakovaně) obchody, které teoreticky z jeho (P., resp. konkrétní společnosti) strany (tedy nákup) mohou být hrazeny pouze z rozdílů splatnosti faktur (tedy, že kupující zaplatí dříve, než nastane splatnost u faktury, kterou má hradit on). V případě prvního „obchodu“ tak je nutno zmínit, že v řetězci společností XXXXX - XXXXX - XXXXX – XXXXX, společnost XXXXX měla prodat zboží dne 15. 3. 2010 se splatností do 14. 4. 2010 (viz č. l. 998), společnost XXXXX měla prodat zboží dne 30. 3. 2010 se splatností do 30. 6. 2010 (viz č. l. 975) a společnost XXXXX měla prodat zboží dne 6. 4. 2010 se splatností do 6. 5. 2010 (viz č. l. 1375). Zde tedy formálně existuje časový prostor pro možnou

úhradu z následného plnění. V případě dalšího „obchodu“ v řetězci společností XXXXX - XXXXX - XXXXX - XXXXX, společnost XXXXX měla prodat zboží dne 31. 3. 2010 se splatností do 30. 4. 2010 (viz č. l. 997), společnost XXXXX měla prodat zboží dne 31. 3. 2010 se splatností do 30. 4. 2010 (viz č. l. 1641) a společnost XXXXX měla prodat zboží dne 31. 3. 2010 se splatností do 30. 4. 2010 (viz č. l. 505). Obdobně ve stejných datech se pak pohybuje první obchod v řetězci společností XXXXX - XXXXX - XXXXX - XXXXX (viz faktury č. l. 507, 1811 a 207 Přílohy č. 5 zdrojového spisu). Zde jsou již data splatnosti shodná (30. 4. 2010), ale teoreticky pořad může existovat onen obžalovaným zmiňovaný předpoklad úhrady z následných plnění. Ovšem zásadní je, že již dne 1. 5. 2010 (s ohledem na opakované neuhrazení od společnosti XXXXX) by muselo být obžalovanému P. zjevné, že daný předpoklad hrazení neexistuje, a přesto by v daném mechanismu podnikání fakticky pokračoval. Je zjevné, i s ohledem na výrazné rozšíření daných „obchodů“ v měsíci květnu 2010, které by bylo za těchto okolností ekonomicky nesmyslné (nakoupit zboží, tedy převzít z hlediska objemu finančních prostředků zásadní závazek /cca 14,5 milionů Kč/ a toto zboží dále prodat společnosti, která řádně neuhradila několik předchozích dodávek vždy v řádu milionů Kč, tedy jí je v podstatě darovat), že tento obžalovaný musel být srozuměn s pouze formálním obchodem (trestným jednáním), nikoli reálným plněním.

9. Na úplný závěr pak nelze přehlédnout ani příjmové doklady (jeho společnosti), na kterých je podpis odpovídající (obsahově) jeho podpisu, které deklarují příjmy od společnosti XXXXX, tedy částky, které měl přebírat, kdy tyto byly poskytnuty daňovým orgánům, kdy je problematické uvěřit, že by o jejich existenci, zaúčtování a předkládání nic nevěděl (viz např. č. l. 1400, 1402 a násl.), když zde navíc jej přímo usvědčuje svědkyně Ch., která potvrdila, že tyto doklady vystavila (vyplnila) ona, když P. jí říkal, že pro peníze dojde a hotovost vloží na účet.
10. Obžalovaný M.R. v přípravném řízení dne 2. 7. 2020 (č. l. 199-203) i v hlavním líčení dne 11. 1. 2022 využil svého práva a k věci odmítl vypovídat, kdy v přípravném řízení pouze předložil písemné prohlášení (č. l. 204-205), v jehož rámci obecně k obžalobě uvedl, že všechny obchody řádně proběhly, kdy ceny jednotlivých dílů byly v dané době obvyklé. Ke každému obchodu byl vystaven řádný daňový doklad, který byl i řádně zaúčtován. Jako důvod, proč ve stejném období dodávalo více společností, uvedl, že hlavní dodavatelé nebyli ochotni tak velké množství dodat na fakturu jednomu subjektu. Další průběh obchodu, tedy vývoz zboží na Slovensko, byl mimo možnosti ovlivnění ze strany společností XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, nebo XXXXX XXXXX. Z důkazů ve spise, zejména údajů svědka S. v rámci daňových řízení, přitom vyplývá, že tento toto zboží převzal a následně prodal. Dále se vyjádřil k jednotlivým spoluobžalovaným, kdy k P. uvedl, že tento, jako jednatel společnosti XXXXX, byl pro něj kontaktní osobu ve všech obchodech (nikoli tedy svědek W., jak uvádí obžalovaný P.). K osobě J.D. uvedl, že jsou dlouholetí přátelé, kdy tento je z jeho pohledu do jisté míry nepraktický. Zhruba před 10 lety jej požádal, zda by se nemohl stát jednatelem či společníkem některé ze společností, kterou tehdy ovládal, kdy nechtěl, aby ze zápisu v obchodním rejstříku bylo zřejmé, že za ní stojí on. Tento model se v následujících letech ještě několikrát zopakoval, kdy jeho zájmem bylo, aby jeho manželka věděla co nejméně o jeho podnikání. D. mu vyhověl s tím, že se ale nebude muset jakkoliv zabývat chodem a činností těchto firem s výhradou nutnosti jeho případného podpisu. D. o faktické činnosti těchto firem nic nevěděl a ani se na jejich činnosti nijak neptal. Ke své matce, obžalované E.R., uvedl, že tato se obchodních případů neúčastnila, nic o nich neví, do statutárního orgánu společností byla zapsána jím z toho důvodu, že v dané době měl zákaz působení ve statutárních orgánech. K osobě obžalovaného Z. N. pak uvedl, že tento, když chtěl začít podnikat, tak se na něj obrátil s prosbou o pomoc a rozjezd podnikání a on mu pomohl založit společnost XXXXX. Vedl mu účetnictví a také mu pomáhal s obchodními případy, které se reálně uskutečnily.

11. Jeho obhajobu, která v mnohém je jakousi částečnou obhajobou dalších spoluobžalovaných, tak lze shrnout tak, že k žádnému trestnému jednání nedošlo, když všechny obchody řádně proběhly.
12. Z hlediska jeho možné věrohodnosti nelze přehlédnout jeho dosavadní kriminální minulost, kdy byl opakovaně soudně trestán a to fakticky i za obdobné jednání v dané době.
13. Z připojených trestních spisů (viz opis RT) tak bylo prokázáno, že nejprve byl dne 18. 7. 2008 rozsudkem Městského soudu v Brně sp. zn. 5T 161/2008 odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou roků s podmíněným odkladem na čtyři roky za trestný čin úvěrového podvodu dle § 250b odst. 1 odst. 2, odst. 4 písm. a), b) trestního zákona, kterého se dopustil mimo jiné jako zástupce společnosti XXXXX a XXXXX dne 1. 2. 2006 a dne 2. 3. 2006 v rámci uzavření úvěrových smluv na motorová vozidla s vědomím, že tato budou odstraněna z dispozice vlastníka a nebudou hrazeny příslušné splátky. Na mechanismu dané trestné činnosti se přitom měla podílet i společnost XXXXX, kterou zastupoval (v dané věci svědek) D. (a již v této době tento musel vnímat „problematičnost“ podnikání obžalovaného R.). Z hlediska věrohodnosti údajů tohoto obžalovaného (R.) nelze přehlédnout, že tento trestnou činnost po celé řízení popíral (viz rozsudek č. l. 58-68 daného spisu). Tento rozsudek ze dne 18. 7. 2008 nabyl ve vztahu k výroku o vině právní moci ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 3To 56/2009, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání, dne 4. 3. 2009. Ve vztahu k výše popsanému trestu pak dne 1. 12. 2010 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně sp. zn. 3To 56/2009 ze dne 1. 12. 2010.
14. Další odsouzení rozsudkem Městského soudu v Brně sp. zn. 2T 202/2014 je sice až z roku 2015, ale vztahuje se k obdobné trestné činnosti. Z tohoto připojeného spisu bylo prokázáno, že obžalovaný M.R. byl odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců s podmíněným odkladem na dva roky za pokus trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 148 odst. 1 odst. 3 písm. c) trestního zákona, kterého se dopustil jako statutární zástupce společnosti XXXXX dne 18. 2. 2009 v rámci podání daňového přiznání k DPH za 3. čtvrtletí roku 2008 vytvořením a předložením falešného daňového dokladu, který měl vytvořit zdání uskutečnění zdanitelného plnění. Na mechanismu dané trestné činnosti se přitom měla podílet i společnost XXXXX, kterou zastupoval opět (v dané věci svědek) D.. Z hlediska věrohodnosti údajů tohoto obžalovaného (R.) nelze přehlédnout, že tento trestnou činnost po celé řízení popíral a i výpověď (zde) svědka D. byla soudem hodnocena jako nevěrohodná (viz rozsudek č. l. 408-420 daného spisu). Tento rozsudek ze dne 27. 10. 2015 nabyl právní moci ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně sp. zn. 8To 567/2015, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání, dne 12. 1. 2016 (tato rozhodnutí jsou v kopii i obsahem spisu - č. l. 2469-2478). S ohledem na ustanovení § 83 odst. 3 trestního zákoníku se odsouzený ve zkušební době osvědčil.
15. Nad rámec těchto pravomocných odsouzení pak nelze přehlédnout, že rozsudkem Městského soudu v Brně sp. zn. 7 T 212/2014 ze dne 29. 7. 2015 byl (nepravomocně) odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců s podmíněným odkladem na 30 měsíců za zločin násilí proti úřední osobě dle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, kterého se dopustil dne 11. 12. 2013 úmyslným najížděním motorovým vozidlem tov. značky Alfa Romeo RZ: XXXXX na pracovníky vymáhacího oddělení finančního úřadu v souvislosti se zajištěním tohoto vozidla u daňového subjektu XXXXX (jednatel Z.N.). Pro nyní projednávanou věc je tedy zjevné, že vazby tohoto obžalovaného na danou společnost (reálné užívání vozidla společností) a fakticky i aktivity a znalosti spoluobžalovaného N. (viz daný rozsudek) byly zjevně širší, než z jejich údajů vyplývá. Tento rozsudek ze dne 29. 7. 2015 ale nenabyl právní moci a v rámci konečného rozhodnutí odvolacího soudu (Krajského soudu v Brně sp. zn. 7To 140/2016) došlo k postoupení věci s tím, že se může jednat o přestupek.
16. Při hodnocení věrohodnosti jeho výpovědi, tedy možné reálnosti popisu skutkového děje, soud musel, mimo jeho procesního oprávnění (obecně není povinen uvádět pravdivé údaje), přihlédnout i k vlastnímu obsahu jeho výpovědi (zejména tvrzené reálnosti obchodů) a to v kontextu dalších důkazů (zejména dokladů dokumentující naopak nereálnost těchto obchodů), které svědčí

pro logický rozpor jeho (ve výpovědi prezentovaných) údajů s objektivní realitou. Nelze pak přehlédnout i jeho faktickou ingerenci prakticky do (téměř) celého řetězce daných obchodních případů. Údaje tohoto obžalovaného soud v tomto rozsahu proto vnímá jako jeho účelovou obhajobu (tedy nikoli jako věrohodné), a může z nich vycházet pouze tam, kde jsou v souladu s dalšími, zejména objektivními důkazy.

17. Obžalovaný Z.N. v přípravném řízení dne 30. 6. 2020 (č. l. 137-142) na svoji obhajobu uvedl, že z tehdy spoluobviněných zná pouze M.R. a od vidění jeho mámu E.R.. Ostatní nezná a nikdy s nimi nejednal. S M.R. se seznámil krátce před skutky, které jsou mu kladeny za vinu, v roce 2010, kdy pracoval jako elektrikář na stavbách (pozn. tento údaj zjevně neodpovídá realitě, když společnost XXXXX s jednatelem Z. N. byla do OR zapsána již v roce 2008). Pracoval jako OSVČ a R. mu říkal, že je výhodnější pracovat ve firmě (XXXXX) a nabídl mu, že mu pomůže zprostředkovat založení společnosti, a tak byla založena společnost XXXXX. On sám se v tom nevyznal, ani nevěděl, zda a co má s firmou společného. V souvislosti s firmou nic nebyl podepsat na nějakém úřadu, ale neví, zda jinde nepodepsal nějaké listiny. Za společnost XXXXX nikdy nic nedělal (arg. „absolutně jsem se o to nestaral, když jsem měl moc práce se sháněním zakázek“), nedostal žádné papíry a nikdy žádné nevystavil. Nepamatuje si, zda vystavil plnou moc. Společnost ale „obhospodařoval“ R., tak ji asi musel mít. O společnosti XXXXX a její spolupráci se společnostmi XXXXX a XXXXX nic neví. Stejně tak neví, kdo vedl účetnictví, sestavoval a podepisoval daňová přiznání. Podpis na fakturách FV2000019 a FV2000010 připomíná jeho podpis, ale nevybavuje si, že by je podepisoval. Na fakturách FV2000009, FV2000018, FV2000020 nejsou jeho podpisy (pozn. tyto dvě verze podpisů se přitom evidentně liší, kdy řada podpisů, kterou obžalovaný nepoznává, fakticky paraf, je zcela shodná s podpisy spoluobžalovaného R., zde viz zejména parafu na faktuře FV2000020 a podpis např. na č. l. 425). Nikdy žádné papíry nepodepisoval a zboží nepřebíral. Přiznání k dani z přidané hodnoty nepodepsal a nevystavil. Tyto údaje se vztahují k předloženým dokladům (č. l. 143-158). Na výslovný dotaz (po předložení listin z počítače obžalovaného R., zejména č. l. 162) pak popřel, že by byl (kdykoli) ve věci společnosti XXXXX kontaktován někým jiným než policií.
18. V hlavním líčení dne 11. 1. 2022 využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.
19. Jeho obhajobu, která jej ovšem nevyvíňuje, tak lze shrnout tak, že o daných obchodech nic neví, on sám se na nich nepodílel (fakticky se o činnost společnosti nezajímal), za „jeho společnost“ jednal R., který i vystavoval doklady.
20. K věrohodnosti jeho údajů je nutno primárně poukázat na zajištěný obsah harddisku počítače obžalovaného M.R., který mimo jiné obsahuje soubor s označením O-2: 1-MIRI-DATA\WORD-2016\N.-podání vysvětlení.doc (č. l. 162, 1873), který z obsahové stránky je návodem jak vypovídat v rámci (opakovaného, viz odkaz na dřívější výpověď) podání vysvětlení, kdy tento soubor byl vytvořen, naposledy upraven a vytištěn dne 12. 1. 2017, což (minimálně) datově přímo koresponduje s úředním záznamem o podání vysvětlení tohoto obžalovaného z navazujícího dne 13. 1. 2017 (č. l. 175-177) a skutečností, že tento již dříve vypovídal viz úřední záznamy ze dnů 4. 10. 2011 (č. l. 165-169) a 17. 6. 2013 (č. l. 170-172). Při zohlednění výše popsanych rozporů jeho údajů s realitou je nutno uzavřít, že věrohodnost jeho údajů je mizivá, když nelze vyloučit, že jeho výpověď je stále „řízena“ jinou osobou, když on sám sice byl formálně osobou s oprávněním za společnost jednat, ale fakticky se jednalo o tzv. „bílého koně“, který zakrýval kriminální aktivity jiných osob.
21. Obžalovaný J.D. v přípravném řízení dne 1. 7. 2020 (č. l. 118-122) využil svého práva a k věci odmítl vypovídat s tím, že uvedl, že se cítí nevinný a ničeho nezákonného se nedopustil. Textu usnesení o zahájení trestního stíhání dostatečně nerozumí, a proto nebude vypovídat.
22. V hlavním líčení dne 11. 1. 2022 na svoji obhajobu uvedl, že s obžalovaným M.R. se seznámil v devadesátých letech, byli přátelé, měli společné zájmy, a tento jej požádal o poskytnutí drobné administrativní součinnosti v souvislosti s jeho podnikáním. On sám přitom nepodnikal,

v podnikání se nevyznal (neorientoval). Takto se postupně stal společníkem, případně statutárním zástupcem společnosti XXXXX (ostatně i dalších). Fakticky nikdy nepodnikal, vše bral jako přátelskou výpomoc M.R., kdy také za to nepobíral žádnou odměnu. Je možné, že podepisoval příznání k DPH, ale rozhodně toto nevyhotovoval, stejně tak tohoto spoluobžalovaného nežádal, aby něco zanesl do účetnictví. Je pravdou, že v souvislosti s tímto podepisoval nějaké doklady, ale s odstupem času si již nevybavuje jaké, rozhodně se s nikým nedomlouval na krácení daní. Z hlediska svého jednání dále uvedl, že v počátcích této spolupráce si všechno nechával podrobně vysvětlit, kdy tato vysvětlení mu připadala srozumitelná a logická, takže postupně se vyptával méně a méně a věci věnoval menší a menší pozornost, kdy toto souviselo i s jeho vlastním pracovním vytižením. Někdy kolem roku 2015 si začal uvědomovat problémy, a protože již chápal, že jednatel za vše zodpovídá, měl zájem toto postavení („jednatelství“) ukončit. V dané době byl přesvědčen, že pokud existují nějaké problémy, tak jsou vysvětlitelné, věřil vysvětlením obžalovaného R. a doteď nemá dojem, že by tento jej snad nějakým způsobem podvedl, maximálně se může jednat o nedorozumění. Tyto úvahy pak situoval k nutnosti svědčit u Městského soudu v Brně a podávání vysvětlení na policii. Když byl dotazován na obdobnou situaci, nutnost podávat vysvětlení na policii, již dříve, uvedl, že v té době situaci vnímal tak, že se to vysvětlí. V souvislosti s ukončením „jednatelství“ pak vysvětlil (s ohledem na změnu v postavení jednatele a nikoliv společníka), že v souvislosti s postavením společníka žádné problémy nepocíťoval, a proto to neřešil. V této situaci byl prostě nedůsledný. Když byl dotázán na rozsah této své pomoci, uvedl, že se domnívá, že takto byl alespoň v deseti společnostech, kdy R. měl své aktivity poměrně široce rozprostřeny, různě společnosti předával a doporučil mu, aby založili společnost novou. Tedy tyto aktivity nebyly z jeho iniciativy. Když byl konfrontován s údaji z obchodního rejstříku, tak potvrdil, že první společnost, ve které působil, se vztahuje k roku 2000. Když byl právě s ohledem na tuto dlouhodobost jeho jednání dotázán, zda měl představu, jaké jsou povinnosti jednatele, uvedl, že pouze povšechnou a rozhodně nedůslednou. Svě aktivity ukončil někdy v roce 2018, nebo 2019, kdy se množily administrativní nepříjemnosti, jemu to bylo nepříjemné a nechtěl v tom dále pokračovat. Z hlediska své činnosti potvrdil, že podepisoval různé faktury a doklady pro finanční úřad, tedy daňová příznání a to i k dani z přidané hodnoty. Ke svému vystupování před finančním úřadem uvedl, že vzhledem k tomu, že o podnikání fakticky neměl přehled, tak se vždy nejprve informoval u M.R. a následně vypovídal v intencích jeho informací, když byl přesvědčen, že jeho údaje jsou pravdivé (arg. „že to tak bylo“). K obsahu jím podepisovaných faktur uvedl, že tyto si před podpisem vždy přečetl, ví, že se týkaly mimo jiné i nákupu elektroniky, a to spíše součástí počítačů (pamětí, grafických karet apod.), a to v objemu stotisíců až milionů Kč. Ke svému vstupu do jednotlivých společností v návaznosti na své údaje, že veškerou tuto činnosti dělal zadarmo, uvedl, že ani neplatil částky související s nabytím obchodních podílů. K důvodům, proč se ve společnostech (jejich orgánech) nevyskytoval obžalovaný R., uvedl, že tento mu vysvětlil, že v rámci konkurence není vždy dobré a vhodné, aby bylo přímo vidět, že stojí za těmito společnostmi. Pro některé jednání, zejména na finančním úřadu, ale dával R. plnou moc. Dle něj obžalovaný nechtěl být vidět ve veřejných rejstřících, plná moc takto viditelná není. Když byl dotázán na vlastní údaje ohledně roku 2015, kdy již pocíťoval problémy, proč v této době opět vstupoval jako jednatel do další společnosti, uvedl, že toto si nepamatuje. Když byl dotázán konkrétně na společnost XXXXX (XXXXX), uvedl, že tato mu nic neříká. Po seznámení se skutečností, že se jedná o společnost založenou na Slovensku, kde byl od roku 2015 jednatel a společník (viz výpis č. l. 2725-2726), poměrně nelogicky uvedl, že ví, že někdy vyjeli na kraj Slovenska, ale o podnikání společnost nic neví. Když byl dotázán, jak se při tomto pouhém „vyjetí na kraj Slovenska“ mohl stát společníkem a jednatelem společnosti, tak upřesnil, že jednou tam navštívili nějakou notářskou kancelář. Ke společnosti XXXXX uvedl, že jméno je mu povědomé, ale víc o tom neřekne, je možné, že v ní byl nějakým způsobem účasten, ale neví, jak. K osobě svědka J. L., který jej v této společnosti nahradil (stejně tak jako např. ve společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX apod.), uvedl, že jméno zná, ale osobně se s ním nikdy nesetkal. Účetnictví ani dokumentaci k firmám mu tedy nepředával, když toto fyzicky nikdy neměl k dispozici. Účetnictví

firem, ve kterých byl, dělal buď R., nebo některá z účetních firem, se kterými tento spolupracoval. Poté upřesnil, že se domnívá, že některé firmy účtoval přímo M.R. a některé účetní firma jeho bratra svědka A.R.. K vlastnímu podnikání uvedl, že o obsah jím podepisovaných listin se nezajímal, v kanceláři R. občas viděl nějaké bedny, ke kterým mu tento řekl, že toto jsou ty součástky, ale fyzicky je nikdy nekontroloval, nepřebíral. K osobám spoluobžalovaných uvedl, že zná pouze E.R. jako maminku M.R., kdy ví, že tomuto pomáhala s úklidem (tyto údaje korespondují s údaji svědkyně K., která ji popisovala fakticky jako uklízečku). Žádnou osobní zkušenost s tím, že by tato podnikala, nemá. K osobě obžalovaného N. pak uvedl, že znal pouze jeho jméno s tím, že to měl být nějaký řidič pracující u R., ale osobně se s ním v dané době nesetkal. Vnímal ho obdobně jako i svědka S., jako lidi, kteří s něčím pomáhají. Nevěděl, že by tito měli řídit firmy, nebo podnikat. K možnosti obžalovaného R. jednat za jeho firmy uvedl, že pokud tento potřeboval, tak byla sepsána plná moc. Jinak, když se domluvil nějaký obchod, tak on sám podepisoval, co bylo třeba. Na dotaz, zda byl informován, jakým způsobem je zboží dle jím podepsaných faktur hrazeno, uvedl, že on je rozhodně nehradil a domnívá se, že bylo hrazeno patrně R., a to hotovostně. Nezajímal se, zda ten to hradil ze svých prostředků, či z prostředků konkrétní společnosti. Stejně tak se nezajímal o další prodej zboží, tedy fakticky obchodní politiku společnosti. K podpisům faktur, které jsou obsahem spisu, pak uvedl, že pokud obsahují podpis, tak neobjevil nic, aby mohl říct, že se jedná o falšovaný podpis, tedy fakticky potvrdil pravost svých podpisů, a to i na jednotlivých daňových příznacích. Když byl dotázán na konkrétní mechanismus obchodu, tedy nákup zboží jeho společnosti XXXXX od jeho dřívější společnosti XXXXX, uvedl, že o toto se nezajímal. Když byl dotázán, proč na finančních úřadech uváděl nepravdivé údaje (např. že činnost jednatele reálně vykonává), uvedl, že mu to připadalo vhodné tak, aby věci byly v pořádku. Když byl dotázán, co ho vede ke změně jeho nynějších údajů, tedy k posunu od údaje, že za společnost jedná, k nyní prezentované verzi, že za společnost nejednal, uvedl: „protože jsem pochopil, že se někde stalo něco, co se stát nemělo, a rozhodl jsem se, že budu říkat věci přesně tak, jak jsou“. Fakticky původně hrál tu svou verzi, protože změna by vypadala blbě, ale nyní pochopil, že to bylo asi velmi nerozumné. Ke svým dalším aktivitám v souvislosti s poskytovanou součinností, tedy aktivit související s bankovními účty, uvedl, že vždy to bylo tak, že spolu s M.R. zašli do banky, většinou oba získali dispoziční právo k účtům, ale on sám s účty nedisponoval, ani neměl informace o finančních pohybech na účtu, když výpis chodil R.. On sám se o platby nezajímal, protože celé účetnictví vedl a organizoval R.. Fakticky tak neměl přehled o hospodaření, když pouze občas podepsal listiny, ale nezajímal se o to, když toto bral „jako job“ obžalovaného R.. Ke svému vnímání činnosti a postavení jednatele společnosti uvedl, že pochopil, že jednatel by měl společnost de facto řídit a že za jednotlivé kroky je právně zodpovědný, ale toto zjistil až poté, co proti němu bylo vzneseno obvinění. Žádného z obchodních případů popsanych v obžalobě se nezúčastnil, byl přesvědčen, že probíhají dle faktur, ale o toto se nezajímal, neověřoval si to. Při ukončení svého „jednatelství“ v různých společnostech neřešil dispoziční práva banky, když toto nedomyslel. Rozhodně neprováděl žádné dispozice na účtech, ani výběry z účtů. Když byl dotázán i k jiné formě aktivit v rámci různých společností, zde zejména rozhodování společníka o změně jednatele, tak uvedl, že v takovém případě musel být nachystán patřičný dokument, a to asi nějakým právníkem, ale jemu byl předložen R.. Nevzpomíná si, že by aktivně jmenoval nějakého jiného jednatele (zde viz společnost XXXXX, ale i XXXXX apod.). K osobě Z. N., kterého vnímal jako řidiče, kdy tento se stal jednatelem společnosti, tak uvedl, že i on sám byl jednatelem a měl zcela odlišné zaměření, takže by jej tato skutečnost nezaujala, nevnímal by ji jako nic mimořádného, nebyl by to problém.

23. První údaje obsahující jeho obhajobu jsou přitom uvedeny v rámci písemného vyjádření k obžalobě (č. l. 2623-2626), kdy tyto obsahově korespondují s jeho údaji z hlavního líčení (zejména spontánní částí výpovědi). Nad tento rámec uvedl, že přestože byl jednatelem a společníkem společnosti XXXXX, případně dalších, tak do podnikatelských aktivit se žádným způsobem nezapojoval, nezajímal se o ně, neměl o nich jakýkoliv přehled, pouze na základě žádosti (nikoliv pokynu) spoluobžalovaného R. tomuto poskytoval součinnost. Tedy ani nemohl R. nechat zaevidovat do

účetnictví faktury, když toto byla samostatná činnost tohoto obžalovaného. Nemohl tak ani uvést nepravdivé údaje v přiznáních k DPH, když tato nezpracovával, byť je mohl podepsat. Dále se pak podrobně vyjádřil ke vzájemným kontaktům s obžalovaným M.R., kdy potvrdil i jisté benefity, ale tyto nevnímal v souvislosti s poskytovanou součinností, ale jako výpomoc v rámci přátelských vztahů (např. možnost užívání osobního motorového vozidla, využívání mobilního telefonu apod.). Svoji spolupráci s obžalovaným R. pak rozdělil do třech období, kdy v prvním (cca od roku 2000 do roku 2010) vykazoval určitou vyšší míru obezřetnosti při daných aktivitách v souvislosti s jejich novostí. Druhé období (2010 až 2015) se pro něj vyznačovalo zejména rodinnými a pracovními problémy a v souvislosti s touto věcí i nutností vypovídat před orgány policie, kdy toto vnímal jako „první varování“ (z výše popsaných trestních řízení obžalovaného R. přitom vyplývá, že tato doba zjevně započala již dříve, minimálně v roce 2008). Z tohoto důvodu požadoval, aby byl postupně eliminován ze všech pozic jednatele v různých společnostech, kdy začal vnímat, že pozice jednatele je rizikovější, než pozice společníka. V posledním období (cca od roku 2015 dosud) došlo k eskalaci problémů souvisejících s činnostmi podnikatelských subjektů spravovaných osobou M.R.. Zde fakticky v rámci různých výpovědí jak před orgány činnými v trestním řízení, tak orgány správy daní (nepravdivě na základě žádosti či doporučení M.R.) potvrzoval reálnost podnikatelských vztahů, na kterých ale sám neparticipoval, aniž by měl možnost pravdivost svých údajů ověřit. Fakticky důvěřoval R., který mu vysvětloval, že odlišný postoj by jej mohl dostat do větších problémů. Poslední výpovědí, kdy tzv. „podržel“ spoluobžalovaného R., je výpověď na policii v přípravném řízení této trestní věci, kdy ovšem nadále už nechce takto postupovat a rozhodl se vypovídat pravdu. Na závěr pak uvedl, že sice po určité období byl společníkem a jednatelem společnosti XXXXX, ale nijak se nepodílel na realizaci podnikatelských aktivit této společnosti, neměl o nich jakýkoliv přehled a v žádném případě se nepokusil o zkrácení DPH.

24. Jeho obhajobu, která jej ovšem nevyvíňuje, tak lze obdobně jako v případě obžalovaného N. shrnout tak, že o daných obchodech prakticky nic neví, on sám se na nich přímo nepodílel (fakticky se o činnost společnosti nezajímal), když za „jeho společnost“ jednal spoluobžalovaný M.R., který i vystavoval doklady.
25. Při hodnocení věrohodnosti jeho výpovědi, tedy možné reálnosti popisu skutkového děje, soud opět musel, mimo jeho procesního oprávnění (obecně není povinen uvádět pravdivé údaje), přihlídnout i k vlastnímu obsahu jeho výpovědi (zejména tvrzenému nezájmu a faktickému neporozumění činnosti konkrétních společností) a to v kontextu dalších důkazů (zejména dokladů dokumentující rozsah jeho „činnosti“, množství společností, kde „zastupoval“ R. a množství podpisů na listinách souvisejících s nyní projednávanou věcí atd.), které svědčí pro logický rozpor jeho (ve výpovědi prezentovaných) údajů o pouze minimální aktivitě s objektivní realitou. Údaje obžalovaného soud v tomto rozsahu proto vnímá jako jeho účelovou obhajobu (tedy nikoli jako věrohodné), a může z nich vycházet pouze tam, kde jsou v souladu s dalšími, zejména objektivními důkazy.
26. Obžalovaná E.R. v přípravném řízení dne 2. 7. 2020 (č. l. 223-227) i v hlavním líčení dne 11. 1. 2022 využila svého práva a k věci odmítla vypovídat.
27. Její obhajoba, která ji s ohledem na její vlastní činnost (případně nečinnost) stejně jako u výše jmenovaných nevyvíňuje, je fakticky naznačena ve vyjádření jejího syna (obžalovaného M.R.), který k její osobě tvrdil, že tato o věci (obchodních případech) nic neví, kdy do statutárních orgánů společností ji účelově nechal zapsat on, a to při zohlednění jeho prvotních údajů o reálnosti daných obchodů. Soud zde nepochybně, že tato obžalovaná se do dané situace dostala (jako ostatně i další) v důsledku aktivit jejího syna M., kdy v jejím případě je evidentní, že její vlastní činnost (svědky vnímána jako pouhá uklízečka) je v evidentním rozporu s formálně deklarovaným postavením (osoba rozhodující o činnosti společnosti).

28. Ze svého trestného jednání jsou obžalovaní mimo částečného doznání části obžalovaných (k účasti na tvorbě příslušných dokladů) usvědčováni výpověďmi svědků a zejména listinnými důkazy, a to jak předloženými v rámci trestního oznámení správcem daně, tak zajištěnými následně v rámci přípravného řízení, a to i cestou právní pomoci ze Slovenské republiky, které ve svém souhrnu vyvracejí naznačenou obhajobu obžalovaných o realitě daných obchodů a oprávněnosti zanesení příslušných fiktivních dokladů do účetnictví.
29. Svědkyně A.K., jejíž podpisy jsou mj. na předávacích protokolech společností XXXXXX či XXXXXX (č. l. 1290-1295, zde u ověření shody a č. l. 1561-1562, zde jako předávající), kdy originály předmětných dokladů (spolu s fakturami) vydal svědek P. z kanceláře M.R. (viz č. l. 1631 a 1639-1642), v přípravném řízení dne 18. srpna 2020 (č. l. 1556-1560) uvedla, že v dané době byla zaměstnána jako administrativní pracovnice ve společnosti XXXXXX na adrese XXXXXX, a jejím nadřízeným byl obžalovaný M.R.. Zná společnost XXXXXX XXXXXX, s názvy společností XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX či XXXXXX se setkala (jejich jména zná od R.), ale nevykonávala jejich jménem žádnou činnost, pouze pro některé dělala drobné administrativní práce. Např. měla průkaz zmocněnce pro přebírání pošty společnosti XXXXXX XXXXXX, případně na žádost M.R. něco kopírovala pro společnost XXXXXX. Neví ale (arg. nevzpomíná si), kdo byl statutárním zástupcem těchto společností. Když se jednalo o tyto společnosti, komunikovala s M.R., nikdo jiný jí úkoly jménem těchto společností nezadával. Dále potvrdila, že podpisy na předávacích protokolech u faktur společnosti XXXXXX č. FV2000012 a č. FV2000013, které jí byly v kopii předloženy (č. l. 1561-1562, případně č. l. 2358 a 2360) jsou její. Okolnosti podpisů si nevybavuje, nejspíš jí o podpisy požádal R.. U předání věci ale přítomna nebyla. Názvy věci jí nic neříkají. K osobám dalších obžalovaných uvedla, že E.R. je maminka M.R. ve společnosti uklízela. Obžalovaní N. i D. chodili do firmy za R. možná tak 1x za 14 dní. Byli to jednatele společností, ale již neví kterých. Obžalovaného P. si již moc nepamatuje, pokud jej viděla, tak asi jednou.
30. S ohledem na skutečnost, že tato svědkyně nemá přímý vztah k projednávané věci, nemá soud důvod pochybovat o věrohodnosti její výpovědi, když tato navíc koresponduje s dalšími listinnými důkazy.
31. Skutečnost, že potvrdila pravost svých podpisů na listinách, kde nebyl důvod, aby tyto obsahovaly, a zejména skutečnost, že vysvětlila důvody tohoto postupu, tedy že tyto podepisovala na žádost M.R., má význam k posouzení úlohy tohoto obžalovaného v daném řetězci „obchodů“. Je evidentní, že on (R.) byl osobou, která se podílela na vystavování dokladů, které soud musí jednoznačně hodnotit jako fiktivní a to ne jenom pro skutečnost, že byly (zčásti) podepsány touto svědkyní (a nikoli osobou formálně oprávněnou), ale i s ohledem na další provedené důkazy. Lze uzavřít, že tento (R.) byl již u počátku řetězce dodávek dokladů souvisejících s údajnými obchody, kdy tyto „obchody“ evidentně řídil. Zde lze navíc poukázat i na skutečnost, že podpisy této svědkyně se evidentně nachází i na dalších listinách v mechanismu obdobných obchodů, a to jako osoby (neoprávněně) podepisující za konkrétní subjekt, viz např. faktury společnosti XXXXXX z července a srpna 2010 týkající se dodávek obdobného zboží společnosti XXXXXX XXXXXX, kde je její podpis právě u razítka této společnosti (č. l. 2194-2197 Přílohy č. 5), když u dalších je již parafa R., případně i další faktury společnosti XXXXXX (č. l. 1176-1179 a 1184-1192 Přílohy č. 5).
32. K možnému konci dodávek (pro projednávaný daňový delikt), byť soudu je zjevné, že daný řetězec musel pokračovat dodáním zboží ze Slovenska opět do další země EU (tedy intrakomunitárním plněním s možností 0% DPH), tak, aby daňová povinnost v konečném důsledku nezůstala na slovenském subjektu (viz údaje a listiny o dodávkách do Nizozemí), byli v rámci mezinárodní právní pomoci vyslechnuti svědci K. a S..
33. Svědkyně K. K. v přípravném řízení dne 6. 3. 2017 (č. l. 713-719) uvedla, že byla v období od 20. 10. 2007 do 1. 3. 2010 jedním ze společníků společnosti XXXXXX. Do 15. 2. 2010 byla i jedním z jednatelů společnosti. V roce 2010 převedla po vzájemné dohodě svůj podíl na druhého společníka J. S.. Za jejího působení se společnost zabývala obchodem s oblečením. Měla skladové

prostory v Lučenci a byla plátcem DPH. Společnosti XXXXX a XXXXX nezná. Jinak potvrdila, že zná společnost XXXXX a svědka Ö. K., se kterými společnost XXXXX obchodovala.

34. Tato výpověď provedená před sdělením obvinění (konkrétní osobě) je fakticky úředním záznamem o podání vysvětlení, a proto, byť je formálně nazvána svědeckou výpovědí, byla za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu čtena v hlavním líčení dne 12. 1. 2022, a to i za situace, že z jejího obsahu je zřejmé, že k věci nemá prakticky žádnou vypovídací hodnotu, kdy skutečnost, že svědkyně v předmětné době již nebyla jednatelkou společnosti (případně ve které době byla), je zřejmá z opisu OR.
35. Svědek J. S. v přípravném řízení v rámci mezinárodní právní pomoci dne 16. 6. 2020 (č. l. 1417-1426) uvedl, že společnost XXXXX byla jeho společnost (on byl společník a jednatel), v roce 2010 se zabývala prodejem textilu. Účetnictví vedla externí účetní, které 2x do měsíce předával doklady. K podpisu a razítku na příznání k DPH (č. l. 1374) uvedl, že razítka uvedené na tomto příznání nikdy nepoužíval, společnost měla dvě razítka, jedno měla paní K. a jedno on. Účetní společnosti razítka neměla. Doklady razítkoval on nebo paní K., kdy jejich razítka nebyla totožná. Podpis může (ale i nemusí) být jeho, s jistotou toto neví. V České republice měl od roku 2007 jednoho obchodního partnera, společnost z Prahy, jejímž jednatelem byl Ö. K., kdy šlo o obchod s riflovinou. Žádné další společnosti z České republiky s ním nespolečněly. Společnost XXXXX nebo XXXXX po něm chtěla, aby přes jeho společnost převezl nějaké součástky do Holandska. Pán se mu představil jako P., střetli se osobně v Brně, kdy je seznámil pan K., který daný obchod zprostředkoval. K popisu „P.“ uvedl, že tento byl nižší postavy, tlustý s pleší (resp. jeho vlasy neviděl, když tento měl v létě na hlavě klobouk). Jména ostatních obžalovaných nezná. On obchod jménem společnosti XXXXX nezrealizoval, protože mu na daňovém úřadu řekli, že společnost v Holandsku neexistuje. Tak to zrušil. Panu P. se pak nemohl dovolat. K fakturám a dodacím listům (č. l. 1375-1396) uvedl, že doklady mu osobně dal do ruky pan P. v přítomnosti pana K., kdy chtěli, aby je zaúčtoval do účetnictví společnosti XXXXX, což původně i udělal. Zboží na fakturách mu reálně dodáno nebylo. Asi do měsíce po podání daňového příznání mu volali z daňového úřadu a chtěli faktury vysvětlit. Udělali mu daňovou kontrolu (resp. jednalo se o kontrolu ohledně českých společností) a přitom pochopil, že to byl podvod. Poradili mu, aby doklady odstranil z účetnictví a následně jeho účetní dávala opravné daňové příznání. K předloženým dokladům pak uvedl, že na fakturě a dodacím listu č. 10/01/0001 mohou být jeho podpisy. Jeho razítka je na fakturách č. FV1055033 a FV1055034, ostatní listiny jsou oraženy razítkem, které nepoužíval a neobsahují jeho pravé podpisy. Předmětné faktury jsou ty faktury, které převzal od pana P.. Obchody zrealizované nebyly, když ani nikdo nic neobjednal, ani nedodal. Když se snažil sehnat obžalovaného P., tento byl k nesehnání, což mu potvrdil i pan K.. Dle něj asi zboží neměli a jen vystavili fiktivní faktury. Žádné platby za zboží neproběhly. Pokud se jedná o výdajové a příjmové pokladní doklady (č. l. 1397-1404), zde uvedl, že na nich není jeho razítka a ani jeho podpis. Nic se neuhradilo, doklady si asi vyhotovili sami. Pokud jde o Potvrzení o převzetí zboží (č. l. 1405-1410), i zde uvedl, že na nich není jeho podpis ani razítka. K převzetí zboží nikdy nedošlo. Jedná se o fiktivní doklady. K tomuto dále předložil otisk jím užívaného razítka (viz č. l. 1427). Doklady už v účetnictví nemá, vytáhl je a roztrhal. V souvislosti s touto věcí byl vypovídat již dříve a to 1x-2x na finančním úřadě a 1x na policii v Lučenci. Pokud na daňovém úřadu tvrdil, že k dodání zboží došlo, bylo mu ze strany P. a K. slíbeno, že zboží dodají, a proto to tvrdil na daňovém úřadu. Oni mu to slíbili, ale nic nedodali, proto to celé zrušil. Na daňovém úřadu tvrdil, že to bylo dodáno, protože tomu věřil a čekal, že k tomu skutečně dojde. Byl podvedený, zboží mu mělo být dodáno, ale nebylo. Trvalo to více jak rok a on žádné zboží nepřevzal. Bylo mu slíbeno, že mu zboží bude dodáno a on ho prodá do Holandska. Měl být člověkem, který vyčistí někomu firmu v Čechách. Prakticky až v roce 2017 tomuto již nevěřil, když se s nimi již nedalo komunikovat.

36. Tato výpověď je procesně bez výhrad použitelná, když byla provedena i za účasti obhajoby jednotlivých obžalovaných (resp. obhajoba byla o termínu včas vyrozuměna), a proto byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu čtena v hlavním líčení dne 12. 1. 2022.
37. K listinám, ke kterým se svědek vyjadřoval (č. l. 1374-1410), je nutno uvést, že tyto obsahují různá razítka společnosti XXXXX. Na většině dokladů (č. l. 1375-1392) je razítko s textem XXXXX XXXXX, velkoobchod, s pořadovým číslem -3-, kdy součástí razítka je IČO i IČ DPH, stejné razítko je i na potvrzeních o převzetí zboží, které mělo být doručeno do sídla firmy XXXXX (č. l. 1405-1410, případně č. l. 1356-1361). Na pokladních dokladech (č. l. 1397-1403) je stejné razítko, které je i na daňovém přiznání (č. l. 1374), tedy razítko bez pořadového čísla, bez čísla IČ a IČ DPH. Svědek S. pak doložil otisk razítka, které měl v roce 2010 používat (č. l. 1427), který se od těchto liší textem a grafikou, když se týká provozovny („převádzka“) v Hypernově, Haličská cesta (nikoli velkoobchodu), kdy toto je ovšem shodné s razítky na dodacích listech (č. l. 1394 a 1396, případně 490-492) ze srpna 2010. Je evidentní, že v dokladech v držení společnosti XXXXX se nacházely doklady s razítkem, u kterého tento svědek potvrdil jeho autenticitu, kdy ovšem i v případě minimálně jednoho dalšího razítka se jednalo opět o jím používané razítko, když toto bylo na dokladech, které on sám předkládal daňové správě (viz č. l. 1374, ale i č. l. 470-472, 476 a 484), a to i v roce 2010 (č. l. 1374).
38. Z výše uvedeného je zjevné, že v rámci (celého komplexu) údajů tento svědek nejprve (pro daňové orgány) deklaroval řádnost průběhu daných obchodů, aby následně tuto výpověď změnil a v rámci údajů pro orgány činné v trestním řízení již popsal faktickou neexistenci daných obchodů. Daný postup (schopnost uvádět i pod hrozbou sankce nepravdivé údaje) výrazně snižuje obecnou věrohodnost jeho výpovědi. Na druhou stranu jím nově prezentované (zde procesní) údaje jsou v logickém souladu s dalšími provedenými důkazy a soud je v tomto rozsahu (neexistence řádného obchodu s pouze účelovým vystavováním listin) proto považuje za specificky věrohodné.
39. S ohledem na obhajobu obžalovaného P. ohledně jeho podílu na (či vědomosti o) uvedených obchodech byl vyslechnut svědek R. W..
40. Svědek R. W. v přípravném řízení dne 19. srpna 2020 (č. l. 1599-1603) uvedl, že za ním přišel P., kterého znal asi 6 měsíců jako dřívějšího ředitele společnosti Zbrojovka, že by měl možnost získat (do pronájmu, potažmo do vlastnictví) společnost XXXXX, která se zabývala prodejem vozidel Citroën. Protože sám měl autoservis (pozn. společnost XXXXX, v dané době se sídlem Tišnov, XXXXX, následně (od roku 2011/ se sídlem na adrese spojené s obžalovaným R.) a tato možnost ho lákala, tak se dohodli, že toto podnikání zkusí. On sám si společnost neprověřoval, P. donesl všechny doklady a on mu věřil. Vložil do toho i nějaké své peníze (řádově miliony). Pak náhodou zjistil od zaměstnance společnosti XXXXX, že u většiny nových vozidel určených k prodeji již byly vybrány provize, a proto se rozhodl z tohoto podnikání „vycouvat“, což řekl i P.. Toto se stalo krátce po jeho vstupu do firmy (v řádu dnů či týdnů) a tím to pro něj skončilo. Na chodu společnosti se nepodílel, ve firmě byl tak 5x, celé to jako majitel a ředitel řídil P.. Dále na dotaz vyloučil (údaje obžalovaného P.), že by do společnosti přinesl faktury, dle kterých měla společnost XXXXX pořídit součástky k výpočetní technice. On sám ani žádnou poštu nepřebíral, pouze na začátku dal P. peníze. O vyvezení součástek výpočetní techniky na Slovensko nic neví, jméno svědka S. mu nic neříká. Obdobné údaje uvedl i ke společnosti XXXXX, kdy sice ví, že došlo k založení této společnosti, ale on sám v ní nic nedělal. K důvodům „založení“ této společnosti pak upřesnil, že byla založena proto, že v dané době nevěděli, zda budou přebírat nebo kupovat jako fyzické osoby či jako firma. (Pozn. pokud se tyto údaje mají týkat převzetí společnosti XXXXX, pak nelze přehlédnout, že ono „založení“, fakticky převod obchodních podílů v tehdejší společnosti XXXXX, proběhlo nejpozději v říjnu 2007 a „nákup“ společnosti XXXXX až v květnu 2009, což je v rozporu s jeho údajem o známosti cca 6 měsíců před tímto krokem.) O účetnictví obou společností se staral P., který i podával daňová přiznání. Společnosti XXXXX, XXXXX a XXXXX XXXXX nezná. K dotazu ohledně ukončení vzájemné spolupráce s obžalovaným P. uvedl, že písemný doklad neexistuje, P. věděl, od koho si peníze do tohoto podnikání (na

pořízení společnosti XXXXX) půjčil, kdy v důsledku těchto půjček se nyní nachází ve výkonu trestu.

41. V hlavním líčení dne 12. 1. 2022 na svých údajích setrval, když doplnil, že z obžalovaných zná pouze P.a R.. Obžalovaný R. byl klientem jejich autoservisu. Znal ho v dané době jako křížovkáře, sečtělého člověka, skamarádili se. Tento měl nějakou ekonomickou firmu, kdy pro klienty zpracovával ekonomické věci. Neví nic o tom, že by tento dodával nějaký materiál, zboží (ani případně služby, např. kopírovací práce) do jejich společností (XXXXX a XXXXX), kdy tímto se zabýval obžalovaný P.. S obžalovaným P. byli krátce kolegové v jedné firmě, když on z firmy vystoupil a ukončil s ním vztahy. K osobě obžalovaného R. dále uvedl, že neví o tom, že by tento měl něco společného se společnostmi XXXXXa XXXXX. S obžalovaným P. se obžalovaný R. mohl seznámit u něj v autoservisu. Osoby ostatních obžalovaných, případně svědků L., P.a, S. či S., stejně jako název společnosti XXXXX, nezná. K osobě svědka K. uvedl, že tohoto znal z minulosti (před rokem 2010), tento se v Praze zabýval textilem. V současnosti nejsou v kontaktu, neví, kde by mohl být (možná v Praze, možná v Turecku). Není si vědom, že by tento měl něco společného se společností XXXXXTento se teoreticky (opět jako obžalovaný R.) mohl s obžalovaným P. seznámit v jeho servisu v Tišnově, ale o jejich (obdobných) obchodech se slovenskou firmou (společností XXXXX svědka S.) nic neví, on sám s touto firmou nejednal, ani se nikdy nesešel se svědkem S..
42. Ke společnosti XXXXX dále uvedl, že v ní byl společně s obžalovaným P. společník a jednatel (pozn. z popisu obchodního rejstříku vyplývá, že jednatelem nebyl, měl pouze plnou moc prakticky v rozsahu jednatele jednat), kdy se víceméně jednalo o jeho (P.) projekt, a on pouze přistoupil s tím, že to může být zajímavé, ale bohužel se to nestalo. Po krátké době totiž zjistil, že udělal špatný krok, a proto z toho vystoupil. K obhájcem obžalovaného P. předložené (fakticky generální) plné moci ze dne 29. 10. 2009 (č. l. 2721) v kontextu jím prezentovaného postavení jednatele uvedl, že této si je vědom, ale netuší, proč s ní P. tehdy přišel, možná proto, že se vyskytly problémy v některých leasingových společnostech, nebo s koncesionářem PSA, co se týká aut, protože tam měl blízké vazby. O ekonomiku a účetnictví společnosti (ostatně obou společností) se staral P., on sám neměl přehled o ekonomice firmy a to byl i důvod, proč z ní vystoupil, když po převzetí zjistil, že jsou tam nějaká pochybení s auty (již vybrané zálohy). Prostě pozdě si zjistil věci, které si měl zjistit na začátku.
43. Ke společnosti XXXXX uvedl, že tuto společně s P. založili pro transformaci (převod) společnosti XXXXX, ale i z této vystoupil. Následně doplnil (ve vztahu k oběma společnostem), že svoji činnost v nich ukončil krátce poté, co do nich vstoupil, ale přesně si to již nepamatuje. (Pozn. zde nelze přehlédnout z popisů obchodního rejstříku, že jejich společné aktivity v této společnosti začínají v roce 2007 a až v roce 2009 dochází ke vstupu do společnosti XXXXX, a koncem roku 2010 k ukončení činnosti – převodu obchodního podílu).
44. K možným obchodům s komponenty k výpočetní technice (počítačům), případně obecně k obchodům s elektronikou opakovaně uvedl, že o tomto nic neví. V počítačových komponentech se ani nevyzná.
45. Poměrně vyhýbavě se pak vyjadřoval i ke své kriminální minulosti, kdy uvedl, že poprvé byl odsouzen někdy v letech 2009-2010 a neví, zda bylo nějaké odsouzení předtím (fakticky byl poprvé odsouzen již v roce 2004, byť toto odsouzení je zahlazeno a další odsouzení je z roku 2008).
46. K odlišným údajům dalších osob, zejména obžalovaného P., uvedl, že důvod nezná, s nikým není v kontaktu a s nikým nemá problémy (které by mohly vést k uvádění nepravdivých údajů, pokud jeho jsou pravdivé).
47. K osobě svědka W. a bylo dále z popisu rejstříku trestů fyzických osob (č. l. 2662 a 2675) prokázáno, že tento byl opakovaně soudně trestán a to dne 19. 11. 2008 rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov sp. zn. 2T 102/2008 (právní moc dne 5. 12. 2008) pro trestný čin úvěrového podvodu, kdy

byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 2 let s podmíněným odkladem výkonu tohoto trestu na tři roky (do 5. 12. 2011). Tento trest byl zrušen v rámci dalšího rozsudku téhož soudu sp. zn. 12T 41/2010 ze dne 20. 9. 2010, kterým mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody s vyslovením dohledu v trvání 3 let s podmíněným odkladem na zkušební dobu 5 let za trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, kterého se dopustil v roce 2005 a 2006. Dne 10. 3. 2015 došlo k nařízení výkonu tohoto trestu, který vykonal dne 22. 1. 2021. Poslední odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 5,5 roku je pak rozsudkem Krajského soudu v Brně sp. zn. 43T 2/2014 ze dne 14. 11. 2018 pro zločiny podvodu a úvěrového podvodu spáchané v letech 2009 a 2010 (toto rozhodnutí, včetně rozhodnutí odvolacího a dovolacího soudu, viz č. l. 2676-2698).

48. Z podkladů zajištěných ve výpočetní technice užívané obžalovaným R. (č. l. 1869-1870) pak bylo prokázáno, že se zde nachází formuláře potvrzení o přebírání finančních částek K. od obžalovaného R., jako částečné úhrady kupní ceny za pohledávku vůči R. W.. K osobě tohoto svědka pak nelze přehlédnout i skutečnost, že společnost XXXXX, ve které byl dlouhodobě jednatel, byla následně (v roce 2011) převedena na L. S., tedy osobu opětovně spjatou s obžalovaným R. (viz mj. i odpověď na žádost o pracovní hodnocení č. l. 1878, zajištěná v počítači obžalovaného R.). Sídlo společnosti (XXXXX) je přitom shodné s trvalým bydlištěm tohoto svědka (od roku 2011 pak uvádí adresu XXXXX tedy adresu spojenou s obžalovaným R.) a stejně tak mj. i se sídly společností XXXXX, XXXXX, XXXXX atd. Společnost XXXXX byla na této adrese i založena v dubnu 2010, kdy prvním jednatelem byl D. (viz výpisy z OR – samostatná příloha spisu). Stejně tak nelze přehlédnout, že v počítači obžalovaného R. je plná moc ze dne 5. 10. 2010 (č. l. 1900) pro svědka R. W. a k zastupování společnosti XXXXX (jednatel P.K.).
49. Vše výše uvedené, jak k údajům tohoto svědka (jejich odlišnosti od reality), tak k jeho osobě (geneze kriminální minulosti a fakticky i majetkové situace tohoto svědka, kdy mimo obecné potřeby finančních prostředků jako motivu tohoto typu trestné činnosti viz i odůvodnění rozsudku sp. zn. 43T 2/2014 a popis exekucí již v roce 2010), evidentně svědčí pro minimálně sníženou úroveň obecné i specifické věrohodnosti jeho údajů, kdy z těchto tak soud může vycházet pouze, pokud jsou v souladu s jinými objektivními důkazy. V jeho případě lze dovodit, že s ohledem na jeho ingerenci do celkového mechanismu daných obchodů (byť toto popírá, ovšem soud zde vychází nejen z údajů obžalovaného P., ale i z prokázaných vazeb na obžalovaného R. a dalších důkazů), se jedná o osobu, která má důvod v dané věci neuvádět pravdivé údaje.
50. Svědkyně M.K. vyslechnutá v přípravném řízení dne 18. 8. 2020 (č. l. 1523-1526) uvedla, že v dané době byla zaměstnána v účetní společnosti XXXXX (v dané době byla jednatelka, viz výpis z OR č. l. 1532-1534), kdy účtovali společnost XXXXX. Kdo za tuto společnost jednal, neví, ona pouze dostala na stůl faktury, které zaúčtovala. Na rozdíl od jiných společností ve společnosti XXXXX účtovala málo dokladů. Z obžalovaných zná pouze P., a to ještě z dřívějšího zaměstnání ve XXXXX.
51. Její údaje, které byly za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu čteny v hlavním líčení dne 12. 1. 2022, přestože je obecně soud může považovat za věrohodné, když korespondují s dalšími objektivními důkazy (viz daňové přiznání výše apod.), z hlediska obsahu (pro svoji jistou kusost) nemají prakticky žádnou vypovídací hodnotu k projednávané trestní věci.
52. Ke společnosti XXXXX, její činnosti a ekonomické situaci, byli vyslechnuti v přípravném řízení její tehdejší zaměstnanci (viz zpráva MSSZ Brno č. l. 2452-2453). Jejich výpovědi byly za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu (resp. v případě svědka Č., za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu) čteny v hlavním líčení dne 12. 1. 2022.
53. Svědek J.Č. v rámci podání vysvětlení dne 20. 3. 2018 (č. l. 1463-1465) uvedl, že byl asi od května 2010 zaměstnán jako prodejce ve společnosti XXXXXZ hlediska činnosti (obchodování) tam byl servis, který fungoval, lakovna a myčka aut, o ničem jiném neví. Dohodil mu to R. W., ale toho tam viděl jednou, dvakrát. Pořád se tam vyskytoval P., ale jak to měli tito mezi sebou rozděleno,

netuší. O žádných obchodech s elektronikou, ani společnostech s tímto spojených, nic neví. K osobě obžalovaného P. pak doplnil, že tento měl spoustu plánů (arg. pořád chystal nějaké podnikatelské záměry), ale vzápětí požádal o půjčku 10.000 Kč.

54. Svědek P.K. dne 21. 8. 2020 (č. l. 1535-1538) uvedl, že v letech 2005-2010 byl zaměstnán ve společnosti XXXXX jako prodejce vozidel. Ke konci jeho působení již společnost vlastnili obžalovaný P. a pan W.. Importér již nechtěl firmě zajišťovat financování vozidel k prodeji. Proto si skupina svá vozidla nakonec odvezla a nebylo tedy co prodávat. Zaměstnanci čekali, co noví vlastníci vymyslí, a on potom odešel. K finanční situaci společnosti XXXXX v roce 2010 pak doplnil, že si myslí, že byli zadlužení. Neměli zafinancovaná auta a tak nebylo co prodávat. Občas sice přijelo auto na servis, ale to byly jen „drobné“. O obchodech se součástkami do výpočetní techniky nic neví.
55. Svědek M.R. dne 21. 8. 2020 (č. l. 1575-1578) uvedl, že od roku 1999 pracoval ve společnosti XXXXX, v roce 2010 na pozici příjmacího technika autoservisu. K novým vlastníkům společnosti uvedl, že P. tam býval každý den, pan W. nikoli. S novými majiteli řešil pouze provozní věci, objednání náhradních dílů na vozidla apod. O obchodech se součástkami k výpočetní technice mu není nic známo. K finanční situaci společnosti v roce 2010 uvedl, že tato byla špatná. Firma fungovala ze dne na den, potřebné díly se objednávaly na konkrétní zakázku v malém množství.
56. Svědek J.Š. dne 21. srpna 2020 (č. l. 1589-1593) uvedl, že ve společnosti XXXXX pracoval asi od roku 2002, ke konci pracoval jako vedoucí servisu, kdy jeho náplní práce bylo organizovat práci zaměstnancům na servise. V roce 2010 byli jeho nadřízenými společníci firmy, tedy P. a svědek W., kdy neví, jak to tito měli mezi sebou rozděleno. Zpočátku tam byli oba poměrně často (3-4 dny v týdnu, možná každý den), ve firmě ale více času trávil P., se kterým se řešily provozní věci, pan W. měl autoservis v Tišnově. Od začátku roku 2010 byly problémy s financemi. Dodavatelé přestali dodávat zboží, protože firma neplatila faktury. Mzdy se začaly vydávat na části a opožděně. Pak výplatu nedostali a po druhé nebo třetí nevyplacené výplatě zaměstnanci odešli. Když byly potíže již velké (v létě 2010), tak pan W. ani do firmy nedocházel a vše řešil P.. Ke skladovým zásobám uvedl, že byly náhradní díly na vozidla, které byly na skladě, ale ke konci už tam nebyl ani skladník. Řešil to on a pan R.. Neví, že by tam bylo naskladněno něco jiného než náhradní díly. Ještě byl sklad barev u klempírny a lakovny. O obchodech s výpočetní technikou nic neví. V pokladně byla menší hotovost do 100.000 Kč (v závislosti na hotovostních platbách zákazníků) a odváděla se na účtárnu. K možným dodávkám zboží upřesnil, že zboží na sklad se dodávalo (přepravní službou) do kontejneru a odtud si zboží převzali a zařadili. K jiným dodávkám než náhradních dílů uvedl, že toto nemůže vyloučit, je možné, že do firmy mohl někdo dodat nějakou malou krabici, ale on o tom neví.
57. Svědkyně R.Ch. dne 5. 8. 2020 (č. l. 1467-1472) uvedla, že ve společnosti XXXXX byla zaměstnána na pozici účetní od března 2009 do 8. 11. 2010. Jejím nadřízeným byl pan P., neboť pan W. se tam příliš nevyskytoval. Vedla kompletní účetnictví společnosti, když byla jediná účetní. Společnost byla po účetní stránce rozdělená na části, kdy za každou odpovídal konkrétní zaměstnanec. Dostávala výstupy z jednotlivých částí, které zaúčtovala. Pana W. viděla tak jednou týdně, kdy měl mít firmu v Tišnově, P. tam byl téměř každý den. Předchozí majitelé dle ní prodali firmu „za 5 minut 12“, kdy pánové P. a W. si asi mysleli, že kupují fungující společnost. Postupně odcházeli zaměstnanci, kteří nedostali 3 měsíce výplatu, když nebyly peníze. Dále se vyjádřila k dokladům z účetnictví společnosti, které byly poskytnuty finančním úřadem (fakturám, dodacím listům, pokladním dokladům, předávacím protokolům č. l. 1473-1516), kdy se jedná zejména o kopie dokladů společností XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX a XXXXX předložených v rámci daňových řízení příslušným finančním úřadům, případně zajištěných při prohlídkách jiných prostor). Zde uvedla, že na předávacích protokolech se nachází podpis odpovídající podpisům obžalovaného P.. Co se týče dokladů, ke každé faktuře byl v praxi připojen buď likvidační lístek, případně razítko, kde se nacházel podpis odpovědné osoby za fakturu, že má být zaúčtována, případně proplacena. K fakturám společnosti XXXXX XXXXX uvedla, že tyto

obsahují jí zmiňované razítko, kdy ona je na jeho základě zaúčtovala. Podpis u tohoto razítka odpovídá jejímu podpisu stejně tak jako podpis u údaje „souhlasí s originálem“ u faktur společnosti XXXXX XXXXX. Podpisy u razítka společnosti XXXXX na předávacích protokolech odpovídají podpisu obžalovaného P.. Skladové hospodářství nevedla, za to odpovídali jednotliví vedoucí. Nějaké krabice se ve firmě objevovaly, ale netuší, co v nich bylo. Stejně tak neví, zda firma disponovala prostředky na úhradu faktur. Peníze přicházely (arg. chodily) i odcházely z účtů firmy. K dokladům pak uvedla, že tím, že je na dokladech podpis P., tak je nejspíš přinesl on. Neví, že by doklady podepisoval i pan W.. Tam, kde je razítko o zaúčtování, tak tyto faktury byly zaúčtovány. U těch, na kterých razítko není, neví, zda byly zaúčtovány. Přiznání k dani z přidané hodnoty sestavovala ona, ale kdo je podepsal, neví. Pokud se jedná o faktury, dodací listy a pokladní doklady, tak na fakturách je její jméno jako výstavce a byly vyhotoveny z účetního programu. Pokud jde o příjmové pokladní doklady (v českém jazyce – č. l. 1513-1516 ve vztahu ke společnosti XXXXX), tak tyto vyplnila ona. P. říkal, že si pro peníze dojde a hotovost vloží na účet. Pokud jde o částky na pokladních dokladech, tak tyto se dle jejího názoru do firmy nevezly. P. je nejspíš vložil na účet. Ve firmě byly 2 pokladny, jedna na drobné nákupy a druhá, kde mohly být i statisíce Kč, např. za prodej vozidel. Peníze vždy někdo odvezl do banky. Z ostatních obžalovaných se domnívá, že pouze jednou viděla R. jako zástupce společnosti XXXXX, ostatní nezná.

58. Při hodnocení věrohodnosti této skupiny výpovědí, tedy údajů svědků, kteří prakticky shodně popisují zejména problematickou finanční situaci společnosti XXXXX v dané době (po převzetí společnosti obžalovaným P. a svědkem W.), a to, že nezaregistrovali případné obchody s díly výpočetní techniky (s výhradou údajů svědkyně Ch. k účetním dokladům), dospěl soud k závěru, že s ohledem na skutečnost, že tito svědci nemají přímý vztah k projednávané věci ani k osobám obžalovaných (s teoretickou výhradou obžalovaného P.), kdy jejich výpovědi jsou ve vzájemném souladu, nemá důvod pochybovat o věrohodnosti jejich výpovědí, když tyto navíc korespondují s dalšími listinnými důkazy.
59. V případě listinných důkazů se jedná, mimo dokladů k jednotlivým osobám či právní subjektivě konkrétních společností, zejména o jednotlivé faktury (jak jsou obsahem výroku tohoto rozsudku) a na tyto navazující listiny (předávací protokoly apod.), daňová přiznání k dani z přidané hodnoty za předmětná období a dále zprávy a další doklady zejména finančních úřadů týkající se daňové kontroly a jejich výsledků.
60. První skupinou důkazů jsou, s ohledem na vlastní trestní jednání, důkazy související s údajnými obchody se součástkami výpočetní techniky či elektronikou (grafikami, pevnými disky, USB disky), kdy tyto v souhrnu dokumentují i výši daňové povinnosti, kdy se primárně jedná o faktury a předávací protokoly a to v celém (zjištěném) řetězci obchodních společností. Další skupinou důkazů jsou důkazy související s daňovým řízením, tedy vlastním trestným jednáním, kdy se jedná zejména o příslušná přiznání k dani, případně o doklady související se správnými řízeními v rámci řízení o správě daní a poplatků (protokoly a předložené doklady). Poslední skupina důkazů se pak vztahuje k dalším okolnostem trestné činnosti, typově k zúčastněným subjektům či osobám (jak byly již popsány zčásti výše).
61. Z hlediska původu se jedná primárně o listiny předložené příslušnými správci daně (kdy tyto byly těmto předloženy nejen formou přiznání k dani, ale zejména v rámci dalších šetření) a dále o doklady zajištěné (případně vydané) v rámci domovních prohlídek či prohlídek jiných prostor, případně v rámci povoleného sledování (zde e-mailové komunikace).
62. Ve vztahu k zajištěným dokladům je nutno uvést, že na základě Povolení ke sledování vydaného Městským soudem v Brně dne 18. 3. 2019 pod sp. zn. V 22-16/2017 bylo povoleno sledování e-mailu obžalovaného M.R.mj. s označením XXXXX (č. l. 1681-1686, protokol s CD č. l. 2546-2547). V této emailové schránce M.R. byly nalezeny faktury společnosti XXXXX vystavené pro

společnost XXXXX (viz č. l. 1691-1697) a dále zde byla nalezena komunikace, kdy byly přeposílány mj. podklady pro DPH společnosti XXXXX XXXXX (viz č. l. 1741-1751).

63. Příkazem Městského soudu v Brně ze dne 19. 3. 2019 sp. zn. 70 Nt 1386/2019 (č. l. 1754-1755) byla v trestní věci podezřelého M.R. (vedené u Policie ČR Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, SKPV pod sp. zn. KRPB-167372/TČ-2016-060081) povolena prohlídka jiných prostor a pozemků, fakticky kanceláře užívané obžalovaným M.R.. Z protokolu o prohlídce (č. l. 1756-1760) bylo prokázáno, že mimo dalších byly nalezeny šanon s označením „XXXXX XXXXX FAKTURY“ (stopa č. 27), šanon s označením „XXXXX XXXXX FAKTURY“ (stopa č. 34), šanon s označením „XXXXX XXXXX XXXXX“ zakladatelské listiny (stopa č. 35) a šanon s označením „XXXXX zakladatelské listiny“ (stopa č. 40). Zájmové listiny z posledního šanonu (resp. jejich kopie) jsou součástí i tohoto trestního spisu (č. l. 1761-1839). Jedná se zejména o faktury přijaté od dodavatele společnosti XXXXX (č. l. 1771-1787) a faktury vydané společností XXXXX pro odběratele, zejména společnost XXXXX, případně společnost XXXXX a další (č. l. 1797-1824), včetně předávacích protokolů. Dále přiznání k dani z přidané hodnoty společnosti XXXXX za I. a II. čtvrtletí 2010 (č. l. 1767-1769) a další listiny z řízení před správcem daně. Nachází se zde ale i faktury společností XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX vůči společnosti XXXXX (č. l. 1819-1820) a kniha vydaných faktur společnosti XXXXX (č. l. 1832-1833), ze které vyplývá, že vydané faktury na prodej zboží nebyly odběrateli vůbec uhrazeny (ostatně jako i faktury společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX (viz č. l. 1835).
64. Příkazem Městského soudu v Brně ze dne 19. 3. 2019 sp. zn. 70 Nt 1387/2019 (č. l. 1840-1841) byla v trestní věci podezřelého M.R. (vedené u Policie ČR Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, SKPV pod sp. zn. KRPB-167372/TČ-2016-060081) povolena domovní prohlídka bytu obžalovaného R. v XXXXX na ulici XXXXX. Z protokolu o prohlídce (č. l. 1842-1846) bylo prokázáno, že mimo dalších zde byl zajištěn USB disk (stopa č. 2), jehož bitovou kopii následně vyhotovil znalec (kopie disku ze znaleckého posudku je v příloze, k tomu viz úřední záznam č. l. 2549). Zajištěná data z tohoto disku (vytištěná) v listinné podobě (včetně úředního záznamu) se nachází na č. l. 1847-1964. Zde se jedná zejména o složku označenou „záloha“, kde se nachází dokumenty z let 2000-2010. Mimo jiné se zde nachází dokumenty „sumace podkladů“, kde jsou podklady k vysvětlením na FÚ, PČR o společnostech XXXXX – zjevně „příprava“ pro obžalovaného N. (č. l. 1872-1873 viz i údaje k věrohodnosti této osoby), a jiných společností, např. XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX – zjevně „příprava“ pro obžalovaného D. (č. l. 1944-1945 a 1954). Obsahem je i soubor „DPH souhrn“ týkající se DPH společností XXXXX P. a W. v období květen až červenec 2010 (č. l. 1856-1857). Mimo tohoto souboru obsahuje i omluvy z jednání vyhotovené jménem D. za společnost XXXXX č. l. 1885-1887, následně i jménem J. L. (č. l. 1888, 1899, 1910-1911, 1913). Dále jsou zde i další listiny (reakce na oznámení či požadavky různých orgánů) psané jménem obžalovaných Z. N. (č. l. 1902) a E. R. (č. l. 1908-1909, 1933, 1953). Z hlediska projednávané věci (mechanismu obchodů) je zde i kupní smlouva mezi společnostmi XXXXXa XXXXX XXXXX (č. l. 1912) a předávací protokoly společností XXXXX XXXXX (č. l. 1914-1927), XXXXX XXXXX (č. l. 1934-1943), XXXXX (č. l. 1947-1952), XXXXX (č. l. 1879-1884) a XXXXX (č. l. 1889-1898). Dále je zde plná moc společnosti XXXXX pro R. (č. l. 1946) a vyjádření společnosti XXXXX, které sepsal M.R. jako zmocněnec společnosti XXXXX (č. l. 1964).
65. J. P. pak již dne 13. 6. 2013 vydal listiny z kanceláře obžalovaného M.R. na ulici XXXXX (viz Protokol o vydání věci č. l. 1627-1630), kdy se jedná zejména o složky (šanon) jednotlivých společností obsahující účetní a jiné doklady. Tyto listiny pak tvoří Přílohu č. 5 zdrojového spisu (spis Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, SKPV, Odbor hospodářské kriminality sp. zn. KRPB-31615/TČ-2011, pro zjednodušení bude následně označován pouze jako „Příloha č. 5“), který byl následně státní zástupkyní i předložen jako příloha ke zdejšímu spisu (k posouzení ucelenosti a rozsahu) a s ohledem na obsah závěrečné řeči obhájce obžalovaného D. i v hlavním líčení jako důkaz proveden (přestože to prvotně soud nepovažoval za nutné). Z těchto

listin pak byly vzaty originály listin, které jsou součástí tohoto spisu, kdy se jedná (viz úřední záznam č. l. 1631) zejména o faktury a dodací listy společnosti XXXXX z šanonu označeného „XXXXX“ z místnosti sekretářky. Z hlediska nyní projednávané věci jde zejména o originály faktur společnosti XXXXX č. FV2000010-FV2000013 (č. l. 1639-1644). Zbývající listiny pak tvoří svazek č. 8 Přílohy č. 5 předložené státní zástupkyní.

66. Již z těchto důkazů (skutečnosti jejich držení) tak v kontextu výpovědí části obžalovaných jednoznačně vyplývá, že to byl obžalovaný R., který dané společnosti fakticky ovládal, chystal podklady pro správce daně (případně pro výpovědi spoluobžalovaných) i formálně bezvadné doklady, na základě kterých byly v daňovém řízení uplatňovány nároky na odpočet daně. Současně je z listin z daňového řízení patrné, že v řízeních vystupoval jako zmocněnec jednotlivých společností, kdy zde i jako zástupce vypovídal, že se obchodů sám aktivně účastnil (viz níže).
67. Vzhledem k výše uvedenému (zejména údajům o původu dokladů – listin ve spise) soud provedl jejich jistou komparaci a vyhodnocení a to ve vztahu ke všem zúčastněným společnostem. Takto mimo vlastní právní subjektivity jednotlivých společností, a to i z hlediska oprávnění za tyto jednat, se zabýval (dle jejich postavení v řetězci) otázkou nákupu zboží a jeho následného prodeje, tedy formálními doklady (fakturami a předávacími protokoly) a následně navazujícími daňovými přiznáními.

XXXXX

68. Z popisu obchodního rejstříku bylo prokázáno, že společnost XXXXX byla zapsána do obchodního rejstříku dne 3. 9. 2008 s prvním jednatelem a společníkem obžalovaným Z. N. (viz samostatná příloha, případně č. l. 2466-2467). Tento obžalovaný je po celou dobu její existence jediným jednatelem a společníkem. Z hlediska vazeb dalších osob případně společností, a i s ohledem na obhajobu tohoto obžalovaného, nelze přehlédnout, že sídlem společnosti od založení byla adresa XXXXX, tedy adresa spojená s obžalovaným R.. Prvotním předmětem podnikání přitom byla i montáž, opravy, revize a zkoušky elektrických zařízení, což odpovídá údajům obžalovaného Z. N. o účelu získání společnosti v souvislosti s jeho tehdejší činností. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 18. 1. 2019 byla tato společnost zrušena s likvidací.
69. S ohledem na obhajobu obžalovaného N., bylo v přípravném řízení (v roce 2020) zpracováno odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma (č. l. 1653-1668). Z něj bylo prokázáno, že nelze rozhodnout, zda podpisy předložené ke zkoumání napsala jedna osoba. Pokud se jedná o podpisy na přiznáních k dani, tak v případě přiznání za 2. čtvrtletí 2010 ze dne 13. 10. 2010 je pravděpodobnější, že se jedná o pravý podpis. V případě předávacích protokolů ze dnů 21. 5. 2010 a 31. 1. 2010 je pravděpodobnější, že předlohou byly pravé podpisy Z. N.. V případě přiznání k dani ze dne 7. 2. 2011 a přiznání za 1. čtvrtletí 2010 a faktur nelze rozhodnout, zda předlohou byly pravé podpisy, respektive zda je to pravým podpisem. Soud zde s ohledem na údaje tohoto obžalovaného v případě 2 faktur vycházel z toho, že tyto tento podepsal, kdy tento závěr obžalovaný nevrací.
70. K fakturám a dalším dokladům této společnosti je možné uvést:
71. Faktura č. FV2000009 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 31. 3. 2010 (DUZP) a vytištěná dne 30. 8. 2010 dle softwaru Money S3 s označením sekretariát (č. l. 151, 1811) se týká prodeje 200 kusů USB disků Corsair Voyager GT – 128GB v jednotkové ceně 6.210 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.242.000 Kč a DPH ve výši 248.400 Kč (celkem 1.490.400 Kč) se splatností 30 dnů společnosti XXXXX. Tato faktura je pouze oražena razítkem společnosti XXXXX bez podpisu. Jako kontaktní údaj je uvedeno pouze telefonní číslo XXXXX (jinak spojení primárně na R. viz jeho kontaktní údaje na daňových přiznáních různých subjektů, mimo společnosti XXXXX např. společnost XXXXX či XXXXX s odlišnou adresou – logicky tedy i pevnou linkou č. l. 293-296, 390 apod., případně spojení na společnosti XXXXX XXXXX, XXXXX viz údaje z jejich daňových přiznání č. l. 2257-2268, 2282-2288 a další).

72. Předávací protokol s datem 31. 3. 2010 obsahem spisu není (a to ani v počítači obžalovaného R.).
73. K tomuto obchodu se (z hlediska dodání zboží) vztahuje faktura č. 206033 společnosti XXXXX ze dne 31. 3. 2010 se splatností jeden měsíc, týkající se 200 kusů velkých USB disků Corsair Voyager GT 128GB za celkovou cenu 1.415.880 Kč včetně DPH (č. l. 194 a 207 Přílohy č. 5 a předávací protokol č. l. 2326).
74. Faktura č. FV2000010 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 30. 4. 2010 (DUZP) a vytištěná dne 13. 10. 2010 dle softwaru Money S3 A. R. (č. l. 149, 1809) se týká prodeje 100 kusů externích disků WD 2TB v jednotkové ceně 13.150 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.315.000 Kč a DPH ve výši 263.000 Kč (celkem 1.578.000 Kč) se splatností 31 dnů společnosti XXXXXU razítka společnosti XXXXX je podpis obžalovaného N. (viz i srovnání s originály jeho podpisů na protokolech). Jako kontaktní údaj je uvedeno pouze telefonní číslo XXXXX (jinak spojení primárně na R. viz jeho kontaktní údaje na daňových přiznáních různých subjektů, mimo společnosti XXXXX např. společnost XXXXX či XXXXX s odlišnou adresou – logicky tedy i pevnou linkou č. l. 293-296, 390 apod., případně spojení na společnosti XXXXX XXXXX, XXXXX viz údaje z jejich daňových přiznání č. l. 2257-2268, 2282-2288 a další).
75. Předávací protokol s datem 30. 4. 2010 (č. l. 150, 1810) pak stvrzuje převzetí 100 kusů WD 2TB, kdy u razítka společnosti XXXXX je parafa typově odpovídající podpisům obžalovaného R. a u razítka společnosti XXXXX (s číslem 2 v kroužku) je podpis znakově odpovídající jménu obžalovaného P..
76. K tomuto obchodu se (z hlediska dodání zboží) vztahuje faktura č. 30042010 společnosti XXXXX ze dne 30. 4. 2010 se splatností jeden měsíc, týkající se 100 kusů WD – 2TB za celkovou cenu 1.514.880 Kč včetně DPH (č. l. 1786).
77. Faktura č. FV2000020 (kdy tento doklad soud obsahově vnímá jako fakturu, byť tento údaj „Faktura – daňový doklad“ na rozdíl od dalších na této listině v horní části uveden není) ze dne 31. 5. 2010 (DUZP) a vytištěná dne 22. 6. 2010 dle softwaru Money S3 O. V. (č. l. 143, 1803) se týká prodeje 200 kusů USB disků Corsair Voyager GT v jednotkové ceně 6.210 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.242.000 Kč a DPH ve výši 248.400 Kč (celkem 1.490.400 Kč) se splatností 30 dnů společnosti XXXXX. U razítka společnosti XXXXX je parafa typově odpovídající podpisům obžalovaného R.. Jako kontaktní údaj je uvedeno pouze telefonní číslo XXXXX (jinak spojení primárně na R. viz jeho kontaktní údaje na daňových přiznáních různých subjektů, mimo společnosti XXXXX např. společnost XXXXX, XXXXX či XXXXX s odlišnou adresou – logicky tedy i pevnou linkou č. l. 293-296, 390 apod., případně spojení na společnosti XXXXX XXXXX, XXXXX viz údaje z jejich daňových přiznání č. l. 2257-2268, 2282-2288 a další). Tato listina pak obsahuje i tabulku zaúčtování dne 31. 5. 2010 na příslušné účty.
78. Obsahově prakticky shodná listina nyní již ovšem s označením „Faktura – daňový doklad“ vytištěná dne 13. 10. 2010 dle softwaru Money S3 A. R. (č. l. 155, 2412) neobsahuje tabulku zaúčtování a v případě podpisu se jedná pravděpodobně o podpis obžalovaného N. (viz obdobné originály podpisů č. l. 166 případně 173) a nikoli parafu typově odpovídající podpisům obžalovaného R., kdy tato se nachází u ručně psaného textu „souhlasí s originálem“.
79. Předávací protokol s datem 31. 5. 2010 (č. l. 144, 1804) pak stvrzuje převzetí 200 kusů USB disků Corsair Voyager GT, kdy u razítka společnosti XXXXX je parafa typově odpovídající podpisům obžalovaného R. a u razítka společnosti XXXXX (s číslem 2 v kroužku) je podpis znakově odpovídající jménu obžalovaného P. (pozn. zde jen pro úplnost soud zmiňuje, že jeho podpisy např. na plné moci, protokolech o podání vysvětlení či výpovědi se od sebe diametrálně liší).

80. Zde opět existuje obsahově prakticky shodná listina, nyní již ovšem s podpisem znakově odpovídajícím jménu obžalovaného Z. N. u razítka společnosti XXXXX, a nikoli parafy typově odpovídající podpisům obžalovaného R. s částečně odlišnou specifikací zboží - 200 kusů USB disk Corsair Voyager GT – 128 GB (č. l. 157v, 2414v, 2448).
81. Faktura č. FV2000019 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 21. 5. 2010 (DUZP) a vytištěná dne 13. 10. 2010 dle softwaru Money S3 A. R. (č. l. 145, 155v, 1805, 2412v) se týká prodeje 200 kusů USB disků Corsair Voyager GT v jednotkové ceně 6.210 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.242.000 Kč a DPH ve výši 248.400 Kč (celkem 1.490.400 Kč) se splatností 31 dnů společnosti XXXXX. U razítka společnosti XXXXX je podpis obžalovaného N.. Jako kontaktní údaj je uvedeno pouze telefonní číslo XXXXX (jinak spojení primárně na R. viz jeho kontaktní údaje na daňových přiznáních různých subjektů, mimo společnosti XXXXX např. společnost XXXXX, XXXXX či XXXXX s odlišnou adresou – logicky tedy i pevnou linkou č. l. 293-296, 390 apod., případně spojení na společnosti XXXXX XXXXX, XXXXX viz údaje z jejich daňových přiznání č. l. 2257-2268, 2282-2288 a další).
82. Předávací protokol s datem 21. 5. 2010 (č. l. 146, 1806) pak stvrzuje převzetí 200 kusů USB disků Corsair Voyager GT, kdy u razítka společnosti XXXXX je parafa typově odpovídající podpisům obžalovaného R. a u razítka společnosti XXXXX (s číslem 2 v kroužku) je podpis znakově odpovídající jménu obžalovaného P..
83. Zde opět existuje obsahově prakticky shodná listina, nyní již ovšem s podpisem znakově odpovídajícím jménu obžalovaného Z. N. u razítka společnosti XXXXX, a nikoli parafy typově odpovídající podpisům obžalovaného R. s částečně odlišnou specifikací zboží - 200 kusů USB disk Corsair Voyager GT – 128 GB (č. l. 157, 2414, 2447).
84. Faktura č. FV2000018 (kdy tento doklad soud opět obsahově vnímá jako fakturu, byť tento údaj „Faktura – daňový doklad“ na rozdíl od dalších na této listině v horní části uveden není) ze dne 14. 5. 2010 (DUZP) a vytištěná dne 22. 6. 2010 dle softwaru Money S3 O. V. (č. l. 147, 1807) se týká prodeje 200 kusů USB disků Corsair Voyager GT v jednotkové ceně 6.210 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.242.000 Kč a DPH ve výši 248.400 Kč (celkem 1.490.400 Kč) se splatností 31 dnů společnosti XXXXX. U razítka společnosti XXXXX je parafa typově odpovídající podpisům obžalovaného R.. Jako kontaktní údaj je uvedeno pouze telefonní číslo XXXXX (jinak spojení primárně na R. viz jeho kontaktní údaje na daňových přiznáních různých subjektů, mimo společnosti XXXXX např. společnost XXXXX, XXXXX či XXXXX s odlišnou adresou – logicky tedy i pevnou linkou č. l. 293-296, 390 apod., případně spojení na společnosti XXXXX XXXXX, XXXXX viz údaje z jejich daňových přiznání č. l. 2257-2268, 2282-2288 a další). Tato listina pak obsahuje i tabulku zaúčtování dne 14. 5. 2010 na příslušné účty.
85. Obsahově prakticky shodná listina nyní již ovšem s označením „Faktura – daňový doklad“ vytištěná dne 13. 10. 2010 dle softwaru Money S3 A. R. (č. l. 156, 2413) neobsahuje tabulku zaúčtování a v případě podpisu se jedná pravděpodobně o podpis obžalovaného N., nikoli parafu typově odpovídající podpisům obžalovaného R., kdy tato se nachází u ručně psaného textu „souhlasí s originálem“.
86. Předávací protokol s datem 14. 5. 2010 (č. l. 148, 1808) pak stvrzuje převzetí 200 kusů USB disků Corsair Voyager GT, kdy u razítka společnosti XXXXX je parafa typově odpovídající podpisům obžalovaného R. a u razítka společnosti XXXXX (s číslem 2 v kroužku) je podpis znakově odpovídající jménu obžalovaného P..
87. Zde opět existuje obsahově prakticky shodná listina, nyní již ovšem s podpisem znakově odpovídajícím jménu obžalovaného Z. N. u razítka společnosti XXXXX, a nikoli parafy typově odpovídající podpisům obžalovaného R. s částečně odlišnou specifikací zboží - 200 kusů USB disk Corsair Voyager GT – 128 GB (č. l. 156v, 2413v, 2446).

88. Mimo těchto listin vztahujících se přímo ke skutkovému ději, jsou obsahem spisu i další listiny vztahující se k obdobným (nezažalovaným) obchodům, kdy tyto soud zmiňuje primárně s ohledem na rozsah vlastních „obchodních“ aktivit (jejich dobu a hodnotu).
89. Faktura č. FV2000004 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 29. 1. 2010 (DUZP) a vytištěná dne 15. 10. 2010 dle softwaru Money S3 s označením sekretariát (č. l. 1814) se týká prodeje 1(!) kusu materiálu dle soupisu v jednotkové ceně 589.890 Kč bez DPH, tedy základu daně 589.890 Kč a DPH ve výši 117.978 Kč (celkem 707.868 Kč) se splatností cca 3 měsíců (30. 4. 2010) společnosti XXXXX. Tuto fakturu soud zmiňuje zejména s ohledem na prakticky shodnou fakturu společnosti XXXXX (stejně číselné označení, data, kupující) týkající se opět jednoho kusu zboží, kdy je zjevné, že takto vystavované doklady rozhodně nereflektovaly reálné dodávky, ale pouze formálně vystavované doklady.
90. Pozn. tato faktura na jeden kus zboží (ovšem dle soupisu!) v ceně v řádu vyšších stovek tisíc Kč, nepřímo odpovídá obdobné faktuře ze stejného dne a stejného čísla ovšem vystavené společností XXXXX, v daném případě na jeden kus externího disku Corsair Performance Series 128GB - Disk SSD Hard Disc 2,5“ SATA (zde k realnosti daného obchodu viz údaje níže).
91. Mimo těchto faktur na společnost XXXXX jsou obsahem spisu i další obdobné dvě faktury ze stejného období na společnost XXXXX.
92. Faktura č. FV2000008 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 30. 3. 2010 (DUZP) a vytištěná dne 30. 8. 2010 dle softwaru Money S3 s označením sekretariát (č. l. 1812) se týká prodeje 150 kusů USB disků Corsair Voyager GT v jednotkové ceně 6.210 Kč bez DPH, tedy základu daně 931.500 Kč a DPH ve výši 186.300 Kč (celkem 1.117.800 Kč) se splatností 30 dnů společnosti XXXXX. Tato faktura je pouze ořazena razítkem společnosti XXXXX bez podpisu. Jako kontaktní údaj je uvedeno opět pouze telefonní číslo XXXXX (jinak spojení primárně na R.).
93. Faktura č. FV2000007 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 15. 3. 2010 (DUZP) a vytištěná dne 30. 8. 2010 dle softwaru Money S3 s označením sekretariát (č. l. 1813) se týká prodeje opět 150 kusů USB disků Corsair Voyager GT v jednotkové ceně 6.210 Kč bez DPH, tedy základu daně 931.500 Kč a DPH ve výši 186.300 Kč (celkem 1.117.800 Kč) se splatností nyní 15 dnů společnosti XXXXX. Tato faktura je pouze ořazena razítkem společnosti XXXXX bez podpisu. Jako kontaktní údaj je uvedeno opět pouze telefonní číslo XXXXX (jinak spojení primárně na R.).
94. Z hlediska pořízení zboží byly zajištěny (v kanceláři R., viz vyhodnocení stopy 40, resp. 140, č. l. 1761) mimo jiné faktury vydané společností XXXXX s razítkem a podpisem svědka L. (č. l. 1771, 1773, 1776-1778) případně bez razítka a podpisu (č. l. 1175, 1779-1787). Doklady č. l. 1775 a 1779-1787 se přitom nevztahují či nemusejí vztahovat k projednávané trestné činnosti (i v širším rozsahu), když část je na pánské rifle, část na (neurčitý) materiál dle soupisu, skladné a penalizaci za neodebrané zboží atd.
95. Jedná se o faktury s č. 25062012 ze dne 30. 6. 2010 (DUZP), týkající se dodávky 50 kusů grafické karty PNY Quatro FX 4800x16 v jednotkové ceně 41.280 Kč bez DPH (49.536 Kč včetně 20% DPH), tedy základu daně 2.064.000 Kč a DPH ve výši 412.800 Kč (celkem 2.476.800 Kč) se splatností cca 4 měsíců (č. l. 1771), a s č. 30062010 ze dne 30. 6. 2010 (DUZP), týkající se dodávky 50 kusů grafické karty PNY Quatro FX 4800x16 v jednotkové ceně 41.280 Kč bez DPH (49.536 Kč včetně 20% DPH), tedy základu daně 2.064.000 Kč a DPH ve výši 412.800 Kč (celkem 2.476.800 Kč) se splatností cca 4 měsíců (č. l. 1773), s č. 3105201006 ze dne 31. 5. 2010 (DUZP), týkající se dodávky 200 kusů USB disků Corsair Voyager GT v jednotkové ceně 5.962 Kč bez DPH (7.154,40 Kč včetně 20% DPH), tedy základu daně 1.192.400 Kč a DPH ve výši 238.480 Kč (celkem 1.430.880 Kč) se splatností 1 měsíce (č. l. 1776), s č. 21052010 ze dne 21. 5. 2010 (DUZP), týkající se dodávky 200 kusů USB disků Corsair Voyager GT v jednotkové ceně 5.962 Kč bez DPH (7.154,40 Kč včetně 20% DPH), tedy základu daně 1.192.400 Kč a DPH ve výši 238.480 Kč (celkem 1.430.880 Kč) se splatností 1 měsíce (č. l. 1777), s č. 14052010 ze dne 14. 5. 2010 (DUZP),

týkající se dodávky 200 kusů USB disků Corsair Voyager GT v jednotkové ceně 5.962 Kč bez DPH (7.154,40 Kč včetně 20% DPH), tedy základu daně 1.192.400 Kč a DPH ve výši 238.480 Kč (celkem 1.430.880 Kč) se splatností 1 měsíce (č. l. 1778).

96. K těmto fakturám (resp. fakturám č. 25062012 a 30062010) jsou pak vystaveny i předávací protokoly (z příslušných dnů) mezi společnostmi XXXXX a XXXXX (č. l. 1772 a 1774) opět grafikou odpovídající (fakticky shodné) dalším předávacím protokolům společností zapojených do daných řetězců obchodů (s texty předávající – přejímající a následně s označením přebírající) s podpisem svědka L. za společnost XXXXX a podpisem graficky odpovídajícím podpisem obžalovaného Z. N. za společnost XXXXX. Fakticky ona shoda (formy) předávacích protokolů, i s ohledem na jejich nalezení v rámci dat u obžalovaného R., svědčí pro jednoho autora daných dokumentů, kterým byl zjevně R. a potvrzuje tak skutečnost, že tento za dané subjekty jednal a fakticky tyto ovládal.
97. V případě společnosti XXXXX se jedná, z hlediska jednotlivých řetězců obchodů souvisejících se zažalovanými skutky, v případě obchodu s 200 kusy USB disků Corsair Voyager GT 128GB, nejprve o fakturu č. 206033 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 31. 3. 2010 na částku 1.179.900 Kč bez DPH, kdy takto (bez DPH) budou uváděny i další částky (č. l. 194 a 207 Přílohy č. 5), navazující fakturu č. FV2000009 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 31. 3. 2010 na částku 1.242.000 Kč (č. l. 1811) a na ni navazující fakturu č. FV1055009 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 31. 3. 2010 na částku 1.304.100 Kč (č. l. 507). Ve vztahu k obchodu se 100 kusy externího disku WD 2TB se pak jedná o fakturu č. 30042010 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 30. 4. 2010 na částku 1.262.400 Kč (č. l. 1786), navazující fakturu č. FV2000010 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 30. 4. 2010 na částku 1.315.000 Kč (č. l. 1809) a následně fakturu č. FV1055015 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 25. 5. 2010 na částku 1.380.700 Kč (č. l. 503). V případě obchodu se 200 kusy USB disků Corsair Voyager GT o fakturu č. 14052010 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 14. 5. 2010 na částku 1.192.400 Kč (č. l. 1778), fakturu č. FV2000018 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 14. 5. 2010 na částku 1.242.000 Kč (č. l. 1807) a navazující fakturu č. FV1055016 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 2. 6. 2010 na částku (za zboží) 1.304.100 Kč (č. l. 501), ve vztahu k dalšímu obchodu se 200 kusy USB disků Corsair Voyager GT pak o fakturu č. 21052010 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 21. 5. 2010 na částku 1.192.400 Kč (č. l. 1777), navazující fakturu č. FV2000019 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 21. 5. 2010 na částku 1.242.000 Kč (č. l. 1805) a na ni navazující fakturu č. FV1055018 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 11. 6. 2010 na částku 1.304.100 Kč (č. l. 497). V případě posledního obchodu se 200 kusy USB disků Corsair Voyager GT se pak jedná o fakturu č. 3105201006 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 31. 5. 2010 na částku 1.192.400 Kč (č. l. 1776), navazující fakturu č. FV2000020 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 31. 5. 2010 na částku 1.242.000 Kč (č. l. 1803) a následně fakturu č. FV1055019 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 16. 6. 2010 na částku 1.304.100 Kč (č. l. 495).
98. Pokud jde o účet č. XXXXX společnosti XXXXX vedený u Sberbank a.s. (dříve Volksbank a.s.), který je uvedený na příslušných fakturách, k tomuto měli dispoziční právo Z.N. a M.R. (viz č. l. 2610 + výpisy na CD). Na účtu nebyly zaznamenány žádné platby v souvislosti s předmětnými transakcemi, když po celý rok 2010 je na něm relativně minimální pohyb související zejména s platbami Fakultní nemocnice Královské Vinohrady.
99. V rámci daňových přiznání tohoto subjektu se jedná o:
100. řádné přiznání k DPH za I. čtvrtletí 2010 ze dne 26. 4. 2010, doručené osobně na FÚ Brno IV dne 26. 4. 2010 s podpisem odpovídajícím textem jménu obžalovaného Z. N. (č. l. 152, 1769, 2409), ze kterého vyplývá v rámci zdanitelných plnění základ daně 3.502.000 Kč, daň na výstupu 700.400

Kč a z hlediska nároku na odpočet (řádek 40) ze základu daně 3.326.900 Kč částka 665.380 Kč, tedy vlastní daňová povinnost pouze 35.020 Kč (řádek 65).

101. Dále řádné přiznání k DPH za II. čtvrtletí 2010 bez data, doručené osobně na FÚ Brno III dne 13. 10. 2010 s podpisem odpovídajícím textem jménu obžalovaného Z. N. (č. l. 153, 1768, 2410), ze kterého vyplývá v rámci zdanitelných plnění základ daně 10.262.303 Kč, daň na výstupu 1.989.994 Kč a z hlediska nároku na odpočet (řádek 40) ze základu daně 9.849.734 Kč částka 1.909.998 Kč, tedy vlastní daňová povinnost pouze 79.996 Kč (řádek 65).
102. Navazující dodatečné přiznání k DPH za II. čtvrtletí 2010 ze dne 7. 2. 2011, doručené osobně na FÚ Brno III dne 7. 2. 2011 s podpisem odpovídajícím textem jménu obžalovaného Z. N. (č. l. 154, 1767, 2411), ze kterého vyplývá v rámci zdanitelných plnění základ daně 2.150.000 Kč, daň na výstupu 430.000 Kč a z hlediska nároku na odpočet (řádek 40) ze základu daně 2.064.000 Kč částka 412.800 Kč, tedy rozdíl oproti poslední známé daňové povinnosti pouze 17.200 Kč (řádek 67).
103. Všechna tato daňová přiznání sestavil obžalovaný M.R. s kontaktem XXXXX.
104. Ve vztahu k daňovému řízení jsou obsahem spisu i další doklady správce daně, ze kterých vyplývá, že v daňovém řízení za společnost XXXXX již od září 2010 vystupoval (a vypovídal) M.R. jako zmocněnec (viz č. l. 1762-1766, 1816-1817).
105. K obchodům s výpočetní technikou pak vyplývá, že tyto měly začít z hlediska nákupu dne 31. 10. 2009 dodávkami od společnosti XXXXX tří typů USB disků (Corsair extreme series 128GB, Corsair Voyager GT – 128GB a Corsair Voyager GT – 64GB) na faktury č. FV296003-11 (v roce 2009, resp. do 30. 12. 2009) v celkovém objemu 150 kusů od každého výrobku Corsair Voyager GT a 300 kusů Corsair extreme series 128GB, v celkové hodnotě cca 4.120.000 Kč včetně DPH (svědkem L. podepsané faktury viz č. l. 1005-1013 Přílohy č. 5).

XXXXX

106. Z opisu obchodního rejstříku (viz samostatná příloha, případně č. l. 2457-2458) bylo prokázáno, že v předmětné době byl jednatelem a menšinovým společníkem (10%) společnosti XXXXX obžalovaný J.D. (v době od zápisu společnosti dne 28. 7. 2008 do 16. 1. 2011), kdy následně se jím stal J. L.. Společníkem přitom obžalovaný J.D. zůstal po celou dobu. Dne 1. 12. 2015 bylo rozhodnuto o zrušení společnosti s likvidací, kdy společnost byla vymazána z obchodního rejstříku dne 17. 5. 2016. I v případě této společnosti nelze přehlédnout její sídlo, opět v Brně na adrese XXXXX 152, s vazbami na obžalovaného R., případně většinového společníka, kterým byla společnost XXXXX, což byla společnost se sídlem opět v Brně na adrese XXXXX 152, jejímž jediným jednatelem a společníkem v dané době byl opět obžalovaný J.D..
107. Z hlediska prodeje jsou obsahem spisu faktury, kterými společnost XXXXX dodávala USB disky (různých typů), a to faktura č. FV2000010 ze dne 31. 3. 2010 (č. l. 1644, případně č. l. 1722) vůči společnosti XXXXX na dodávku 200 kusů USB disků Corsair Voyager GT 128GB v jednotkové ceně 6.200 Kč (bez DPH), tedy celkem 1.488.000 Kč (včetně 248.000 Kč 20% DPH), kdy tato je bez podpisu pouze s razítkem společnosti XXXXX. Dále pak faktura č. FV2000011 ze dne 30. 3. 2010 (č. l. 975) vůči společnosti XXXXX, na dodávku 170 kusů USB disků Corsair Voyager GT v jednotkové ceně 6.200 Kč (bez DPH), tedy celkem 1.264.800 Kč (včetně 210.800 Kč 20% DPH), kdy tato je bez razítka a podpisu, případně (č. l. 1721) pouze s razítkem společnosti XXXXX bez podpisu.
108. K těmto fakturám jsou pak vystaveny i předávací protokoly mezi společnostmi XXXXX a XXXXX, případně společností XXXXX (č. l. 2328-2332) s podpisy obžalovaného J.D. za společnost XXXXX a obžalovaného P. za společnost XXXXX, z období od 5. 2. do 31. 3. 2010. V případě předávacího protokolu ze dne 30. 3. 2010 společností XXXXX (č. l. 2005 Přílohy č. 5) tento obsahuje evidentně podpis svědka W. a nikoli obžalovaného P.. Z hlediska zažalované trestné činnosti se jedná o dvě dodávky, dne 30. 3. 2010 170 kusů USB disků (s označením USB disk –

Corsair Voyager GT – 128GB) společnosti XXXXX (č. l. 2332, 2351) a dne 31. 3. 2010 200 kusů USB disků (s označením USB disk – Corsair Voyager GT – 128GB) společnosti XXXXX(č. l. 2331), zbývající 3 předávky z února 2010 se týkají souhrnně 250 kusů USB disků Corsair dodaných společností XXXXX.

109. Mimo těchto předávacích protokolů byly předloženy i předávací protokoly mezi společnostmi XXXXX a XXXXX(č. l. 2319-2320) ze dnů 15. a 30. 3. 2010 vždy na 150 kusů USB disků Corsair Voyager GT s podpisy obžalovaného J.D. za společnost XXXXX a s parafou začínající písmenem „Ö“ za přebírající společnost XXXXX (teoreticky Ö. K.) dokladující využití zbývajících USB disků (USB disk Corsair Voyager GT) získaných od společnosti XXXXX. I zde pak nelze přehlédnout, že u obžalovaného M.R. byly zajištěny obdobné předávací protokoly (shodná grafika, data, předmět plnění i podpisy s parafou začínající písmenem „Ö“ za přebírající společnost XXXXX), které se ale týkají společnosti XXXXX (č. l. 1823-1824, případně č. l. 1828-1829 lišící se nepatrně v podpisu patrně Z. N. u razítka společnosti XXXXX).
110. Z hlediska porřízení zboží bylo zejména finančním úřadům předloženo 7 faktur vydaných společností XXXXX s razítkem a podpisem svědka L. (č. l. 992-998, 2300-2306, 2312-2318, případně č. l. 214-220 Přílohy č. 5) z období od 5. 2. 2010 do 31. 3. 2010 s označením 206007-206013, týkajících se dodávek USB disků Corsair (v případě prvních tří s označením USB disk Corsair, v případě dalších čtyř s označením USB disk Corsair Voyager GT). Nepřehlédnutelné je, že číselná řada faktur je (časově) narušena u posledních dvou, kdy po faktuře č. 206012 ze dne 31. 3. 2010 následuje faktura č. 206013 ovšem s datem 15. 3. 2010 (fakticky i po faktuře č. 206011 ze dne 30. 3. 2010). Předmět plnění má jednotkovou cenu 7.695 Kč bez DPH (9.234 Kč včetně 20% DPH) v případě USB disků Corsair a 5.890 Kč bez DPH (7.068 Kč včetně 20% DPH) v případě první dodávky USB disků Corsair Voyager GT a 5.580 Kč bez DPH (6.696 Kč včetně 20% DPH) v případě dalších dodávek USB disků Corsair Voyager GT, kdy dodáno mělo být celkem 250 kusů (100+100+50) USB disků Corsair a 670 kusů (150+150+200+170) USB disků Corsair Voyager GT. Celkově se tak za necelé dva měsíce jedná o obchod v objemu 6.850.620 Kč (z toho DPH představuje 1.141.770 Kč), se stanovenou splatností cca jednoho měsíce (poslední do 30. 4. 2010).
111. Zde pro detailní upřesnění soud zmiňuje, že takovýchto nesrovnalostí v řadě faktur vydaných společností XXXXX v roce 2010 je mnohem více (viz č. l. 194-220 Přílohy č. 5). První a druhá faktura (č. 206001 a 206002 na společnosti XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX) jsou s datem DUZP 29. 1. 2010, následují faktury s datem DUZP 30. 3. 2010 (č. 206003 a 206004), aby následovaly opět faktury z ledna 2010 (č. 206005 s datem 22. 1. 2010 a č. 206006 s datem 29. 1. 2010). Již zmiňované faktury vůči společnosti XXXXX jsou přitom z února a března 2010, tedy prakticky všechny datově před fakturami s označením 206003 a 206004. Tímto ovšem tyto nesrovnalosti nekončí, když faktury vůči společnosti XXXXX (č. 206030-206033 vnitřně opět datově rozporné) jsou z března 2010 a logicky by tak měly zapadat minimálně někam k č. 206010, číselně jim ovšem předchází (viz faktury č. 206026-206029) faktury až z července 2010 (na společnosti XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX). Je zjevné, že se nemůže jednat o omyl, ale o selektivní vystavování faktur k jednotlivým subjektům zjevně nerespektujícím ekonomickou realitu, tedy fakticky účelové vystavování faktur, které má vytvářet zdání příslušných řetězců obchodů. Zde pak nelze přehlédnout ani celkový objem obchodů, tedy teoreticky sumu, kterou by primárně společnost XXXXX do daných obchodů musela investovat a to za situace, kdy v dané době probíhaly vůči ní daňové exekuce (viz např. č. l. 858-860 Přílohy č. 5), když z dalších důkazů vyplývá, že v řetězci nedocházelo k řádnému (prakticky žádnému, s výhradou společnosti XXXXX v roce 2009) placení směrem umožňujícím úhrady této společnosti. Zde se jedná sice o jistým způsobem teoretickou úvahu, když není známa přesná nákupní cena (nebyl doložen ani zajištěn žádný doklad dokumentující nákup tohoto zboží), ale o údaj s výraznou vypovídací hodnotou (nutnost mít k dispozici dané prostředky), kdy v logice dalšího prodeje by se mělo jednat, při navýšení cca 10% odpovídající maximálním užívaným maržím, o součet prodejních cen společnosti

XXXXX snížený právě o tuto marži, což v objemu zažalovaných obchodů (fiktivních faktur ovlivňujících konkrétní daňová přiznání) činí cca 22.500.000 Kč (v případě součtu i s dalšími soudu známými obchody s výpočetní technikou v roce 2010 činí celkem cca 52.500.000) tedy vždy v řádu desítek milionů Kč, a to vždy bez DPH. Tyto prostředky by přitom společnost XXXXX investovala bez toho, že by ve lhůtách splatnosti dostávala své (údajně) vložené prostředky zpět. V důvěru v reálnost těchto obchodů pak nepřispívá ani snaha vyhýbat se podání vysvětlení u daňových orgánů (ostatně obecný jev u všech zúčastněných společností včetně změn jednatelů apod.), zde doplněná návody jak vypovídat. Snad na úplný závěr k účelovosti vystavování takovýchto dokladů lze zmínit i „pracovitost“ subjektů v daném řetězci, zde zejména zástupců společností XXXXX a XXXXX (ostatně zde se vždy jedná o M.R.) případně i XXXXX, kteří byli ochotni pracovat (uskutečňovat zdanitelná plnění, tedy obchodovat, předávat zboží a vystavovat faktury) i přes víkendy (viz faktury s datem zdanitelného plnění a vystavení dne 15. 5. 2010, což byla sobota, případně s datem 30. 5. 2010, což byla neděle).

112. K těmto fakturám (s označením 206007-206013) jsou pak vystaveny i předávací protokoly mezi společnostmi XXXXX a XXXXX (č. l. 999-1005, 1895-1898, 2321-2327) grafikou odpovídající (fakticky shodně) dalším předávacím protokolům společností zapojených do daných řetězců obchodů (zjevně vystavované R., případně osobami s tímto spojenými – jeho bratrem, či pracovníky jejich firem, což odpovídá i nálezům z jím užívaných prostor) s podpisy svědka L. za společnost XXXXX a obžalovaného J.D. za společnost XXXXX.
113. Mimo USB disků (různých typů) dodávala společnost XXXXX společnosti XXXXXi grafiky, kdy obsahem spisu jsou faktura č. FV2000012 ze dne 15. 5. 2010 (č. l. 2359, případně 1326, 1337, 1719, originál č. l. 1641) na dodávku 100 kusů grafik Sapphire Radeon HD 5970 4GB v jednotkové ceně 23.100 Kč (bez DPH), tedy celkem 2.772.000 Kč (včetně 462.000 Kč 20% DPH) a faktura č. FV2000013 ze dne 30. 5. 2010 (č. l. 2357 případně 1328, 1336, 1717, originál č. l. 1639) na dodávku 100 kusů grafik Sapphire Radeon HD 5970 4GB v jednotkové ceně 23.100 Kč (bez DPH), tedy celkem 2.772.000 Kč (včetně 462.000 Kč 20% DPH) vždy za společnost XXXXX s paraťou odpovídající ostatním paraťám obžalovaného R., včetně předávacích protokolů (č. l. 2358 a 2360 případně č. l. 1327 a 1329, 1336v a 1337v, 1717 a 1720, originály č. l. 1640, 1642) s podpisy za společnost XXXXX svědkyně K. a za společnost XXXXX s podpisem odpovídajícím textem obžalovanému P.. V případě těchto dokladů je nutno zmínit, že tyto byly předloženy mj. v rámci daňových řízení dne 21. 10. 2010 obžalovaným R. (viz č. l. 2352-2356). V rámci předložení dokladů dne 21. 10. 2010 byly přitom předloženy dva (obsahově shodné, byť evidentně samostatně podepsané – viz odlišné umístění razítka a podpisů) předávací protokoly s datem 30. 5. 2010 a pak dva (obsahově shodné, byť evidentně samostatně podepsané – viz odlišné umístění razítka a podpisů) předávací protokoly s datem 15. 5. 2010 a to i s „podacím“ razítkem z téhož dne.
114. Z hlediska pořízení tohoto zboží byly zejména finančním úřadům předloženy 2 faktury vydané společností XXXXX s razítkem a podpisem svědka L. (č. l. 1338 a 1338v) ze dnů 15. 5. 2010 (faktura č. 15052010) a 30. 5. 2010 (faktura č. 30052010), zjevně tedy s odlišným značením časové řady faktur než u předchozích, vystavených stejnému subjektu (viz faktury s označením 206007-206013), týkající se dodávek grafik Sapphire Radeon HD 5970 4GB vždy 100 kusů v jednotkové ceně 22.000 Kč bez DPH. Tyto faktury v originále jsou i obsahem Přílohy č. 5 (viz č. l. 1984-1985 Přílohy č. 5), kdy tato obsahuje i další 2 faktury vydané společností XXXXX s razítkem a podpisem svědka L. vůči společnosti XXXXX, a to fakturu č. 250611 s datem (DUZP) dne 25. 6. 2010 a fakturu č. 250610 s datem (DUZP) dne 25. 6. 2010 vždy na dodávku 40 kusů grafické karty PNY Quadro FX 4800x16 v jednotkové ceně 40.900 Kč bez DPH. Opět i zde je zjevný logický nesoulad čísla faktury s datem vystavení (které číslo faktury fakticky kopíruje) a lze mít pochybnosti o reálnosti těchto (fakticky se dublujících) dokladů.

115. Mimo těchto listin vztahujících se přímo ke skutkovému ději, jsou obsahem spisu i další listiny vztahující se k obdobným (nezažalovaným) obchodům, kdy tyto soud zmiňuje primárně s ohledem na rozsah vlastních „obchodních“ aktivit (jejich dobu a hodnotu) a možnou věrohodnost listin tyto dokladujících.
116. Faktura č. FV2000004 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 29. 1. 2010 (DUZP) (č. l. 1648, 1726) se týká prodeje 1(!) kusu externího disku Corsair Performance Series 128GB - Disk SSD Hard Disc 2,5“ SATA v jednotkové (pozn. zjevně zcela nesmyslné) ceně 868.450 Kč bez DPH, tedy základu daně 868.450 Kč a DPH ve výši 173.690 Kč (celkem 1.042.140 Kč) se splatností cca 3 měsíců (30. 4. 2010) společnosti XXXXX. Zde je nutno upozornit na fakturu č. FV2000001 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 25. 1. 2010 (DUZP) tedy prakticky ze stejné doby (viz č. l. 1963 Přílohy č. 5), která se týká prodeje 150 kusů (téhož) externího disku Corsair Performance Series 128GB - Disk SSD Hard Disc 2,5“ SATA v jednotkové ceně pouze 7.840 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.176.000 Kč a DPH ve výši 235.200 Kč (celkem 1.411.200 Kč) se splatností jeden měsíc společnosti XXXXX. Fakticky lze uzavřít, že faktura č. FV2000004 nemůže mít reálný ekonomický základ (reálný obchod) a pouze dokladuje účelové „vyplňování textu“ do formulářů příslušných dokladů.
117. Faktura č. FV2000005 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 5. 2. 2010 (DUZP) (č. l. 1647, 1725) se týká prodeje 100 kusů USB disků Corsair v jednotkové ceně 8.100 Kč bez DPH, tedy základu daně 810.000 Kč a DPH ve výši 162.000 Kč (celkem 972.000 Kč) se splatností 3 měsíců společnosti XXXXX
118. Faktura č. FV2000006 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 15. 2. 2010 (DUZP) (č. l. 1646, 1724) se týká prodeje 100 kusů USB disků Corsair v jednotkové ceně 8.100 Kč bez DPH, tedy základu daně 810.000 Kč a DPH ve výši 162.000 Kč (celkem 972.000 Kč) se splatností 3 měsíců společnosti XXXXX
119. Faktura č. FV2000007 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 25. 2. 2010 (DUZP) (č. l. 1645, 1723) se týká prodeje 50 kusů USB disků Corsair v jednotkové ceně 8.100 Kč bez DPH, tedy základu daně 405.000 Kč a DPH ve výši 81.000 Kč (celkem 486.000 Kč) se splatností 3 měsíců společnosti XXXXX
120. Zde nelze přehlédnout, že faktury č. FV2000005-7 přeposílal dne 23. 3. 2010 A.R. e-mailem obžalovanému M.R. (viz č. l. 1691-1697 a povolení ke sledování věci č. l. 1681-1986).
121. K těmto fakturám (č. FV2000005-7) jsou pak vystaveny i předávací protokoly mezi společnostmi XXXXX a XXXXX a následně společnostmi XXXXX a XXXXX ze dnů 5. 2. 2010, 15. 2. 2010 a 25. 2. 2010 (č. l. 1992-1994 a 2001-2002, 2004 Přílohy č. 5), podepsané obžalovanými D. a P. a svědkem L. opět grafikou odpovídající (fakticky shodné) dalším předávacím protokolům společností zapojených do daných řetězců obchodů.
122. V případě společnosti XXXXX se z hlediska jednotlivých řetězců obchodů souvisejících se zažalovanými skutky jedná, v případě prodeje a nákupu 170 kusů USB disků Corsair Voyager GT o fakturu č. 206013 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 15. 3. 2010 na částku 948.600 Kč bez DPH, kdy takto (bez DPH) budou uváděny i další částky (č. l. 998), na ni navazující fakturu č. FV2000011 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 30. 3. 2010 na částku 1.054.000 (č. l. 975) a navazující fakturu č. FV10/01/0001 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 6. 4. 2010 na částku 1.106.700 Kč (č. l. 1375). V případě obchodu s 200 ks disků Corsair Voyager GT se pak jedná o fakturu č. 206012 (společnosti XXXXX společnosti vůči XXXXX) ze dne 31. 3. 2010 na částku 1.116.000 Kč (č. l. 997), navazující fakturu č. FV2000010 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 31. 3. 2010 na částku 1.240.000 Kč (č. l. 1644) a na ni navazující fakturu č. FV1055010 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 31. 3. 2010 na částku 1.302.000 Kč (č. l. 505). U obchodu se 100 kusy grafik Sapphire Radeon HD 5970 4GB pak o fakturu č. 15052010 (společnosti XXXXX vůči společnosti

XXXXX) ze dne 15. 5. 2010 na částku 2.200.000 Kč (č. l. 1338v), navazující fakturu č. FV2000012 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 15. 5. 2010 na částku 2.310.000 Kč (č. l. 1326) a fakturu č. FV1055016 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 2. 6. 2010 na částku (za zboží) 2.425.500 Kč (č. l. 501), u dalšího obchodu se 100 kusy grafik Sapphire Radeon HD 5970 4GB pak o fakturu č. 30052010 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 30. 5. 2010 na částku 2.200.000 Kč (č. l. 1338), navazující fakturu č. FV2000013 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 30. 5. 2010 na částku 2.310.000 Kč (č. l. 1328) a následně fakturu č. FV1055019 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 16. 6. 2010 na částku (za zboží) 2.425.500 Kč (č. l. 495).

123. V rámci daňových přiznání tohoto subjektu se jedná o:

124. řádné přiznání k DPH za I. čtvrtletí 2010 ze dne 26. 4. 2010, doručené osobně na FÚ Brno IV dne 26. 4. 2010 s podpisem J.D. (č. l. 2295), ze kterého vyplývá v rámci zdanitelných plnění základ daně 6.179.000 Kč, daň na výstupu 1.203.560 Kč a z hlediska nároku na odpočet (řádek 40) ze základu daně 5.708.850 Kč částka 1.112.754 Kč, tedy vlastní daňová povinnost pouze 90.806 Kč (řádek 65).

125. Dále řádné přiznání k DPH za II. čtvrtletí 2010 ze dne 20. 10. 2010, doručené osobně na FÚ Brno IV dne 20. 10. 2010 s podpisem J.D. (č. l. 2283), ze kterého vyplývá v rámci zdanitelných plnění základ daně 9.219.240 Kč, daň na výstupu 1.843.848 Kč a z hlediska nároku na odpočet (řádek 40) ze základu daně 8.771.278 Kč částka 1.754.256 Kč, tedy vlastní daňová povinnost pouze 89.592 Kč (řádek 65).

126. Navazující dodatečné přiznání k DPH za II. čtvrtletí 2010 bez data, doručené osobně na FÚ Brno III dne 26. 1. 2011 s podpisem J.D. (č. l. 2284), ze kterého vyplývá v rámci zdanitelných plnění základ daně 1.720.000 Kč, daň na výstupu 344.000 Kč a z hlediska nároku na odpočet (řádek 40) ze základu daně 1.636.000 Kč částka 327.200 Kč, tedy vlastní daňová povinnost pouze 16.800 Kč (řádek 65).

127. Přiznání společnosti XXXXX, v letech 2009-2011 podepsané J.D., sestavil M.R. s kontaktem XXXXX (viz č. l. 2282-2288). K údaji, že tyto podepsal (nikoli jako u ostatních spoluobžalovaných, s částečnou výhradou obžalovaného N., v obdobném postavení s opisem, že se jedná o podpis odpovídající ..., apod.) je nutno uvést, že zde soud vycházel z praktického doznání tohoto obžalovaného, který obecně doznal podepisování takovýchto listin, kdy navíc uvedl, že v rámci studia spisu nenašel podpis, který by mohl označit za padělek. Samotný podpis tohoto obžalovaného je přitom tak specifický, že jeho padělání u většiny dokladů (viz předávací protokoly, faktury) by bylo zbytečně náročné, zvláště za situace, kdy existuje plná moc pro R. a tento většinu daných dokumentů (mimo právě přiznání k dani) mohl podepisovat.

128. Za společnost XXXXX vypovídal u správce daně R. (č. l. 986-990), kdy uvedl, že zboží předával společnosti XXXXX D., a to panu W. (na předávacím protokolu je ovšem podpis obžalovaného P., viz č. l. 982). Dále R. vypovídal před správcem daně jako zástupce společnosti XXXXX i ve vztahu k dodávce společnosti XXXXX, kde uvedl, že za společnost XXXXX jednal D. a za společnost XXXXX P.. Zboží v květnu předávala za společnost XXXXX paní K. (zde viz údaje této svědkyně o pouhém podpisu na žádost obžalovaného R.) a za společnost XXXXX je přebíral P. v sídle společnosti XXXXX (č. l. 1332-1334, 2352-2356). Dále vypovídal R. za subjekt XXXXX u správce daně dne 3. 8. 2010 (č. l. 2333-2340, 2345-2347), kdy uvedl stejné skutečnosti s tím, že zboží za společnost XXXXX předával svědek L.. Zde nelze přehlédnout, že tento obžalovaný vypovídal u správce daně i za daňový subjekt XXXXX (dne 16. 7. 2010 č. l. 2308-2311), kdy k nabytí uváděl, že za společnost XXXXX jednal (a zboží přebíral – osobně překontroloval) D. s panem P. jednajícím na plnou moc za společnost XXXXX (nikoli, že by je předával svědek L.). Zboží bylo předáno v sídle společnosti XXXXX, kam je dopravil zástupce společnosti XXXXX. K nabytí zboží společností XXXXX pak uvedl, že toto bylo od společnosti XXXXX se sídlem XXXXX (jinak sídlo části firem s vazbami na obžalovaného R.). Zde je zvláštní, že přestože tento

název je v protokolu (jím podepsaném) opakovaně, neměl k němu námitky, když fakticky se tato firma jmenuje XXXXX. Dne 15. 12. 2010 (č. l. 1301-1303) vysvětloval důvod dodávek i přes předchozí neuhrazení slibem a směnkou obžalovaného P..

129. Ke společnosti XXXXX přitom nelze přehlédnout, že tato je zde prezentována jako dodavatel společnosti XXXXX, ale z dokladů této společnosti (viz seznam vydaných faktur č. l. 1832) vyplývá, že tato je (i, případně pouze) odběratelem a to zjevně v dané době a v obdobném objemu jako ostatní (viz i faktury č. l. 1864-1865 a dodací listy č. l. 1891v-1892v, případně č. l. 212-213 Přílohy č. 5). Tvrzení, že by za této situace mohla být daná společnost dodavatelem společnosti XXXXX, se tak jeví jako nepřilíš věrohodné a k možné věrohodnosti rozhodně nepřispívají ani rozpory popsané výše.
130. Pokud jde o účet č. XXXXX společnosti XXXXX vedený u Sberbank a.s. (dříve Volksbank a.s.), který je uvedený na příslušných fakturách, k tomuto měli dispoziční právo J.D. a M.R. (viz č. l. 2132-2133 a 2611-2612). Na účtu nebyly zaznamenány žádné platby v souvislosti s předmětnými transakcemi.
131. Obsahem USB disku obžalovaného R. je pak i plná moc (její počítačová verze v aplikaci Word, tedy bez razítek a podpisů) společnosti XXXXX datovaná listopadem 2009 (č. l. 1946), kterou byl M.R. zmocněn k „jednání, uzavírání smluv, předávání a přebírání zboží určeného k dalšímu prodeji“. Zde je pak otázkou, proč je deklarována přítomnost obžalovaného D. u předávání zboží (proč tento podepisuje předávací protokoly), když vše mohl vyřídit tento obžalovaný.
132. Z dokladů vydaných svědkem P., obsahu šanonu označeného „XXXXX. Zaklad. listiny“ (svazek č. 8 Přílohy č. 5), pak bylo, v rámci dokladů k subjektivitě společnosti, prokázáno, že v rámci zápisu z valné hromady dne 12. 1. 2012 mělo dojít, za aktivní účasti obžalovaného D., k jeho odvolání z funkce jednatele a jeho nahrazení tam přítomným svědkem L.. Zápis z valné hromady je podepsán tímto obžalovaným (a i svědkem L.) a dokladuje minimálně přítomnost svědka L., o kterém ovšem obžalovaný D. tvrdí, že se s ním osobně nikdy nesešel, a za této situace jsou jen dvě možnosti, a to v případě, že se jedná o řádný popis skutkového stavu, že tento obžalovaný nyní uvádí nepravdivé údaje, když tvrdí, že se s touto osobou nikdy nesešel, nebo se jedná jen o formální podepsání dokladu (jak by mohlo vyplývat z jeho výpovědi, kdy uvádí, že spoluobžalovanému R. podepisoval různé doklady), které ovšem potvrzuje něco, co neodpovídá realitě, a pak je zjevné, že tento obžalovaný s takovýmto postupem (deklarováním nepravdivých skutečností) neměl zásadní problém ani dříve, a nikoli, že by se mohl domnívat, že podepisuje řádné doklady. V obou případech lze uzavřít, že tyto závěry mají zejména dopad do možné věrohodnosti údajů obžalovaného D..
133. K obchodům s výpočetní technikou pak z těchto dokladů vyplývá, že tyto měly začít z hlediska prodeje dne 31. 10. 2009 dodávkami společnosti XXXXX dvou typů výrobků (WD 2TB my book – externí 3,5“ a Patriot USB 2.0 disk XPorter Magnum 128GB) na faktury č. FV2090010-15 v celkovém objemu 400 kusů od každého výrobku v celkové hodnotě cca 5.140.000 Kč včetně DPH (nepodepsané faktury viz č. l. 1964-1969 Přílohy č. 5). Další, již D. podepsané faktury z roku 2010 (č. FV 2000001-3, viz č. l. 1961-1963 Přílohy č. 5) týkající se téže společnosti, pak dokumentují obchody z ledna 2010, které se týkají dodávek (Corsair Performance Series 128GB – disk SSD Hard Disc 2,5“ SATA, Corsair Extreme Series 128GB – disk SSD Hard Disc 2,5“ SATA a Seagate 2TB SATA, 7200 ot. 64MB cache) v celkové hodnotě cca 4.810.000 Kč včetně DPH. Splatnost všech těchto faktur představuje dobu jednoho měsíce a jsou doloženy postupné úhrady faktur (ovšem pouze) z roku 2009, většinou po splatnosti (viz příjmové pokladní doklady s podpisem obžalovaného D. č. l. 2073-2077 Přílohy č. 5).

XXXXX XXXXX

134. Z opisu obchodního rejstříku (viz samostatná příloha, případně č. l. 2454-2456) bylo prokázáno, že v dané době jedinou jednatelkou společnosti XXXXX XXXXX byla obžalovaná E.R. (fakticky od 27. 2. 2009 do 10. 10. 2019, kdy byla společnost vymazána z obchodního rejstříku). Na návrh věřitele bylo zahájeno insolvenční řízení dne 2. 7. 2013, kdy konkurz byl zrušen pro nedostatek majetku dlužníka 17. 5. 2019. Sama společnost byla zapsána do obchodního rejstříku dne 15. 5. 2002, kdy od 16. 8. 2002 do 4. 3. 2009 byl jejím jednatelem M.R., který byl od 15. 5. 2002 do 10. 10. 2019 i jejím společníkem (v dané době 42%). Pro úplnost je nutno zmínit, že shodný název „XXXXX XXXXX“ používala do 5. 4. 2002 společnost XXXXX (zde původně jednatel a společník R., po něm jednatel a společník J. L.).
135. K fakturám a dalším dokladům této společnosti je možné uvést, že tyto mají navazovat na (rámcovou) Kupní smlouvu ze dne 6. 1. 2010 (č. l. 2406) týkající se dodávek „komponent výpočetní techniky“, která u razítka společnosti XXXXX XXXXX obsahuje podpis odpovídající textem jménu R. a u razítka společnosti XXXXX (s číslem 2 v kroužku) je podpis znakově odpovídající jménu obžalovaného P..
136. Faktura č. FV2000067 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 20. 5. 2010 (DUZP) se týká prodeje 40 kusů grafických karet s označením „PNY Quadro FX 4800x16“ v jednotkové ceně 44.000 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.760.000 Kč a DPH ve výši 352.000 Kč (celkem 2.112.000 Kč) se splatností 31 dnů společnosti XXXXX (č. l. 2400). U razítka společnosti XXXXX XXXXX je podpis odpovídající textem jménu R.. Jako kontaktní údaj je uvedeno telefonní číslo 00420-541215515.
137. Předávací protokol s datem 20. 5. 2010 (č. l. 2400v) pak stvrzuje převzetí 40 kusů PNY Quadro FX 4800x16, kdy u razítka společnosti XXXXX XXXXX je podpis odpovídající textem jménu R. a u razítka společnosti XXXXX (s číslem 2 v kroužku) je podpis znakově odpovídající jménu obžalovaného P..
138. Faktura č. FV2000068 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 31. 5. 2010 (DUZP) se týká prodeje 40 kusů grafických karet s označením „PNY Quadro FX 4800x16“ v jednotkové ceně 44.000 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.760.000 Kč a DPH ve výši 352.000 Kč (celkem 2.112.000 Kč) se splatností 30 dnů společnosti XXXXX (č. l. 2401). U razítka společnosti XXXXX XXXXX je podpis odpovídající parafě obžalovaného M.R..
139. Předávací protokol s datem 31. 5. 2010 (č. l. 2401v) pak stvrzuje převzetí 40 kusů PNY Quadro FX 4800x16, kdy u razítka společnosti XXXXX XXXXX je podpis odpovídající parafě obžalovaného M.R. a u razítka společnosti XXXXX (s číslem 2 v kroužku) je podpis znakově odpovídající jménu obžalovaného P..
140. Faktura č. FV2000095 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 20. 7. 2010 (DUZP) se týká prodeje 65 kusů disků INTEL 160GB 2,5“ SSD disk SATA/300 v jednotkové ceně 16.500 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.072.500 Kč a DPH ve výši 214.500 Kč (celkem 1.287.000 Kč) se splatností 3 měsíců společnosti XXXXX (č. l. 2404v). U razítka společnosti XXXXX XXXXX je podpis odpovídající parafě obžalovaného M.R..
141. Předávací protokol s datem 20. 7. 2010 (č. l. 1941v) pak stvrzuje převzetí 65 kusů disků INTEL 160GB 2,5“, kdy tento neobsahuje ani podpisy ani razítka, když se jedná o verzi vytištěnou z obsahu zajištěného USB disku obžalovaného R.. Reálná písemná verze zajištěna nebyla, a to ani u příslušného správce daně.
142. Faktura č. FV2000096 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 30. 7. 2010 (DUZP) se týká prodeje 80 kusů disků Patriot Inferno 2,5“ 200 GB SSD disk SATA/300 v jednotkové ceně 13.300 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.054.000 Kč a DPH ve výši 212.800 Kč (celkem 1.276.800

Kč) se splatností 3 měsíců společnosti XXXXX (č. l. 2404v). U razítka společnosti XXXXX XXXXX je podpis odpovídající parafě obžalovaného M.R..

143. Předávací protokol s datem 30. 7. 2010 (č. l. 1941) pak stvrzuje převzetí 80 kusů disků Patriot Inferno 2,5“, kdy tento neobsahuje ani podpisy ani razítka, když se jedná o verzi vytištěnou z obsahu zajištěného USB disku obžalovaného R.. Reálná písemná verze zajištěna nebyla, a to ani u příslušného správce daně.
144. Mimo těchto listin vztahujících se přímo ke skutkovému ději, jsou obsahem spisu i další listiny vztahující se k obdobným (nezažalovaným) obchodům, kdy tyto soud zmiňuje primárně s ohledem na rozsah vlastních „obchodních“ aktivit (jejich dobu a hodnotu).
145. Faktura č. FV2000084 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 20. 6. 2010 (DUZP) se týká prodeje 30 kusů grafických karet s označením „PNY Quadro FX 4800x16“ v jednotkové ceně 44.000 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.320.000 Kč a DPH ve výši 264.000 Kč (celkem 1.584.000 Kč) se splatností 30 dnů společnosti XXXXX (č. l. 2402). U razítka společnosti XXXXX XXXXX je podpis odpovídající parafě obžalovaného M.R..
146. Předávací protokol s datem 20. 6. 2010 (č. l. 2402v) pak stvrzuje převzetí 30 kusů PNY Quadro FX 4800x16, kdy u razítka společnosti XXXXX XXXXX je podpis odpovídající parafě obžalovaného M.R. u razítka společnosti XXXXX (s číslem 2 v kroužku) je podpis znakově odpovídající jménu obžalovaného P..
147. Faktura č. FV2000085 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 30. 6. 2010 (DUZP) se týká prodeje 20 kusů grafických karet s označením „PNY Quadro FX 4800x16“ v jednotkové ceně 44.000 Kč bez DPH, tedy základu daně 880.000 Kč a DPH ve výši 176.000 Kč (celkem 1.056.000 Kč) se splatností 30 dnů společnosti XXXXX (č. l. 2403). U razítka společnosti XXXXX XXXXX je podpis odpovídající parafě obžalovaného M.R..
148. Předávací protokol s datem 30. 6. 2010 (č. l. 2403v) pak stvrzuje převzetí 20 kusů PNY Quadro FX 4800x16, kdy u razítka společnosti XXXXX XXXXX je podpis odpovídající parafě obžalovaného M.R. u razítka společnosti XXXXX (s číslem 2 v kroužku) je podpis znakově odpovídající jménu obžalovaného P..
149. Faktura č. FV2000086 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 30. 6. 2010 (DUZP) se týká prodeje 30 kusů grafických karet s označením „PNY Quadro FX 4800x16“ v jednotkové ceně 44.000 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.320.000 Kč a DPH ve výši 264.000 Kč (celkem 1.584.000 Kč) se splatností 30 dnů společnosti XXXXX (č. l. 2404). U razítka společnosti XXXXX XXXXX je podpis odpovídající parafě obžalovaného M.R..
150. K těmto třem fakturám se shodným předmětem plnění (a částečně rozdílným množstvím) považuje soud za nutné zmínit, že existují i další faktury z daného období týkající se shodného zboží (tedy 30 kusů grafických karet s označením „PNY Quadro FX 4800x16“ v jednotkové ceně 44.000 Kč bez DPH), z hlediska ceny v základu daně 1.320.000 Kč a DPH ve výši 264.000 Kč, tedy v celkové ceně 1.584.000 Kč, se splatností 30 dnů, kdy kupujícím je nyní společnost XXXXX. Jedná se o fakturu č. FV2000083 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 15. 6. 2010 (DUZP), kdy prodávajícím je společnost XXXXX XXXXX, tedy datově i číselnou řadou přímo předcházející uvedeným fakturám (viz č. l. 187 Přílohy č. 5) a o fakturu č. FV2000047 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze stejného dne 15. 6. 2010 (DUZP) a obsahově zcela shodnou pouze s písarskou chybou ve slově Quadro – „Quardo“ (viz č. l. 186 Přílohy č. 5), kdy prodávajícím je společnost XXXXX XXXXX.
151. Z hlediska pořízení zboží byly v rámci vydaných faktur (Příloha č. 5, č. l. 1085-1245) zajištěny 2 faktury vydané společností XXXXX s razítkem a podpisem svědka L. ze dnů 20. a 31. 5. 2010 s označením 206014 a 206015, týkající se v případě datově první faktury (č. l. 1004 Přílohy č. 5) dodávky 53 kusů grafických karet s označením „PNY Quadro FX 4800x16“ v jednotkové ceně

43.000 Kč bez DPH, tedy základu daně 2.279.000 Kč a DPH ve výši 455.800 Kč (celkem 2.734.800 Kč) se splatností 60 dnů, a v případě druhé faktury (č. l. 1003 Přílohy č. 5) dodávky 50 kusů grafických karet s označením „PNY Quadro FX 4800x16“ v jednotkové ceně 43.000 Kč bez DPH, tedy základu daně 2.150.000 Kč a DPH ve výši 430.000 Kč (celkem 2.580.000 Kč) se splatností 60 dnů. Tyto faktury by tak měly souviset právě s navazujícími prodeji vždy 40 kusů grafických karet s označením „PNY Quadro FX 4800x16“.

152. Dále byly v rámci vydaných faktur (Příloha č. 5, č. l. 198-199) zajištěny 2 faktury vydané společností XXXXX bez razítka a podpisu ze dnů 1. a 9. 7. 2010 s označením 206027 a 206029, týkající se v případě datově první faktury (č. l. 198 Přílohy č. 5) dodávky 100 kusů disků Intel 160 GB 2,5“ SSD disk SATA/300 v jednotkové ceně 15.900 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.590.000 Kč a DPH ve výši 318.000 Kč (celkem 1.908.000 Kč) se splatností 90 dnů, a v případě druhé faktury (č. l. 199 Přílohy č. 5) dodávky 110 kusů disků Patriot Inferno 2,5“ 200GB SSD disk SATA/300 v jednotkové ceně 12.800 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.408.000 Kč a DPH ve výši 281.600 Kč (celkem 1.689.600 Kč) se splatností 90 dnů. Tyto faktury by tak měly souviset právě s navazujícími prodeji 65 kusů disků Intel a 80 kusů disků Patriot.
153. K těmto fakturám mezi společnostmi XXXXX a XXXXX XXXXX předávací protokoly doloženy nebyly.
154. Ve vztahu ke společnosti XXXXX XXXXX se z hlediska jednotlivých řetězců obchodů souvisejících se zažalovanými skutky, v případě obchodu se 40 kusy grafických karet PNY Quadro FX 4800x16, jedná o fakturu č. 206014 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX XXXXX) ze dne 20. 5. 2010 na částku 2.279.000 Kč bez DPH, kdy takto (bez DPH) budou uváděny i další částky (avšak za 53 kusů, č. l. 1104 Přílohy č. 5) a navazující fakturu č. FV2000067 (společnosti XXXXX XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 20. 5. 2010 na částku 1.760.000 Kč (č. l. 2400). V případě dalšího obchodu se 40 kusy grafických karet PNY Quadro FX 4800x16, se pak jedná o fakturu č. 206015 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX XXXXX) ze dne 31. 5. 2010 na částku 2.150.000 Kč (ale za 50 kusů, č. l. 1103 Přílohy č. 5) a navazující fakturu č. FV2000068 (společnosti XXXXX XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 31. 5. 2010 na částku 1.760.000 Kč (č. l. 2401). Na tyto dva obchody pak souhrnně navazuje faktura č. FV1055020 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 22. 6. 2010 na částku 3.696.000 Kč na 80 kusů (č. l. 493). Ve vztahu k obchodu s 65 kusy disků Intel 160 GB 2,5“ SSD disk SATA/300 se pak může jednat o fakturu č. 206027 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX XXXXX) ze dne 1. 7. 2010 na 1.590.000 Kč (za 100 kusů, č. l. 198 a 203 Přílohy č. 5), na kterou navazuje faktura č. FV2000095 (společnosti XXXXX XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 20. 7. 2010 na částku 1.072.500 Kč (č. l. 2404v). Na tuto pak (souhrnně s dodávkou od společnosti XXXXX XXXXX) navazuje faktura č. FV1055033 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 23. 8. 2010 na částku 2.252.250 Kč (základ daně) za 130 kusů (č. l. 850). V případě posledního obchodu s 80 kusy disků Patriot Inferno 2,5“ 200GB SSD disk SATA/300 je pak řetězec tvořen (zřejmě) fakturou č. 206029 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX XXXXX) ze dne 9. 7. 2010 na 1.408.000 Kč (za 110 kusů, č. l. 199 a 205 Přílohy č. 5), na kterou navazuje faktura č. FV2000096 (společnosti XXXXX XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 30. 7. 2010 na částku 1.054.000 Kč (č. l. 2405). Na tuto pak (souhrnně s dodávkou od společnosti XXXXX XXXXX) navazuje faktura č. FV1055034 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 30. 8. 2010 na částku 2.234.400 Kč (základ daně) za 160 kusů (č. l. 851).
155. V rámci daňových příznání tohoto subjektu se jedná o:
156. řádné příznání k DPH za květen 2010 ze dne 28. 6. 2010 (č. l. 2384v-2386), ze kterého vyplývá v rámci zdanitelných plnění základ daně 4.578.963 Kč, daň na výstupu 915.799 Kč a z hlediska nároku na odpočet (řádek 40) ze základu daně 4.655.220 Kč částka 930.929 Kč, (včetně snížené sazby DPH ve výši 200 Kč), tedy nadměrný odpočet 15.330 Kč (řádek 66).

157. Dále řádné přiznání k DPH za červenec 2010 ze dne 26. 8. 2010, ze kterého vyplývá v rámci zdanitelných plnění základ daně 3.156.570 Kč, daň na výstupu 631.337 Kč a z hlediska nároku na odpočet (řádek 40) ze základu daně 3.097.851 Kč částka 619.454 Kč, (včetně snížené sazby DPH ve výši 289 Kč), tedy nadměrný odpočet 11.594 Kč (řádek 66).
158. Daňová přiznání k DPH společnosti XXXXX XXXXX u FÚ pro Jihomoravský kraj za jednotlivé měsíce roku 2010 byla podána v elektronické podobě (viz č. l. 2377-2399).
159. K bankovním účtům společnosti XXXXX XXXXX bylo prokázáno, že v případě účtu vedeného u Sberbank CZ a.s. (dříve Volksbank a.s.) č. XXXXX (č. l. 2611 + výpis na CD), měl k tomuto dispoziční právo M.R., který z účtu i v hotovosti vybíral finanční prostředky. Zde mj. finanční prostředky vkládala v hotovosti i svědkyně A.K.. Na tomto účtu nebyly nalezeny žádné pohyby související s předmětnou věcí, když jinak účet vykazuje běžnou aktivitu (platby ve prospěch účtu i z něj).

XXXXX XXXXX

160. Z opisu obchodního rejstříku (viz samostatná příloha, případně č. l. 2464-2465) bylo prokázáno, že v dané době jedinou jednatelkou společnosti XXXXX XXXXX byla obžalovaná E.R. (fakticky od 27. 2. 2009 do 14. 3. 2011, kdy se jednatelem stal J. L.). Na návrh věřitele bylo zahájeno insolvenční řízení dne 30. 8. 2013, kdy konkurz byl zrušen pro nedostatek majetku dlužníka 17. 4. 2017 a společnost byla dne 12. 7. 2017 vymazána z obchodního rejstříku. Sama společnost byla zapsána do obchodního rejstříku dne 10. 2. 2004, kdy od 10. 2. 2004 do 4. 3. 2009 byl jejím jednatelem M.R., který byl od 10. 2. 2004 do 9. 5. 2011 i jejím společníkem (v dané době 50%), kdy následně byl jeho podíl převeden na společnost XXXXX (viz výše). Ke 24. 4. 2012 změnila společnost obchodní jméno z XXXXX XXXXX na XXXXX). Pro úplnost je nutno zmínit, že shodný název „XXXXX XXXXX“ používá od 15. 5. 2012 i další společnost (původně s obchodním jménem XXXXX XXXXX, IČ: XXXXX) jejíž jednatelkou je od 16. 2. 2012 do současnosti opět obžalovaná E.R. a společníkem v dané době společnost XXXXX s jednatelem D. a společníkem R..
161. Z hlediska dokladů týkajících se žalovaných skutků je nutno primárně zmínit (rámcovou) Kupní smlouvu ze dne 11. 1. 2010 mezi společnostmi XXXXX XXXXX a XXXXX, týkající se dodávek komponent výpočetní techniky (č. l. 1912 ze zálohy USB disku obžalovaného R.). Na tuto pak navazují konkrétní obchody specifikované zejména příslušnými fakturami.
162. Faktura č. FV2000035 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 20. 5. 2010 (DUZP) se týká prodeje 40 kusů grafik PNY Quadro FX 4800x16 v jednotkové ceně 44.000 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.760.000 Kč a DPH ve výši 352.000 Kč (celkem 2.112.000 Kč) se splatností 1 měsíc společnosti XXXXX(č. l. 1310). U razítka společnosti XXXXX XXXXX je podpis znakově odpovídající jménu obžalované R.. Jako kontaktní údaj je uvedeno pouze telefonní číslo XXXXX. Tato faktura z účetnictví společnosti XXXXXpak obsahuje i údaj (razítko) o doručení ze dne 15. 6. 2010 a údaj (razítko) o zaúčtování obsahující podpisy svědkyně Ch. obžalovaného P..
163. Předávací protokol s datem 20. 5. 2010 (č. l. 1311) pak stvrzuje převzetí 40 kusů PNY Quadro FX 4800x16 (dle razítka dne 20. 5. 2010), kdy u razítka společnosti XXXXX XXXXX je podpis znakově odpovídající jménu obžalované R. u razítka společnosti XXXXX(s číslem 2 v kroužku) je podpis znakově odpovídající jménu obžalovaného P..
164. Faktura č. FV2000036 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 20. 5. 2010 (DUZP) se týká prodeje 40 kusů grafik PNY Quadro FX 4800x16 v jednotkové ceně 44.000 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.760.000 Kč a DPH ve výši 352.000 Kč (celkem 2.112.000 Kč) se splatností 1 měsíc společnosti XXXXX(č. l. 1312). U razítka společnosti XXXXX XXXXX je podpis znakově odpovídající jménu obžalované R.. Jako kontaktní údaj je uvedeno pouze telefonní číslo XXXXX. Tato faktura z účetnictví společnosti XXXXXpak obsahuje i údaj (razítko) o doručení opět ze dne 15. 6. 2010 a údaj (razítko) o zaúčtování obsahující (pouze) podpis obžalovaného P..

165. Předávací protokol s datem 31. 5. 2010 (č. l. 1313) pak stvrzuje převzetí 40 kusů PNY Quadro FX 4800x16 (dle razítka dne 31. 5. 2010), kdy u razítka společnosti XXXXX XXXXX je podpis znakově odpovídající jménu obžalované R. a u razítka společnosti XXXXX (s číslem 2 v kroužku) je podpis znakově odpovídající jménu obžalovaného P..
166. Faktura č. FV2000056 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 20. 7. 2010 (DUZP) se týká prodeje 65 kusů disků Intel 160 GB 2,5“ SSD disk SATA/300 v jednotkové ceně 16.500 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.072.500 Kč a DPH ve výši 214.500 Kč (celkem 1.287.000 Kč) se splatností 3 měsíců společnosti XXXXX (č. l. 1318). U razítka společnosti XXXXX XXXXX je parafa odpovídající parařám obžalovaného R.. Jako kontaktní údaj je uvedeno pouze telefonní číslo XXXXX. Tato fakura z účetnictví společnosti XXXXX, pak obsahuje i údaj (razítko) o zaúčtování obsahující podpisy svědkyně Ch. obžalovaného P. potvrzení o shodě s originálem, opět s podpisem svědkyně Ch..
167. Předávací protokol s datem 20. 7. 2010 (č. l. 1319) pak stvrzuje převzetí 65 kusů disků Intel 160 GB 2,5“ SSD disk SATA/300, kdy u razítka společnosti XXXXX XXXXX je parařa typově odpovídající podpisům obžalovaného R. a u razítka společnosti XXXXX (s číslem 2 v kroužku) je podpis znakově odpovídající jménu obžalovaného P.. Tento předávací protokol z účetnictví společnosti XXXXX, pak obsahuje i potvrzení o shodě s originálem s podpisem svědkyně Ch..
168. Faktura č. FV2000057 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 30. 7. 2010 (DUZP) se týká prodeje 80 kusů disků Patriot Inferno 2,5“ 200 GB SSD disk SATA/300 v jednotkové ceně 13.300 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.064.000 Kč a DPH ve výši 212.800 Kč (celkem 1.276.800 Kč) se splatností 3 měsíců společnosti XXXXX (č. l. 1320). U razítka společnosti XXXXX XXXXX je parařa odpovídající parařám obžalovaného R.. Jako kontaktní údaj je uvedeno pouze telefonní číslo XXXXX. Tato faktura z účetnictví společnosti XXXXX, pak obsahuje i údaj (razítko) o zaúčtování obsahující podpisy svědkyně Ch. obžalovaného P. potvrzení o shodě s originálem, opět s podpisem svědkyně Ch..
169. Předávací protokol s datem 30. 7. 2010 (č. l. 1321) pak stvrzuje převzetí 80 kusů disků Patriot Inferno 2,5“, kdy u razítka společnosti XXXXX XXXXX je parařa typově odpovídající podpisům obžalovaného R. a u razítka společnosti XXXXX (s číslem 2 v kroužku) je podpis znakově odpovídající jménu obžalovaného P.. Tento předávací protokol z účetnictví společnosti XXXXX, pak obsahuje i potvrzení o shodě s originálem s podpisem svědkyně Ch..
170. Faktura č. FV2000065 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 20. 8. 2010 (DUZP) se týká prodeje 80 kusů disků Intel 160 GB 2,5“ SSD disk SATA/300 v jednotkové ceně 16.500 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.320.000 Kč a DPH ve výši 264.000 Kč (celkem 1.584.000 Kč) se splatností 2 měsíců společnosti XXXXX (č. l. 1303v, případně č. l. 1705 předložené FÚ). U razítka společnosti XXXXX XXXXX je parařa odpovídající parařám obžalovaného R., stejně jako u textu souhlasí s originálem. Jako kontaktní údaj je uvedeno pouze telefonní číslo XXXXX. Prakticky shodná faktura (č. l. 1322) z účetnictví společnosti XXXXX, pak obsahuje i údaj (razítko) o doručení ze dne 7. 9. 2010 a údaj (razítko) o zaúčtování obsahující podpisy svědkyně Ch. obžalovaného P. potvrzení o shodě s originálem, opět s podpisem svědkyně Ch..
171. Předávací protokol s datem 20. 8. 2010 (č. l. 1304, případně č. l. 1706 předložené FÚ) pak stvrzuje převzetí 80 kusů disků Intel 160 GB 2,5“ SSD disk SATA/300, kdy u razítka společnosti XXXXX XXXXX je parařa typově odpovídající podpisům obžalovaného R. a u razítka společnosti XXXXX (s číslem 2 v kroužku) je podpis znakově odpovídající jménu obžalovaného P.. Prakticky shodný předávací protokol (č. l. 1323) z účetnictví společnosti XXXXX, pak obsahuje i potvrzení o shodě s originálem s podpisem svědkyně Ch..
172. Faktura č. FV2000066 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 30. 8. 2010 (DUZP) se týká prodeje 80 kusů disků Patriot Inferno 2,5“ 200 GB SSD disk SATA/300 v jednotkové ceně 13.300 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.064.000 Kč a DPH ve výši 212.800 Kč (celkem 1.276.800

Kč) se splatností 2 měsíců společnosti XXXXX(č. l. 1304v, případně č. l. 1707 předložené FÚ). U razítka společnosti XXXXX XXXXX je parafa odpovídající parařám obřalovaného R., stejně jako u textu souhlasí s originálem. Jako kontaktní údaj je uvedeno pouze telefonní číslo XXXXX. Prakticky shodná faktura (č. l. 1324) z účetnictví společnosti XXXXX, pak obsahuje i údaj (razítko) o doručení ze dne 7. 9. 2010 a údaj (razítko) o zaúčtování obsahující podpisy svědkyně Ch. obřalovaného P. potvrzení o shodě s originálem, opět s podpisem svědkyně Ch..

173. Předávací protokol s datem 30. 8. 2010 (č. l. 1305, případně č. l. 1708 předložené FÚ) pak stvrzuje převzetí 80 kusů disků Patriot Inferno 2,5“ 200 GB SSD disk SATA/300, kdy u razítka společnosti XXXXX XXXXX je parafa typově odpovídající podpisům obřalovaného R. a u razítka společnosti XXXXX(s číslem 2 v krouřku) je podpis znakově odpovídající jménu obřalovaného P.. Prakticky shodný předávací protokol (č. l. 1325) z účetnictví společnosti XXXXX, pak obsahuje i potvrzení o shodě s originálem s podpisem svědkyně Ch..
174. Mimo těchto listin vztahujících se přímo ke skutkovému ději, jsou obsahem spisu i další listiny vztahující se k obdobným (nezařalovaným) obchodům, kdy tyto soud zmiňuje primárně s ohledem na rozsah vlastních „obchodních“ aktivit (jejich dobu a hodnotu).
175. Faktura č. FV2000048 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 20. 6. 2010 (DUZP) se týká prodeje 30 kusů grafik PNY Quadro FX 4800x16 v jednotkové ceně 44.000 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.320.000 Kč a DPH ve výři 264.000 Kč (celkem 1.584.000 Kč) se splatností 1 měsíc společnosti XXXXX(č. l. 1314). U razítka společnosti XXXXX XXXXX je parafa odpovídající parařám R.. Jako kontaktní údaj je uvedeno pouze telefonní číslo XXXXX. Tato faktura z účetnictví společnosti XXXXX pak obsahuje i údaj (razítko) o zaúčtování obsahující podpisy svědkyně Ch. obřalovaného P..
176. Předávací protokol s datem 20. 6. 2010 (č. l. 1315) pak stvrzuje převzetí 30 kusů PNY Quadro FX 4800x16, kdy u razítka společnosti XXXXX XXXXX je parafa odpovídající parařám R. a u razítka společnosti XXXXX (s číslem 2 v krouřku) je podpis znakově odpovídající jménu obřalovaného P..
177. Faktura č. FV2000049 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 30. 6. 2010 (DUZP) se týká prodeje 20 kusů grafik PNY Quadro FX 4800x16 v jednotkové ceně 44.000 Kč bez DPH, tedy základu daně 880.000 Kč a DPH ve výři 176.000 Kč (celkem 1.056.000 Kč) se splatností 1 měsíc společnosti XXXXX(č. l. 1317). U razítka společnosti XXXXX XXXXX je parafa odpovídající parařám R.. Jako kontaktní údaj je uvedeno pouze telefonní číslo XXXXX. Tato faktura z účetnictví společnosti XXXXXpak obsahuje i údaj (razítko) o zaúčtování obsahující podpisy svědkyně Ch. obřalovaného P..
178. Předávací protokol s datem 30. 6. 2010 (č. l. 1318) pak stvrzuje převzetí 20 kusů PNY Quadro FX 4800x16, kdy u razítka společnosti XXXXX XXXXX je parafa odpovídající parařám R. a u razítka společnosti XXXXX (s číslem 2 v krouřku) je podpis znakově odpovídající jménu obřalovaného P..
179. Z hlediska porřízení zboží byly zejména finančním úřadům předloženy 2 faktury vydané společností XXXXX s razítkem a podpisem svědka L. a s ověřením shody s originálem s podpisem svědkyně A. K. (č. l. 1288-1289) z 1. a 9. 7. 2010 s označením 206026 a 206028, týkajících se případě datově první dodávky 90 kusů disků Intel 160 GB 2,5“ SSD disk SATA/300 v jednotkové ceně 15.900 Kč bez DPH (19.080 Kč včetně 20% DPH), tedy základu daně 1.431.000 Kč a DPH ve výři 286.200 Kč (celkem 1.717.200 Kč) se splatností cca 3 měsíců (č. l. 1289), a v případě druhé dodávky 92 kusů disků Patriot Inferno 2,5“ 200 GB SSD disk SATA/300 v jednotkové ceně 12.800 Kč bez DPH (15.360 Kč včetně 20% DPH), tedy základu daně 1.177.600 Kč a DPH ve výři 235.520 Kč (celkem 1.413.120 Kč) se splatností cca 3 měsíců (č. l. 1288).

180. K těmto fakturám (resp. tomuto typu disků v daném měsíci) jsou pak vystaveny i předávací protokoly mezi společnostmi XXXXX a XXXXX XXXXX (č. l. 1290-1291) opět grafikou odpovídající (fakticky shodné) dalším předávacím protokolům společností zapojených do daných řetězců obchodů s podpisy svědka L. za společnost XXXXX a parafou odpovídající parafám obžalovaného M.R.za společnost XXXXX XXXXX, které ovšem vykazují odlišná data převzetí a počtu kusů. V případě dodávky disků Intel 160 GB 2,5“ SSD disk SATA/300 je předáno dne 20. 7. 2010 pouze 65 kusů a v případě dodávky disků Patriot Inferno 2,5“ 200 GB SSD disk SATA/300 je předáno dne 30. 7. 2010 pouze 80 kusů. Fakticky se jedná o předávky odpovídající fakturám č. FV2000056-57 viz výše.
181. Další nabývací (teoreticky množstvím formálně přesnější) doklady, opět v souvislosti s touto dodávkou předložené finančnímu úřadu, by pak měly představovat doklady společnosti XXXXX, kdy se jedná o 2 faktury vydané společností XXXXX (č. l. 1306 a 1306v) ze dnů 20. a 30. 8. 2010 s označením 5550801 a 5550803, týkajících se případě datově první dodávky 90 kusů disků Intel 160 GB 2,5“ SSD disk SATA/300 v jednotkové ceně 15.600 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.404.000 Kč a DPH ve výši 280.800 Kč (celkem 1.684.800 Kč) se splatností 2 měsíců, s razítkem a podpisem (pravděpodobně) svědka K. (č. l. 1306), a v případě druhé dodávky 90 kusů disků Patriot Inferno 2,5“ 200 GB SSD disk SATA/300 v jednotkové ceně 12.600 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.134.000 Kč a DPH ve výši 226.800 Kč (celkem 1.360.800 Kč) se splatností 2 měsíců, s razítkem a parafou odpovídající parafám obžalovaného R. (č. l. 1306v). Zde je evidentní, že tyto dodavatelské faktury jsou na částky nižší, než faktury vystavované společností XXXXX.
182. K těmto fakturám jsou pak vystaveny i předávací protokoly mezi společnostmi XXXXX a XXXXX XXXXX (č. l. 1307 a 1307v) opět grafikou odpovídající (fakticky shodné) dalším předávacím protokolům společností zapojených do daných řetězců obchodů s podpisy svědka P. K. za společnost XXXXX a parafou odpovídající parafám obžalovaného M.R. za společnost XXXXX XXXXX.
183. Dalšími doklady, které byly ve vztahu k pořízení zboží předloženy finančním úřadům, jsou další 3 faktury vydané společností XXXXX s razítkem a podpisem svědka L. a s ověřením shody s originálem s podpisem svědkyně A. K. (č. l. 1296-1298) z 20. až 30. 6. 2010 s označením 206016, 206018 a 206020, týkajících se grafických karet PNY Quadro FX 4800x16. Nepřehlédnutelné je, že číselná řada i těchto faktur je (časově) narušena, kdy po faktuře č. 206018 ze dne 20. 6. 2010 následuje faktura č. 206016 ovšem s datem 30. 6. 2010. V případě datově první dodávky (fa č. 206018) se jedná o 30 kusů, v případě zbývajících dodávek ze dne 30. 6. 2010 se jedná o 30 a 35 (fa č. 206020) kusů v jednotkové ceně vždy 43.000 Kč bez DPH (51.600 Kč včetně 20% DPH), tedy v případě faktury č. 206016 základu daně 1.290.000 Kč a DPH ve výši 258.000 Kč (celkem 1.548.000 Kč), v případě faktury č. 206018 základu daně 1.290.000 Kč a DPH ve výši 258.000 Kč (celkem 1.548.000 Kč), v případě faktury č. 206020 základu daně 1.505.000 Kč a DPH ve výši 301.000 Kč (celkem 1.806.000 Kč), se splatností vždy cca 2 měsíců.
184. K těmto fakturám (resp. k faktuře č. 206018 a jedné z faktur č. 206016 případně 206020) pak byly doloženy i předávací protokoly mezi společnostmi XXXXX a XXXXX XXXXX (č. l. 1294-1295) opět grafikou odpovídající (fakticky shodné) dalším předávacím protokolům společností zapojených do daných řetězců obchodů s podpisy svědka L. za společnost XXXXX a parafou odpovídající parafám obžalovaného M.R. za společnost XXXXX XXXXX týkající se odpovídajícího počtu grafických karet s označením PNY Quadro FX 4800x16.
185. Mimo těchto pak byly doloženy i předávací protokoly mezi společnostmi XXXXX a XXXXX XXXXX (č. l. 1292-1293) ze dnů 20. 5 a 31. 5. 2010 deklarující převzetí vždy 40 kusů grafických karet PNY Quadro FX 4800x16, opět s podpisy svědka L. za společnost XXXXX a parafou odpovídající parafám obžalovaného M.R.za společnost XXXXX XXXXX.

186. V případě společnosti XXXXX XXXXX se z hlediska jednotlivých řetězců obchodů souvisejících se zažalovanými skutky jedná, v případě obchodu se 40 kusy PNY Quadro FX 4800x16 ve spise nenachází odpovídající faktura společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX XXXXX, ale toliko předávací protokol (č. l. 1292, případně č. l. 838 Přílohy č. 5) a navazující faktura č. FV2000035 (společnosti XXXXX XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 20. 5. 2010 na částku 1.760.000 Kč bez DPH, kdy takto (bez DPH) budou uváděny i další částky (č. l. 1310). Stejná situace je i v případě dalšího obchodu se 40 kusy PNY Quadro FX 4800x16, kdy součástí spisu je pouze předávací protokol mezi společnostmi XXXXX a XXXXX XXXXX (č. l. 1293, případně č. l. 837 Přílohy č. 5) a navazující faktura č. FV2000036 (společnosti XXXXX XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 31. 5. 2010 na částku 1.760.000 Kč (č. l. 1312). Na tyto dva obchody (80 ks zboží) pak navazuje faktura č. FV1055017 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 7. 6. 2010 na souhrnnou částku 3.696.000 Kč (č. l. 499). V případě obchodu s 65 kusy disků Intel 160GB 2,5“ SSD disk SATA/300 se ve spise opět nachází pouze předávací protokol (č. l. 1291, případně č. l. 833 Přílohy č. 5) mezi společnostmi XXXXX a XXXXX XXXXX a navazující faktura č. FV2000056 (společnosti XXXXX XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 20. 7. 2010 na částku 1.072.500 Kč (č. l. 1318). Na tuto pak (souhrnně s dodávkou od společnosti XXXXX XXXXX) navazuje faktura č. FV1055033 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 23. 8. 2010 na částku 2.252.250 Kč (základ daně) za 130 kusů (č. l. 850). Toto spojení vychází ze součtu dodávek (65+65 kusů), kdy by jinak přicházelo do úvahy, že by tato faktura souvisela pouze s dodávkami společnosti XXXXX XXXXX viz dále (do 23. 8. 2010 má k dispozici 145 kusů). Ve vztahu k obchodu s 80 kusy disků Patriot Inferno 2,5“ 200GB SSD disk SATA/300 je obsahem spisu ve vztahu k obchodu mezi společnostmi XXXXX a XXXXX XXXXX opět pouze předávací protokol (č. l. 1290, případně č. l. 834 Přílohy č. 5), na který pak navazuje faktura č. FV2000057 (společnosti XXXXX XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 30. 7. 2010 na částku 1.064.000 Kč (č. l. 1320). Na tuto pak (souhrnně s dodávkou od společnosti XXXXX XXXXX) navazuje faktura č. FV1055034 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 30. 8. 2010 na částku 2.234.400 Kč (základ daně) za 160 kusů (č. l. 489). Toto spojení vychází ze součtu dodávek (80+80 kusů), kdy by jinak přicházelo do úvahy, že by tato faktura souvisela pouze s dodávkami společnosti XXXXX XXXXX, viz dále (do 30. 8. 2010 má k dispozici právě 160 kusů).
187. Ve vztahu k obchodu s 80 kusy disků Intel 160GB 2,5“ SSD disk SATA/300 se pak primárně jedná (zřejmě) o fakturu č. 206026 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX XXXXX) ze dne 1. 7. 2010 na částku 1.431.000 Kč (avšak na 90 kusů zboží, č. l. 1289) a navazující fakturu č. FV2000065 (společnosti XXXXX XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 20. 8. 2010 na částku 1.320.000 Kč (č. l. 1322). Ve vztahu k poslednímu obchodu s (dalšími) 80 kusy disků Patriot Inferno 2,5“ 200GB SSD disk SATA/300 se pak jedná (zřejmě) o fakturu č. 206028 (společnosti XXXXX vůči společnosti XXXXX XXXXX) ze dne 9. 7. 2010 na částku 1.177.600 Kč (avšak na 92 kusů zboží, č. l. 1288) a navazující fakturu č. FV2000066 (společnosti XXXXX XXXXX vůči společnosti XXXXX) ze dne 30. 8. 2010 na částku 1.064.000 Kč (č. l. 1324).
188. V rámci daňových přiznání tohoto subjektu se jedná o:
189. řádné přiznání k DPH za květen 2010 ze dne 25. 5. 2010 (zjevně chyba a použity údaje za duben), doručené osobně na FÚ Brno I dne 28. 6. 2010 s podpisem odpovídajícím textem jménu obžalované R. (č. l. 2261), ze kterého vyplývá v rámci zdanitelných plnění základ daně 4.213.384 Kč, daň na výstupu 842.668 Kč a z hlediska nároku na odpočet (řádek 40) ze základu daně 4.283.006 Kč částka 856.531 Kč, (včetně snížené sazby DPH ve výši 106 Kč) tedy nadměrný odpočet 13.969 Kč (řádek 66).
190. Dále řádné přiznání k DPH za červenec 2010 ze dne 25. 8. 2010, doručené osobně na FÚ Brno IV dne 26. 8. 2010 s podpisem odpovídajícím textem jménu obžalované R. (č. l. 2263), ze kterého vyplývá v rámci zdanitelných plnění základ daně 2.744.425 Kč, daň na výstupu 548.888 Kč a z hlediska nároku na odpočet (řádek 40) ze základu daně 2.682.255 Kč částka 536.381 Kč, (včetně snížené sazby DPH ve výši 173 Kč) tedy vlastní daňová povinnost pouze 12.334 Kč (řádek 65).

191. Dále řádné přiznání k DPH za srpen 2010 ze dne 29. 9. 2010, doručené osobně na FÚ Brno IV dne 30. 9. 2010 s podpisem odpovídajícím textem jménu obžalované R. (č. l. 2264), ze kterého vyplývá v rámci zdanitelných plnění základ daně 6.142.871 Kč, daň na výstupu 1.228.577 Kč a z hlediska nároku na odpočet (řádek 40) ze základu daně 6.029.789 Kč částka 1.205.888 Kč, (včetně snížené sazby DPH ve výši 86 Kč) tedy vlastní daňová povinnost pouze 22.623 Kč (řádek 65).
192. Přiznání k DPH za leden až prosinec 2010 společnosti XXXXX XXXXX, podepsané E. R. (resp. u části s podpisem textem odpovídajícím originálům jejího podpisu viz č. l. 223 a násl.), sestavil A.R., s kontaktem XXXXX (viz č. l. 2257-2268).
193. Za společnost XXXXX XXXXX v daňovém řízení vypovídal jako zmocněnec opět obžalovaný M.R., který uvedl, že za společnost XXXXX XXXXX jednal on a za společnost XXXXX jednal P. někdy pan W.. Zboží předávali v sídle společnosti XXXXX XXXXX, a to buď on, nebo jednatelka společnosti. Zboží předávali P.(č. l. 1280-1282). Dále jako zástupce společnosti XXXXX XXXXX R. správci daně uvedl, že za společnost XXXXX XXXXX jednal on a za XXXXXjednal P., kdy zboží bylo předáváno v sídle XXXXX XXXXX a předával je on P. (č. l. 1301-1303).
194. K bankovním účtům společnosti XXXXX XXXXX bylo prokázáno, že v případě účtu u ČSOB a.s. č. 210113038/0300, měl k tomuto dispoziční právo M.R. (č. l. 2068-2984). Stejně pak lze uvést i v případě účtu vedeného u Sberbank CZ a.s. č. XXXXX (č. l. 2612, výpis č. l. 2136-2138). Obžalovaný M.R. pak z účtu i vybíral finanční hotovost.
- XXXXX**
195. Z opisu obchodního rejstříku (viz samostatná příloha) bylo prokázáno, že v dané době jediným jednatelem společnosti XXXXX byl svědek J. L. (fakticky od 17. 3. 2010 do 9. 1. 2019), který se stal jednatelem po prvotním jednatele D.. D. mimo postavení jednatele (v době od zapsání společnosti dne 22. 6. 2005 do 17. 3. 2010) byl i společníkem této společnosti (v době od 22. 6. 2005 do 17. 9. 2007), když dne 31. 5. 2007 byl jeho obchodní podíl převeden na společnost XXXXX, zastoupenou M.R., který v dané době byl jejím jednatelem, kdy společníkem v dané době byla společnost XXXXX XXXXX, jejímž jednatelem a společníkem v určité době byl opět M.R. (viz Smlouva o převodu obchodních podílů č. l. 821-822 Přílohy č. 5). Dne 25. 8. 2017 bylo rozhodnutím Krajského soudu v Brně rozhodnuto o zrušení společnosti s likvidací a společnost byla dne 9. 1. 2019 vymazána z obchodního rejstříku.
196. Jednatele společnosti XXXXX svědka J. L. se nepodařilo vyslechnout, když tento v roce 2012 prodělal akutní cévní mozkovou příhodu, kdy nekomunikuje (viz úřední záznamy č. l. 1669-1670). Sama společnost se na adrese XXXXX, (v době šetření) nenacházela (viz č. l. 1018).
197. Zajištěné doklady, týkající se prodeje zboží touto společností dalším subjektům, jsou z hlediska systematiky popsány již výše.
198. K fakturám společnosti XXXXX ovšem nelze přehlednout (mimo již výše naznačených) poměrně značné nesrovnalosti v jejich číselné řadě. Z počítačové sjetiny s datem 6. 9. 2010 s názvem Kniha vydaných faktur vyplývá, že k tomuto datu bylo za rok 2010 vydáno celkem 29 faktur (viz č. l. 1832), ale přitom existují i další faktury např. č. 206030 s datem vystavení dne 15. 3. 2010 (č. l. 1826, 1831), případně č. 206031 s datem vystavení dne 30. 3. 2010 (č. l. 1825, 1830), které by logicky měly být v tomto souhrnu zahrnuty a navíc s datem DUZP opět číselné řadě nekorespondují. Vydané faktury se přitom týkají společnosti XXXXX.
199. Pokud jde o účet č. XXXXX společnosti XXXXX vedený u Sberbank a.s. (dříve Volksbank a.s.), který je uvedený na příslušných fakturách, k tomuto měli dispoziční právo J.D. a M.R. (viz č. l. 2610 + výpisy na CD). Na účtu nebyly zaznamenány žádné platby v souvislosti s předmětnými transakcemi, když po celý rok 2010 je na něm minimální pohyb a zůstatky.

200. Přiznání k DPH za I. čtvrtletí 2010 společnosti XXXXX, které bylo podáno až na výzvu správce daně (viz č. l. 1012), sestavil M.R., který v rámci daňového řízení opět vypovídal jako zástupce této společnosti (viz č. l. 2308-2311).
201. Z tohoto řádného přiznání k DPH za I. čtvrtletí 2010 ze dne 7. 7. 2010, doručeného osobně na FÚ v Tišnově dne 9. 7. 2010 s podpisem J. L. (č. l. 1013-1014), vyplývá v rámci zdanitelných plnění základ daně 5.708.8850 Kč, daň na výstupu 1.141.770 Kč a z hlediska nároku na odpočet (řádek 40) ze základu daně 5.423.408 Kč částka 1.084.682 Kč, tedy vlastní daňová povinnost 57.088 Kč (řádek 65).

XXXXX

202. K možné dodávce předmětného zboží na Slovensko, tedy k mezinárodnímu obchodu v rámci EU (z hlediska DPH k intrakomunitárnímu plnění), byla v rámci přípravného řízení vyžádána právní pomoc ze Slovenské republiky, kdy byly vyžádány podklady ke společnosti XXXXX (odpovědi viz č. l. 462-701, 711-936), kdy tyto důkazy jsou použitelné i v tomto řízení (viz souhlas č. l. 1457). Jedná se o přiznání společnosti XXXXX k dani z příjmů právnických osob za rok 2010 (č. l. 464-488) a přiznání těžce společnosti k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 1. - 4. čtvrtletí 2010 (č. l. 735-754). Zde je nutno uvést, že v řádných přiznáních k DPH pořízení zboží z jiného členského státu daňový subjekt nepřiznal (viz č. l. 735-736, 741-742, 747-748). Toto pořízení přiznal (viz dodatečná přiznání č. l. 737-738, 743-744, 749-750) až ve chvíli, kdy dané dodávky začal řešit správce daně (Formuláře SCAC 2004 týkající se 2. čtvrtletí 2010 č. l. 774-780, 821-825, 840-843), kdy správce daně pojal podezření, že obchod je fiktivní. Společnost XXXXX přitom deklarovala dodání zboží do Holandska, kdy ovšem holandský dodavatel zboží nikdy neobjednal a nepřevzal, kdy poukázal na nesrovnalosti v adrese na faktuře a razítku (ostatně i v dalších textech např. v dokladech o předání), kde je chybně uvedena adresa „XXXXX“ místo reálného „XXXXX“ (viz č. l. 781-786 a žádost SCAC 2004 do Holandska včetně dokladů č. l. 871-892, originál adresy viz č. l. 1113). Na tyto závěry pak navazují platební výměry správce daně (č. l. 755-762). Z Protokolu o výsledku zjištění z daňové kontroly za 1. - 4. čtvrtletí 2010, vyplývá, že správce daně tomuto daňovému subjektu neuznal pořízení zboží od společností XXXXX a XXXXX, kdy předmětné obchody správce daně považuje za fiktivní (č. l. 893-908).
203. Dále se jedná o faktury přijaté od společnosti XXXXX včetně dodacích listů, kdy se jedná o faktury č. FV1055009, FV1055010, FV1055015, FV1055016, FV1055017, FV1055018, FV1055019, FV1055020, FV1055033, FV1055034 (č. l. 489-508, 787-794, 850-851, 1377-1396, kopie č. l. 1513-1516). Příjmové (v CZK) a výdajové (v EUR) doklady (č. l. 509-516, 1397-1404, kopie č. l. 1503-1512) o platbách společnosti XXXXX na úhradu faktury FV1055009 (platba ze dne 13. 7. 2010 ve výši 350.000 Kč, 21. 7. 2010 ve výši 350.000 Kč, 26. 7. 2010 ve výši 350.000 Kč, 6. 8. 2010 ve výši 254.100 Kč, tedy celkem 1.304.100 Kč, což je úhrada celé faktury FV1055009 č. l. 507). Fakturu a dodací list č.10/01/0001 společnosti XXXXX (č. l. 832-833, 1375-1376, 1063-1064) a seznam přijatých faktur společnosti XXXXX (č. l. 969). Navazují pak faktury a dodací listy vystavené pro odběratele společnost XXXXX z Nizozemska (č. l. 523-533).
204. Ze záznamu o ústním jednání ze dne 20. 5. 2013 správce daně Daňového úřadu Banská Bystrica s J.S., vyplývá, že tento uvedl, že dodavatelské společnosti se na něj pokusily spáchat podvod, protože zboží nebylo dodáno. Společnost XXXXX měla v obchodě figurovat jako zprostředkovatel a faktury pro odběratele do Holandska vystavil na požádání dodavatele. Zboží mělo být dodáno přímo z České republiky do Holandska. Když se o nedodání zboží v roce 2011 dozvěděl, faktury z účetnictví společnosti XXXXX vystornoval (č. l. 534-537).
205. Ke společnosti XXXXX jsou pak obsahem této právní pomoci i listiny z Obchodního registra SR (č. l. 540-697). Z těchto dokladů Obchodního registra SR bylo přitom prokázáno, že jediným jednatelem (a společníkem) této společnosti byl v dané době svědek J. S., kdy dřívější (spolu) jednatelka K. K. ukončila činnost ke dni 15. 2. 2010 (v OR zapsáno 1. 3. 2010).

206. Z přehledu řízení vedených u Okresního soudu Lučenec (č. l. 698-701) vůči společnosti XXXXX a J. S., nevyplývá, že by společnosti XXXXX a XXXXX vymáhaly pohledávky vůči společnosti XXXXX (fakticky tak lze mít za prokázané, že tyto údajné pohledávky nevymáhaly). Mimo těchto dokladů jsou obsahem spisu i doklady vztahující se k obdobným obchodům se společností XXXXX svědka K. (č. l. 517-522, 795-814 a 852-870).

XXXXX

207. Z výpisu z obchodního rejstříku bylo prokázáno, že jediným jednatelem společnosti XXXXX od 17. 10. 2007 do 19. 10. 2010 byl obžalovaný J.P., po kterém se jím stal ode dne 19. 10. 2010 J. L., přičemž společnost byla vymazána z obchodního rejstříku dne 27. 6. 2013 poté, co bylo soudem rozhodnuto o její likvidaci. Svědek R. W. a obžalovaný J.P. byli od 22. 10. 2007 do 5. 11. 2010 společníky této společnosti (č. l. 939-941, 2462-2463), když dne 19. 10. 2010 převedli své obchodní podíly na společnost XXXXX (zastoupenou M.R.(viz Smlouva o převodu obchodních podílů č. l. 748-749 Přílohy č. 5).

208. Zajištěné doklady, týkající se nákupu a prodeje zboží touto společností dalším subjektům, které jsou z hlediska systematiky popsány již výše, soud zmíní i v této pasáži.

209. Faktura č. FV2000011 (s označením „Faktura – daňový doklad“) ze dne 30. 3. 2010 (DUZP) (č. l. 975) se týká prodeje 170 kusů USB disků Corsair Voyager GT v jednotkové ceně 6.200 Kč bez DPH, tedy základu daně 1.054.000 Kč a DPH ve výši 210.800 Kč (celkem 1.264.800 Kč) se splatností 3 měsíce společností XXXXX společnosti XXXXX. Faktura je bez razítka a podpisu. Tuto fakturu č. FV2000011 vydal i svědek P. z kanceláře obžalovaného M.R.(viz č. l. 1643, případně č. l. 1721 s razítkem bez podpisu).

210. Z vyjádření společnosti XXXXX ze dne 20. 5. 2010 podepsaného obžalovaným P. vyplývá, že předmětné zboží měl za společnost XXXXX předat její jednatel D. v sídle společnosti XXXXX a zboží bylo dodáno společnosti XXXXX na základě faktury 10/01/0001, kdy zboží si převzal J. S. (č. l. 980). Tato tvrzení pak tato společnost doložila jednotlivými ověřenými doklady (č. l. 981-984), kdy se jedná zejména o (prakticky totožnou jako výše) fakturu č. FV2000011, která nyní ovšem již je opatřena razítkem a podpisem odpovídajícím podpisům obžalovaného D.a (č. l. 981). Dále se jedná o předávací protokol týkající se předmětných 170 kusů USB disků – Corsair Voyager GT – 128GB (č. l. 982), který je prakticky totožný s obdobným (předloženým FÚ Brno III viz č. l. 990, 2332, 2351) s výhradou toho, že tento je bez data a podpis za společnost XXXXX je odlišný, když nyní více textem odpovídá jménu P. (vzhledem k předložení fakticky obžalovaným P.lze uzavřít, že se jedná o jeho pravý podpis). Dále o fakturu a dodací list č.10/01/0001 společnosti XXXXX pro společnost XXXXX ze dne 6. 4. 2010 týkající se 170 kusů USB disků – Corsair Voyager GT (nikoli s označením GT – 128GB) (č. l. 983-984), kdy tyto (na rozdíl od jinak obsahově shodných dokladů č. l. 832-833, 1375-1376) obsahují i razítko společnosti XXXXX a nikoli jen podpis.

211. V rámci přiznání k dani z přidané hodnoty za I. čtvrtletí 2010 ze dne 26. 4. 2010 podaného u Finančního úřadu Brno II, které podepsal J.P. a vyhotovila ho svědkyně K. (č. l. 974), byl uplatněn nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění na ř. 40 při základu daně ve výši 1.055.625 Kč a dani ve výši 211.125 Kč, tedy nárok na vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 211.125 Kč, který nebyl vyplacen (viz zpráva na č. l. 937). Z Platebního výměru za I. čtvrtletí 2010, vyplývá, že správce daně vyměřil nadměrný odpočet ve výši pouze 325 Kč (č. l. 970-973).

212. Podle zprávy správce daně, fakticky údajů R. v rámci protokolu o ústním jednání dne 3. 8. 2010 (č. l. 985, protokol č. l. 986-988), faktura nebyla společností XXXXX do 3. 8. 2010 uhrazena (splatnost faktury byla 30. 6. 2010), zboží za společnost XXXXX předával D. a za společnost XXXXX přebíral pan W.. Pohledávka přitom nebyla soudně vymáhána (viz zpráva Krajského soudu v Brně č. l. 2551). Společnost XXXXX předmětné disky nakoupila od společnosti XXXXX (viz faktura 206013 z 15. 3. 2010, č. l. 998).

213. Obsahem spisu jsou pak i další přiznání k DPH, které jsou nad rámec projednávané věci, byť zčásti obsahem souvisí.
214. V rámci přiznání k dani z přidané hodnoty za II. čtvrtletí 2010 ze dne 24. 7. 2010 podaného osobně u Finančního úřadu Brno II dne 26. 7. 2010, které podepsal J.P. a vyhotovila ho svědkyně K. (č. l. 1037), byl uplatněn nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění na ř. 40 při základu daně ve výši 2.645.525 Kč a dani ve výši 529.905 Kč, tedy nárok na vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 529.905 Kč, který nebyl vyplacen, opět související s intrakomunitárním plněním v daném řetězci (dodání zboží do jiného členského státu, USB disky pro společnost XXXXX v částce 1.106.700 Kč, viz i souhrnné hlášení č. l. 1050). Z platebního výměru za II. čtvrtletí 2010, vyplývá, že správce daně vyměřil nadměrný odpočet ve výši pouze 1.105 Kč související s fakturou společnosti EP servis za účetní služby (č. l. 1032-1035).
215. K tomuto pak byly doloženy i nabývací doklady, tedy faktura společnosti XXXXX XXXXX č. FV2000050 ze dne 30. 6. 2010, týkající se prodeje 30 kusů grafických karet PNY Quadro FX 4800x16 včetně předávacího protokolu (č. l. 1054-1055, 1074 a 1076) a faktura společnosti XXXXX XXXXX č. FV2000086 ze dne 30. 6. 2010, týkající se prodeje 30 kusů grafických karet PNY Quadro FX 4800x16 včetně předávacího protokolu (č. l. 1056-1057, 1081). Z hlediska prodeje pak faktura společnosti XXXXX č. 10/01/0001 ze dne 6. 4. 2010, týkající se prodeje 170 kusů USB disků Corsair Voyager GT společnosti XXXXX, včetně dodacího listu (č. l. 1063-1064).
216. Doklady k přiznání k dani z přidané hodnoty za III. a IV. čtvrtletí 2010 (č. l. 1104-1138) pak nemají k zažalovanému trestnému jednání přímou vypovídací hodnotu, byť i zde je řešeno dodání 60 kusů grafických karet PNY Quadro FX 4800x16 subjektu v Nizozemsku s názvem evokujícím prodej textilu (XXXXX) a nikoli výpočetní techniky, který ostatně v dané době byl v úpadku (viz platební výměr č. l. 1104-1106). Fakticky lze vnímat, že i zde dochází k obdobnému pohybu dokladů (zjevně nikoli zboží) s požadavkem na úhradu nadměrného odpočtu DPH, již s vynecháním slovenského mezičlánku, kdy koncový odběratel má mít stejnou adresu (minimálně na prospektu č. l. 1116) jako v případě dodávek společnosti XXXXX.
217. Z vyžádaných bankovních informací bylo prokázáno, že na bankovním účtu č. XXXXX vedeném u UniCredit Bank a.s., společnosti XXXXX (dříve XXXXX) nedocházelo dané době (za celý rok 2010) k pohybu finančních prostředků, který by odpovídal platbám vůči společnosti XXXXX (stejně tak jako případné úhrady od společnosti XXXXX). Na účtu byl zaznamenán pouze minimální pohyb, fakticky pouze poplatkové položky (zpráva a výpis viz č. l. 2139 a 2143).
- XXXXX**
218. Z popisu obchodního rejstříku (viz samostatná příloha, případně č. l. 2459-2461) bylo prokázáno, že jediným jednatelem společnosti XXXXX v dané době byl obžalovaný J.P. (ode dne 18. 5. 2009 do současnosti), kdy společníkem společnosti byla od 18. 5. 2009 do 17. 9. 2013 společnost XXXXX (prvotně s názvem XXXXX, později s názvem XXXXX). Insolvenční řízení vůči společnosti XXXXX zahájené dne 11. 11. 2009 bylo zastaveno dne 23. 2. 2010 pro zpětvzetí návrhu (právní moc dne 1. 3. 2010). Nové insolvenční řízení bylo zahájeno dne 30. 7. 2010, kdy 28. 1. 2011 byl zjištěn úpadek společnosti a dne 28. 4. 2011 byl prohlášen konkurz na její majetek. Z podkladů k insolvenčnímu řízení (samostatná příloha spisu) přitom vyplývá, že své pohledávky přihlásilo celkem 30 subjektů v celkovém objemu cca 22.600.000 Kč (v rozsahu zjištěných pohledávek), kdy význačná část závazků (v řádu milionů Kč) vznikla již v roce 2009 (v marginální výši i před tímto datem), případně nabíhala i v době páchaní trestné činnosti v roce 2010 (viz seznam závazků).
219. Zajištěné doklady, týkající se nákupu zboží touto společností a jeho prodeje dalším subjektům, jsou z hlediska systematiky popsány již výše, a soud zde na tyto pouze odkazuje.

220. V rámci daňových příznání tohoto subjektu se jedná o:
221. řádné příznání k DPH za březen 2010 ze dne 23. 4. 2010, doručené na FÚ Brno II dne 28. 4. 2010 s podpisem obžalovaného P. (č. l. 1192-1194), ze kterého vyplývá v rámci zdanitelných plnění základ daně 893.802 Kč, daň na výstupu 179.498 Kč, plnění osvobozená s místem plnění mimo tuzemsko s nárokem na odpočet daně 2.606.100 Kč (řádek 20) a z hlediska nároku na odpočet (řádek 40) ze základu daně 2.352.449 Kč + 14.918 Kč částka 480.730 Kč (479.238 Kč v základní sazbě), tedy nadměrný odpočet 301.232 Kč (řádek 66). Nadměrný odpočet ve výši 301.232 Kč byl vyplacen dne 26. 5. 2010 (viz č. l. 2376). Podle souhrnného hlášení (č. l. 2230) společnost přiznala 2 plnění na Slovensko subjektu s DIČ SK XXXXX (společnost XXXXX, faktury č. FV1055009 a FV1055010) v souhrnné výši 2.606.100 Kč. Uplatněný nárok na odpočet daně ve výši 479.238 Kč vychází z faktur přijatých od společností XXXXX (č. FV2000009) a XXXXX (č. FV2000010) popsanych výše.
222. Dále řádné příznání k DPH za duben 2010 ze dne 25. 5. 2010, doručené na FÚ Brno II dne 26. 5. 2010 s podpisem obžalovaného P. (č. l. 1195-1197), ze kterého vyplývá v rámci zdanitelných plnění základ daně 1.082.449 Kč, daň na výstupu 217.290 Kč, a z hlediska nároku na odpočet (řádek 40) ze základu daně 2.254.638 Kč + 15.403 Kč částka 464.647 Kč (463.106 Kč v základní sazbě), tedy nadměrný odpočet 247.357 Kč (řádek 66). Nadměrný odpočet ve výši 192.699 Kč byl vyplacen dne 24. 6. 2010 (viz č. l. 2376). Uplatněný nárok na odpočet daně ve výši 263.000 Kč vychází z faktury přijaté od společnosti XXXXX (č. FV2000010) popsané výše, kdy takto zakoupené zboží mělo být prodáno v květnu na základě faktury č. FV1055015 společnosti XXXXX.
223. Dále řádné příznání k DPH za květen 2010 ze dne 22. 6. 2010, doručené na FÚ Brno II dne 28. 6. 2010 s podpisem obžalovaného P. (č. l. 1198-1199), ze kterého vyplývá v rámci zdanitelných plnění základ daně 656.814 Kč, daň na výstupu 132.136 Kč, plnění osvobozená s místem plnění mimo tuzemsko s nárokem na odpočet daně 1.380.700 Kč (řádek 20) a z hlediska nároku na odpočet (řádek 40) ze základu daně 15.927.315 Kč + 14.546 Kč částka 3.186.896 Kč (3.185.441 Kč v základní sazbě), tedy nadměrný odpočet 3.054.760 Kč (řádek 66). Nadměrný odpočet nebyl vyplacen (viz č. l. 2375-2376). Podle souhrnného hlášení (č. l. 2233) společnost přiznala 1 plnění na Slovensko subjektu s DIČ SK XXXXX (společnost XXXXX, faktury č. FV1055015) v souhrnné výši 1.380.700 Kč. Uplatněný nárok na odpočet daně vychází z faktur přijatých od společností XXXXX XXXXX (č. FV2000035 a FV2000036), XXXXX XXXXX (č. FV2000067 a FV2000068), XXXXX (č. FV2000018, FV2000019 a FV2000020) a XXXXX (č. FV2000012 a FV2000012) popsanych výše, kdy takto nakoupené zboží mělo být prodáno v červnu na základě faktur č. FV1055016, FV1055017, FV1055018, FV1055019 a FV1055020 (č. l. 2422v) společností XXXXX.
224. V rámci daňových řízení pak byly vyžádány zprávy k reálnosti daných plnění a správce daně tyto poskytl orgánům činným v trestním řízení. Z vyjádření správce daně společnosti XXXXX vyplývá, že, společnost XXXXX poskytnutí plnění potvrdila, kdy plnění mělo být poskytnuto v sídle této společnosti. Zboží nebylo uhrazeno. Zboží bylo pořízeno od společnosti XXXXX, které zboží neuhradili (č. l. 1331-1339). Z vyjádření správce daně společnosti XXXXX XXXXX vyplývá, že tato společnost potvrdila poskytnutí předmětného plnění s tím, že bylo předáno P. (viz i č. l. 1286). Faktury nebyly uhrazeny. Zboží pořídila společnost XXXXX XXXXX od společnosti XXXXX, ani zde dosud zboží nebylo uhrazeno (č. l. 1279-1298 a 1710-1720). Z potvrzení společnosti XXXXX (č. l. 1257-1262) pak má vyplývat, že zboží dle faktur (dodacích listů) č. 1055016-1055020 bylo v období od 25. 5 do 22. 6. 2010 dodáno do sídla společnosti. Tato potvrzení obsahují razítko společnosti XXXXX a u něj parafu odpovídají originálu parafy svědka S..
225. Dále řádné příznání k DPH za červenec 2010 ze dne 25. 8. 2010, doručené na FÚ Brno II dne 27. 8. 2010 s podpisem obžalovaného P. (č. l. 1203-1204), ze kterého vyplývá v rámci zdanitelných plnění základ daně 653.358 Kč, daň na výstupu 131.183 Kč, plnění osvobozená s místem plnění mimo tuzemsko s nárokem na odpočet daně 4.620.000 Kč (řádek 20) a z hlediska nároku na

- odpočet (řádek 40) ze základu daně 4.612.565 Kč + 9.718 Kč částka 922.735 Kč (921.763 Kč v základní sazbě), tedy nadměrný odpočet 791.552 Kč (řádek 66). Nadměrný odpočet nebyl vyplacen (viz č. l. 2375-2376). Podle souhrnného hlášení (č. l. 2235) společnost přiznala 1 plnění do Nizozemska subjektu s DIČ NL 810842622B01 (společnost XXXXX), kdy předmětem dodávky byly PNY Quadro FX 4800x16, (viz č. l. 2245-2248), které byly nakoupeny v červnu 2010, v souhrnné výši 4.620.000 Kč. Uplatněný nárok na odpočet daně vychází z faktur přijatých od společností XXXXX XXXXX (č. FV2000056 a FV2000057) a XXXXX XXXXX (č. FV2000095 a FV2000096) popsanych výše, kdy část takto nakoupeného zboží měla být prodána v srpnu na základě faktur č. FV1055033 a FV1055034 (č. l. 2434) společnosti XXXXX, přičemž část takto zakoupeného zboží zůstala na skladě a nebyla prodána ani v pozdějším období (zde poslední prodej zboží proběhl v měsíci září, kdy bylo prodáno do jiného členského státu (na Slovensko) zboží zakoupené v září a to společnosti XXXXX (viz č. l. 2436v-2439, č. l. 2253-2256).
226. V rámci daňových řízení pak byly vyžádány zprávy k reálnosti daných plnění a správce daně tyto poskytl orgánům činným v trestním řízení. Z vyjádření správce daně společnosti XXXXX XXXXX vyplývá, že tato společnost potvrdila předmětné plnění s tím, že bylo předáno P.(č. l. 1279-1298). Faktury nebyly uhrazeny. Zboží pořídila společnost XXXXX XXXXX od společnosti XXXXX a ani zde dosud zboží nebylo uhrazeno.
227. Dále řádné přiznání k DPH za srpen 2010 ze dne 24. 9. 2010, doručené na FÚ Brno II dne 29. 9. 2010 s podpisem obžalovaného P. (č. l. 1206-1207), ze kterého vyplývá v rámci zdanitelných plnění základ daně 502.894 Kč, daň na výstupu 101.132 Kč, plnění osvobozená s místem plnění mimo tuzemsko s nárokem na odpočet daně 4.486.650 Kč (řádek 20) a z hlediska nároku na odpočet (řádek 40) ze základu daně 5.225.953 Kč + 9.844 Kč částka 1.046.174 Kč (1.045.190 Kč v základní sazbě), tedy nadměrný odpočet 3.945.042 Kč (řádek 66).
228. Nadměrný odpočet nebyl vyplacen (viz č. l. 2375-2376). Podle souhrnného hlášení (č. l. 2237-2239) společnost přiznala 2 plnění na Slovensko subjektu s DIČ SK XXXXX (společnost XXXXX, faktury č. FV1055033 a FV1055034, viz č. l. 2434) v souhrnné výši 4.486.650 Kč. Uplatněný nárok na odpočet daně ve výši 476.800 Kč vychází z faktur přijatých od společnosti XXXXX XXXXX (č. FV2000065 a FV2000066) popsanych výše.
229. V rámci daňových řízení pak byly vyžádány zprávy k reálnosti daných plnění a správce daně tyto poskytl orgánům činným v trestním řízení. Z vyjádření správce daně společnosti XXXXX XXXXX vyplývá, že tato společnost potvrdila předmětné plnění s tím, že bylo předáno P. (č. l. 1300-1307, 1700-1709). Faktury nebyly uhrazeny. Zboží společnost XXXXX XXXXX údajně pořídila od společnosti XXXXX, ovšem příslušné faktury mají datum uskutečnění zdanitelného plnění až v říjnu 2010 (č. l. 1306-1307) a ani zde dosud zboží nebylo uhrazeno („mají kopírovat platby“).
230. Z hlediska navazujících plnění lze poukázat i na řádné přiznání k DPH za červen 2010 ze dne 23. 7. 2010, doručené na FÚ Brno II dne 27. 7. 2010 s podpisem obžalovaného P. (č. l. 1200-1201), ze kterého vyplývá v rámci zdanitelných plnění základ daně 669.110 Kč, daň na výstupu 134.521 Kč, plnění osvobozená s místem plnění mimo tuzemsko s nárokem na odpočet daně 16.155.300 Kč (řádek 20) a z hlediska nároku na odpočet (řádek 40) ze základu daně 4.978.995 Kč + 13.975 Kč částka 996.619 Kč, tedy nadměrný odpočet 862.098 Kč (řádek 66).
231. Přiznání k DPH za leden až listopad 2010 společnosti XXXXX, podepsané J.P., sestavila v období ledna až září svědkyně Ch. a následně již je sestavoval sám P.(viz č. l. 1186-1214).
232. Ze zpráv správce daně společnosti XXXXX, formuláře SCAC 2004 (výměna informací v rámci daňové správy), případně jemu daňovým subjektem předložených podkladů (souhrnná hlášení k DPH) vyplývá, že daňový subjekt v roce 2010 podal přiznání k DPH za zdaňovací období leden až listopad 2010, přičemž za zdaňovací období květen až září byly zahájeny postupy na odstranění pochybností (č. l. 1139-1340, 2225-2256, 2375-2376, 2415-2443). Za prosinec 2010 nebylo přiznání k DPH podáno. Dne 28. 1. 2011 bylo rozhodnuto o úpadku společnosti a byl prohlášen na majetek

společnosti konkurz (viz č. l. 1139). Subjekt ještě v září 2010 přiznal dodání zboží do jiného členského státu s nárokem na odpočet daně (cca 5.000.000 Kč viz č. l. 1208-1209), v říjnu a listopadu 2010 (č. l. 1210-1214) již přiznal minimální přijatá a uskutečněná zdanitelná plnění a žádné dodání do jiného členského státu. Další přiznání insolvenčního správce od ledna 2011 již byly na hodnotu 0 Kč (č. l. 1215-1235). Ze zprávy insolvenčního správce vyplývá, že tento nemá k dispozici jiné doklady dlužníka, než ty, co jsou zveřejněny v ISIR (č. l. 2451).

233. Ze sdělení společnosti XXXXX s podpisem J.P. ze dne 10. 8. 2010 (č. l. 1263), bylo prokázáno, že tato navazuje na jeho výpověď v rámci osobního jednání na FÚ, a jejím obsahem je sdělení, že pokud se jedná o obchody se společností XXXXX XXXXX, tak jednal s M.R. (dodavatelem zboží) a s J.S. ze společnosti XXXXX (jako odběratelem). Ze sdělení společnosti XXXXX s podpisem J.P. ze dne 18. 8. 2010 (č. l. 1265-1266 a 2723-2724), navazujícího na výzvu k odstranění pochybností, bylo prokázáno, že jejím obsahem je sdělení, že za společnosti XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX mu předával zboží M.R. v sídle společnosti XXXXX. Zboží si odvážel J. S. ze sídla společnosti XXXXX. Zboží není uhrazeno, kdy je předpoklad, že odběratel uhradí zboží v prvním týdnu v září. V rámci vyjádření společnosti XXXXX ze dne 1. 11. 2010 (č. l. 1267 a 2722) je zopakován mechanismus obchodů, který pokračoval i v srpnu. Je zde (nově) uvedeno, že zboží bylo krátkodobě skladováno v sídle společnosti.
234. Z vyžádaných bankovních informací (č. l. 2088-2144) bylo prokázáno, že na žádném bankovním účtu společnosti XXXXX nedocházelo k pohybu finančních prostředků, který by odpovídal platbám vůči společnostem XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX případně XXXXX XXXXX, XXXXX (stejně tak jako případné úhrady od společnosti XXXXX). Jedná se o výpisy z účtu č. XXXXX vedeného u KB a.s. (zpráva a výpisy č. l. 2088-2125 včetně CD), kde byly zaznamenány pohyby finančních prostředků (zejména vklady hotovosti a platby zaměstnancům) v řádech maximálně desítek tisíc Kč. Dále o výpisy z účtu č. XXXXX vedeného u Raiffeisenbank a.s. (zpráva a výpisy viz č. l. 2126-2131), kde byly v období od 27. 1. do 27. 7. 2010 zaznamenány vyplacené nadměrné odpočty (které byly obratem, prakticky vždy tentýž den, v hotovosti vybrány), jinak nebyly zjištěny žádné platby, které by mohly souviset s touto trestnou činností. Na účtu č. XXXXX vedeném u UniCredit Bank a.s. by zaznamenán pouze minimální pohyb, fakticky pouze poplatkové položky s výhradou jedné platby ve výši 22.000 Kč společnosti XXXXX (zpráva a výpis viz č. l. 2139-2142). Pohledávky z daných obchodních vztahů přitom nebyly soudně vymáhány (viz zpráva Krajského soudu v Brně č. l. 2551).
235. Z podkladů k insolvenčnímu řízení společnosti XXXXX (byť vedeno jako XXXXX.), které tvoří samostatnou přílohu spisu, kdy se jedná o kopie dokladů předložených v rámci insolvenčního řízení jednak společností XXXXX (seznamy závazků a pohledávek k 31. 1. 2011) jednak podklady předložené insolvenčním správcem (jednotlivé přihlášky), bylo prokázáno, že zásadní závazky (v řádu milionů Kč) měla společnost XXXXX již v době před nyní projednávanou trestnou činností (obecně před březnem 2010) a tato skutečnost musela být zejména obžalovanému P. zjevně zřejmá.
236. Z výše uvedeného tak jednoznačně vyplývá, že společnost XXXXX, přes svoji tíživou finanční situaci, kdy (opakovaně) řešila podané návrhy na insolvenční řízení, a nedisponovala dostatečnými finančními prostředky pro běžný provoz společnosti, měla přistoupit k nákupu (pro ni atypického) zboží v řádu milionů Kč, a to, aniž měla zabezpečeno jakékoliv financování nákupu daného zboží, kdy toto měla následně prodávat pro ni neznámé společnosti a to ihned tzv. „na splatnost“ (na fakturu) a nikoli, že by minimálně první platby probíhaly v hotovosti. Toto naprosto nelogické (a ve své podstatě i neekonomické jednání) svědčí v souhrnu s dalšími důkazy nikoli pro reálnost daných obchodů, ale opět pro jejich naprostou fiktivnost.
237. Pro úplnost k důkazní situaci je nutno zmínit, že toto trestní řízení (v daném rozsahu) vychází primárně z širšího prověřovaného mechanismu obchodů s díly výpočetní techniky (a navazujících

příznání k DPH), v řetězci začínajícím u dodavatele, zejména společnosti XXXXX, a přes další subjekty končící většinou v společnostech se sídlem na Slovensku.

238. Obsahem spisu jsou tak i prvotní trestní oznámení jednotlivých finančních úřadů (oznámení o podezření ze spáchání trestného činu zkrácení daně) z přelomu let 2011/2012, týkající se dalších společností z „portfolia“ spravovaného na plné moci obžalovaným M.R., kdy se jedná o doklady Finančního úřadu Brno I, správce daně společnosti XXXXX (č. l. 247-317 včetně příloh), společnosti XXXXX (č. l. 318-390 včetně příloh), společnosti XXXXX (č. l. 410-433 včetně příloh) a společnosti XXXXX (č. l. 434-454 včetně příloh) a dále o doklady Finančního úřadu Brno III, správce daně společnosti XXXXX (č. l. 391-409 včetně příloh).
239. V případě společnosti XXXXX (dříve XXXXX), kdy se jedná o daňové příznání k DPH za červen 2010 v souvislosti s přijatými zdanitelnými plněními od společností XXXXX a XXXXX (nákup grafických karet PNY Quadro FX 4800x16 od společnosti XXXXX, předávající L. – jednatel od března 2010, za jednotkovou cenu 40.900 Kč + DPH), jsou obsahem spisu faktury od těchto společností a to od společnosti XXXXX s č. FV2000016 ze dne 20. 6. 2010 (č. l. 255, případně č. l. 1939-1940 Přílohy č. 5 včetně předávacího protokolu s podpisy obžalovaného D. a svědka K.) a od společnosti XXXXX s č. FV2000022 ze dne 30. 6. 2010 (č. l. 256), obě s atypickou splatností 4 měsíce. Zde nelze přehlednout, že obsahem spisu je i faktura téže společnosti XXXXX se stejným číslem FV2000022 ze stejného dne 30. 6. 2010 se stejným plněním vystavená na společnost XXXXX (č. l. 262, 1798), kdy ze strany obžalovaného R. v rámci vyjádření bylo prezentováno, že tato je vystavena proto, že došlo ke změně obchodního jména společnosti XXXXX na XXXXX (pozn. změna 27. 5. 2010, zápis do OR dne 8. 7. 2010). Zde je nutno upozornit, že tyto obě jsou vytisknuty s označením A.R. v systému „Money S3“ v září 2010. Faktura téže společnosti XXXXX se stejným číslem FV2000022 ze stejného dne 30. 6. 2010 se stejným plněním byla přitom vystavená i na společnost W. a partner XXXXX (viz č. l. 1800), kdy zde je za společnost XXXXX podpis odpovídající podpisu Z. N. a nikoli parafa obžalovaného R. (vzhledem ke skutečnosti, že tyto doklady byly v jeho držení, nelze u ostatních pochybovat o pravosti). Tato faktura byla vytisknuta s označením A.R. v systému „Money S3“ v říjnu 2010 a s ní souvisí i předávací protokol (č. l. 1801). Ostatně i faktura č. 2000016 společnosti XXXXX byla také vystavena i na jiného odběratele (společnost W. a partner XXXXX, viz č. l. 330, 2369, případně č. l. 1940, 1943-1944 Přílohy č. 5 včetně předávacích protokolů s podpisy obžalovaného D. a svědka K. a společnost XXXXX viz č. l. 1941 Přílohy č. 5). Další doklady pak mají prokazovat prodej zboží v dubnu 2011 na Slovensko společnosti XXXXX. Zde nelze přehlednout, že tedy společnost XXXXX s jediným společníkem společností XXXXX, jejímž jednatelem je obžalovaný D. (převod dne 27. 5. 2010 zápis do OR od 22. 6. 2010), nakupuje zboží od společnosti XXXXX, jejímž jednatelem je D., která je nakoupila od společnosti XXXXX, kde do března 2010 byl jednatelem D.. Z hlediska jednotkové ceny tak dochází k posunu od 40.900 Kč (49.080 Kč včetně DPH) (pozn. stejné zboží ve stejné době je společností XXXXX prodáváno za 41.280 Kč = 49.536 Kč včetně DPH, ale touto obchodováno již za shodnou cenu) a 43.000 Kč (51.600 Kč včetně DPH) až po 45.500 Kč bez DPH (intrakomunitární plnění). Z knihy vystavených faktur společnosti XXXXX (případně originálů faktur a dodacích listů, viz č. l. 1945-1952 Přílohy č. 5) přitom vyplývá, že faktury č. FV2000012 a FV2000013 byly vystaveny vůči společnosti XXXXX, faktury č. FV2000014 a FV2000015 byly vystaveny vůči společnosti XXXXXXXXXXXX (jinak svědek Ö. K.) a faktura č. FV2000016 byla vystavena vůči společnosti XXXXX
240. V případě společnosti XXXXX (dříve W. a partner XXXXX, případně XXXXX) se jedná o daňové příznání k DPH za červen 2010 a zdanitelné plnění opět od společností XXXXX a XXXXX týkající se grafických karet PNY Quadro FX 4800x16 za jednotkovou cenu 40.900 Kč + DPH od společnosti XXXXX, za kterou tyto faktury podepsal obžalovaný D.. Jedná se o fakturu společnosti XXXXX s č. FV2000016 ze dne 25. 6. 2010 (č. l. 330, 2369, 1715) na 40 kusů s předávacím protokolem ze stejného dne ovšem pouze na 20 kusů s podpisem D. (č. l. 1716) a od společnosti XXXXX s č. FV2000022 ze dne 30. 6. 2010 (č. l. 331). Zde nelze přehlednout, že obdobná faktura

společnosti XXXXX, ale s č. FV2000017, opět s podpisem D. je na č. l. 385 (případně č. l. 1729, nebo i č. l. 1938 Přílohy č. 5), kdy dle vyjádření R. se jedná o opravu původně špatně označené faktury č. FV2000016. V rámci zajištěné e-mailové komunikace (viz č. l. 1750-1751) je přitom zjevné, že danou fakturu č. FV2000016 přeposílá dne 17. 9. 2010 původně A.R. prostřednictvím A. Z. svému bratrovi M.R.. (Pozn. zde viz i obdobně značenou fakturu společnosti XXXXX na odběratele XXXXX na stejnou částku, stejné zboží, ale z odlišného dne, vždy podepsané D., viz výše.) Zde lze shrnout, že se jedná prakticky o shodné plnění jen na jiný subjekt, kdy toto zboží nakoupené v červnu 2010 je v lednu a únoru 2011 prodáno společnosti XXXXX, za kterou toto přebírá obžalovaný D.. Fakticky zboží, které bylo nakoupeno od společnosti s vazbami na obžalovaného D. (viz výše), tedy od společnosti XXXXX, která údajně, viz vyjádření obžalovaného R., nechtěla dodávat velký objem jedné společnosti, je přeprodáno přes společnosti XXXXX a XXXXX opět společnosti obžalovaného D., tedy společnosti XXXXX. Z hlediska jednotkové ceny tak opět dochází ke shodnému posunu od 40.900 Kč (49.080 Kč včetně DPH) (pozn. stejné zboží ve stejné době je společnosti XXXXX prodáváno za 41.280 Kč = 49.536 Kč včetně DPH, ale touto obchodováno již za shodnou cenu), následně 43.000 Kč (51.600 Kč včetně DPH), a nově 44.000 Kč (52.800 Kč včetně DPH nákup XXXXX) až po 45.000 Kč bez DPH (intrakomunitární plnění). Následně jsou opět další doklady, které mají dokladovat další prodej v červenci 2011 na Slovensko (společnosti XXXXX, zde viz č. l. 379- 382).

241. V případě společnosti XXXXX se jedná o daňové přiznání k DPH za září 2010, kdy zdanitelné plnění (USB disky CORSAIR VOYAGER GT 128GB za jednotkovou cenu 5.900 Kč bez DPH) bylo získáno od společnosti XXXXX XXXXX, a to na základě faktur s č. FV2000127 ze dne 24. 9. 2010 a FV2000128 ze dne 30. 9. 2010 (č. l. 396 až 397).
242. V případě společnosti XXXXX se jedná o daňové přiznání k DPH za srpen 2010, kdy zdanitelné plnění (disky INTEL 160Gb 2,5“ SSD disk SATA/300, v jednotkové ceně 16.500 Kč bez DPH) bylo získáno od společností XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX. V případě faktury společnosti XXXXX XXXXX č. FV2000067 ze dne 20. 8. 2010 (č. l. 417) a XXXXX XXXXX č. FV2000108 ze dne 20. 8. 2010 soud nemůže přehlédnout, že faktura společnosti XXXXX XXXXX č. FV 2000108 je prakticky shodná jako faktura FV2000065 společnosti XXXXX XXXXX, která je předmětem nyní projednávané věci. Dané zboží přitom měly společnosti XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX nabýt od společnosti XXXXX (v dané době jednatel D.) za jednotkovou cenu 15.500 Kč ve stejný den, kdy je přeprodávaly.
243. V případě společnosti XXXXX se jedná o daňové přiznání k DPH za srpen 2010, kdy zdanitelné plnění (grafiky PATRIOT PNY Quadro FX 4800x16 v jednotkové ceně 44.000 Kč bez DPH) bylo získáno od společností XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX, a to na základě faktury společnosti XXXXX XXXXX č. FV2000068 ze dne 30. 8. 2010 (č. l. 440) a faktury společnosti XXXXX XXXXX č. FV2000107 ze dne 30. 8. 2010 (č. l. 441).
244. Zde je nutno uvést, že mechanismus jednání u příslušných finančních úřadů je ve své podstatě shodný, kdy za všechny tyto daňové subjekty jednal vždy na základě plné moci obžalovaný M.R. a stejně jednal většinou i za případné dožádané subjekty.
245. V důsledku těchto oznámení došlo k zahájení úkonů trestního řízení spojeného se snahou zmapovat a zdokumentovat jednotlivé řetězce obchodů a zúčastněných subjektů. V rámci tohoto řízení pak bylo shromážděno větší množství důkazního materiálu a to i cestou mezinárodní právní pomoci, kdy se jedná zejména o listinné materiály, které jsou mimo vlastního spisu (spis Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, SKPV, odbor hospodářské kriminality, sp. zn. KRPB 31615/TČ-2011 060083) i obsahem jeho příloh (zde viz zejména Příloha č. 5, která byla předložena státní zástupkyní i v tomto řízení). Z tohoto důkazního materiálu přitom následně byla vyčleněna (v rámci vyloučení věci) jeho část týkající se nyní projednávané věci, ovšem v důsledku popsaného postupu jsou proto nadále součástí spisového materiálu i důkazy vztahující se k dalším

osobám či společnostem v řetězci obdobných obchodů, které však v tomto řízení nebyly stíhány (zčásti popsané výše), kdy tyto mají pouze podpůrný význam.

246. K posouzení vzájemných vazeb jednotlivých obžalovaných soud doplnil dokazování výpisy z obchodního rejstříku, týkajícími se společností, ke kterým měli obžalovaní vazby. Takto bylo prokázáno, že obžalovaný M.R. byl dle údajů z obchodního rejstříku činný v následujících společnostech spojených názvem XXXXX: XXXXX – v době od 24. 8. 1998 do 18. 12. 2002 jednatel, od 24. 8. 1998 do 19. 3. 2003 společník, DTP XXXXX XXXXX - v době od 21. 12. 2000 do 4. 3. 2009 jednatel a od 21. 12. 2000 do 5. 2. 2013 společník (pozn. společně se společností XXXXX, a J. P.), XXXXX XXXXX (dříve XXXXX XXXXX) – v době od 10. 2. 2004 do 25. 7. 2009 jednatel (od 22. 5. 2009 do 14. 4. 2011 jednatelem E.R., poté J. L.) a od 10. 2. 2004 do 9. 5. 2011 společník (s ním J. P., poté společnost XXXXX), XXXXX – v době od 18. 3. 2004 do 4. 3. 2009 jednatel (pozn. od 10. 8. 2009 do 23. 5. 2013 jednatelem E.R., společníkem XXXXX již pod novou obchodní firmou XXXXX), XXXXX (dříve XXXXX) – v době od 24. 3. 2003 do 24. 4. 2009 jednatel (po něm L. S.) a od 24. 3. 2003 do 14. 3. 2007 společník (pozn. s ním J. P. a po něm společnost XXXXX, a následně L. S.), XXXXX (jiné IČ než původní společnost se stejnou obchodní firmou) – v době od 28. 6. 2007 do 12. 1. 2016 jednatel (po něm L. S.) (pozn. společníkem společnost XXXXX), XXXXX XXXXX – v době od 20. 9. 2000 do 4. 3. 2009 jednatel (po něm L. S.), od 20. 9. 2000 doposud společník (spolu s ním J. P.), XXXXX, (dříve XXXXX XXXXX) – v době od 22. 11. 1999 do 5. 4. 2002 jednatel a společník (pozn. s ním v letech 1999-2002 společník J. P., poté J. L.), XXXXX, (původně XXXXX XXXXX) – v době od 22. 11. 1999 do 1. 8. 2004 jednatel a od 22. 11. 1999 do 11. 2. 2003 společník (společník s ním svědek J. P.), XXXXX XXXXX, – v době od 16. 8. 2002 do 4. 3. 2009 jednatel (pozn. po něm od 15. 6. 2009 do 10. 10. 2019 E.R.) a od 16. 8. 2002 do 10. 10. 2019 společník (spolu s ním J. P.), společnost zapsána rovněž v době od 28. 9. 2011 do 22. 4. 2020 i na Slovensku: XXXXX XXXXX XXXXX.
247. Dále i v dalších společnostech provázaných s těmito společnostmi či dalšími obžalovanými: XXXXX (dříve XXXXX) – v době od 16. 9. 2013 do 12. 1. 2016 jednatel (pozn. společníkem společnost XXXXX), XXXXX – v době od 8. 8. 2018 společník (pozn. od 8. 8. 2018 jednatel Z.N.); společnost zapsána rovněž i na Slovensku: XXXXX – v době od 1. 8. 2013 do 11. 6. 2015 jednatel a společník, XXXXX – v době od 27. 7. 2004 do 29. 3. 2006 jednatel (pozn. společníkem XXXXX XXXXX), XXXXX – v době od 18. 10. 2004 do 4. 3. 2009 jednatel (pozn. společníkem XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX a XXXXX), XXXXX (dříve XXXXX a XXXXX) – v době od 9. 8. 2013 do 5. 4. 2016 jednatel (pozn. poté Z.N., společníkem společnosti XXXXX, XXXXX a XXXXX a likvidátorem J. P.), XXXXX – v době od 10. 2. 2004 do 4. 3. 2009 jednatel (po něm L. S.) (pozn. společníkem postupně společností XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX), XXXXX – v době od 24. 8. 2004 do 4. 3. 2009 jednatel, (pozn. společníkem XXXXX již pod novou obchodní firmou XXXXX, poté společnost poté XXXXX), XXXXX – v době od 20. 12. 2000 do 19. 12. 2005 jednatel (pozn. společníkem XXXXX), XXXXX – v době od 19. 5. 2000 do 13. 5. 2009 jednatel (pozn. společníkem společností XXXXX a XXXXX), XXXXX – v době od 25. 6. 2008 do 4. 3. 2009 jednatel (pozn. společníkem a likvidátorem byla společnost XXXXX), XXXXX – v době od 20. 9. 2018 do 20. 9. 2021 společník (pozn. jednatelem ve stejné době od 20. 9. 2018 do 20. 9. 2021 Z.N.), XXXXX, (dříve XXXXX) od 27. 2. 2003 do 13. 8. 2004 jednatel (po něm J. L., společníkem XXXXX XXXXX), XXXXX (předtím XXXXX a XXXXX) – v době od 26. 8. 2013 do 12. 1. 2016 jednatel (pozn. před ním L. S. a po něm doposud Z.N., společníkem společnost XXXXX a L. S.), XXXXX (předtím XXXXX a XXXXX) – v době od 26. 8. 2013 do 12. 1. 2016 jednatel (před ním L. S., který je i společník) (pozn. většinovým společníkem je společnost XXXXX), XXXXX – v době od 2. 4. 2007 do 4. 3. 2009 jednatel (pozn. jednatelem po něm do 6. 4. 2017 J.D.) a od 2. 4. 2007 do 6. 4. 2017 společník (spolu s ním společník J. P.), likvidátor, XXXXX – v době od 11. 4. 2014 do 12. 1. 2016 jednatel (pozn. po něm dosud Z.N.), 16. 7. 2018 doposud společník (pozn. před ním společnost XXXXX), XXXXX – v době od 28. 11. 2014 do 12. 1. 2016 jednatel (pozn. po něm do 16. 10. 2017 Z.N., společníkem po celou dobu J.D.),

2016 dosud jednatel (pozn. společníkem společnost XXXXX), XXXXX– v době od 5. 6. 2017 do 14. 7. 2021 člen představenstva.

252. Mimo obžalovaných, přímo navázaných na M.R., lze takto poukázat i na úlohu dalších osob např. svědků L., P. či S. viz výše. Ve vztahu ke svědku J. L. je možné dále uvést, že nad rámec jeho účasti ve výše uvedených společnostech byl i jednatelem společností: XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX (pozn. jednatelem byl před ním i J. P. a společníky J. P. i R. W., kdy se jedná o nový název společnosti XXXXX) a XXXXX XXXXX (u všech byla společníkem společnost XXXXX, tedy původně XXXXX XXXXX), XXXXX a XXXXX (společníkem je společnost XXXXX), VTD XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX (kdy navazoval na předchozího jednatele a společníka J. P.) a XXXXX (se sídlem u obžalovaného R. a společníkem společností XXXXX), kdy u většiny (prakticky všech) těchto společností byla po jmenování svědka L. jednatelem zahájena jejich likvidace a tyto byly následně vymazány z obchodního rejstříku.
253. Jen z tohoto porovnání je možné dovodit úzkou propojenost jednotlivých obžalovaných, tedy že ve společnostech úzce spojených s osobou R. se následně vyskytují další obžalovaní (či další osoby s M.R. spojené). V kontextu dalších důkazů, např. bankovních údajů, ze kterých vyplývá, že v rámci všech dotazovaných společností byl mimo případného jednatele osobou disponující účty právě obžalovaný R., případně z dalších dokladů dokumentujících, že to byl R. (případně firma jeho bratra), kdo vedl účetnictví těchto firem většinově sídlících na adresách spojených s jeho osobou, lze mít jednoznačně prokázané, jak ostatně doznává i část obžalovaných, že prakticky veškerá činnost daných subjektů probíhala na základě jeho přímých aktivit či pokynů.
254. Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud k jednoznačnému závěru, že obžalování se dopustili trestného jednání tak, jak je výše uvedeno, kdy toto má za bezpečně a spolehlivě prokázané, a to tak, že o tomto nejsou důvodné pochybnosti, jak ostatně vyžaduje ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu, a proto je uznal vinnými v rozsahu popsáném ve výrokové části rozsudku. Soud vycházel především ze vzájemného srovnání svědeckých výpovědí a listinných důkazů a jejich vyhodnocení z hlediska formální logiky. Každý z provedených důkazů hodnotil soud jednotlivě, a to zejména z hlediska jeho věrohodnosti, jakož i z hlediska toho, které významné skutečnosti jsou jím prokázány. Jednotlivé důkazy, které soud považoval za věrohodné, pak hodnotil v celkovém kontextu a dospěl k závěru, že na sebe vzájemně navazují a tvoří tak logický řetěz důkazů, který přesvědčivě prokazuje vinu obžalovaných. Zejména z provedených listinných důkazů je pak zřejmý i rozsah jejich jednání, objem fiktivních dokladů, charakter společností, které byly k trestné činnosti užity (zneužity), kdy je jednoznačně vyloučeno, že by se mohlo jednat o reálné doklady prokazující reálné plnění daných subjektů.
255. Z provedeného dokazování tak bylo prokázáno, že společnosti řízené obžalovaným J.P., a to XXXXX a XXXXX, formálně deklarovaly odběr (nákup) zboží od společností ovládaných obžalovaným M.R., a to XXXXX (s jednatelem obžalovaným Z. N.), XXXXX (s jednatelem obžalovaným J.D.) a XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX (s jednatelkou obžalovanou E. R.), kdy příslušné doklady zavedly do účetnictví a následně v rámci jednotlivých příznání k DPH se pak domáhaly daňového zvýhodnění (osvobození od daně a vyplacení nadměrného odpočtu). Společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX přitom měly toto zboží zakoupit od společnosti XXXXX. Společnosti P. pak zboží měly následně dodat do jiného členského státu EU (na Slovensko) společnosti XXXXX.
256. Mezi jednotlivými společnostmi přitom (mimo koloběhu příslušných dokumentů) nedošlo k žádnému faktickému plnění (předání zboží), ani neproběhly žádné úhrady. Sama úhrada zboží (v řádu milionů Kč) navíc nebyla žádným způsobem zajištěna a jednotlivé společnosti nepřistoupily ani k vymáhání svých pohledávek.
257. Tato skutečnost, neexistence reálného plnění, vyplývá nejen z částečného doznání obžalovaných, ale i z údajů svědků v kontextu dalších důkazů, tak, jak byly podrobně popsány výše. Svědek S. za společnost XXXXX tak popřel, že by jakékoliv zboží od údajných dodavatelů zboží obdržel, kdy

logicky vysvětlil důvod svého zapojení do daného mechanismu. Obžalovaný P. sám pak popřel, že by jakékoliv zboží od dodavatelů převzal (na rozdíl od tvrzení R. v rámci daňových řízení, kdy tento zmiňuje aktivní účast těchto osob, deklarovanou i jejich podpisy na formálně bezvadných dokladech), případně odběrateli předal. Převzetí či předání zboží, respektive vědomí o transakcích přitom popřel i svědek R. W., který měl dle tvrzení obžalovaného P. předmětné obchody zařídít a je tak evidentní, že ani společnosti ovládané P. tak dané zboží nemohly mít k dispozici, když zde je nutno zohlednit i další důkazy k uvedeným společnostem, zejména jejich reálnou finanční situaci (viz insolvenční řízení popsaná výše apod.). Mimo těchto důkazů vztahujícím se primárně k realitě konkrétních obchodů mezi společnostmi ovládanými P. a společností XXXXX je nutno zohlednit i skutečnost, že bylo vyloučeno, že by mohly reálně proběhnout i dodávky zboží společnostem ovládaným P.. Mimo jeho vlastního doznání, případně údajů svědka W.a, lze takto vnímat i údaje spoluobžalovaných D. a N., kteří vyloučili svůj podíl na faktické realizaci dodávek (opět v rozporu s údaji obžalovaného R.). Zde pak nelze přehlédnout ani údaje svědkyně K. k účelovosti (a nepravdivosti) jejich podpisů na konkrétních dokladech deklarujících předání zboží (opět vyvracející údaje obžalovaného R., který ji s touto činností spojoval).

258. Skutečnost, že to byl obžalovaný M.R., který jmenované společnosti fakticky ovládal, chystal formálně bezvadné doklady (zejména faktury a předávací protokoly), na základě kterých byly v daňovém řízení uplatňovány nároky na odpočet daně, i případné další podklady pro správce daně, byla prokázána, mimo částečného doznání spoluobžalovaných a případné údaje svědků (mj. svědkyně K.), zejména doklady zajištěnými (či vydanými) v rámci procesních úkonů v přípravném řízení (a to i v rámci dalších řízení), kdy se jedná zejména o záznamy komunikace, či listiny (podrobně popsané výše), jejichž držení, při zohlednění jejich formální shody, svědčí, při vlastních aktivitách tohoto obžalovaného, právě pro rozhodující úlohu tohoto obžalovaného. Současně je z listin z daňových řízení patrné, že v jednotlivých řízeních dané společnosti jako zmocněnec zastupoval, kdy zde i jako jejich zmocněný zástupce vypovídal, že se obchodů sám aktivně účastnil, tedy deklaroval realitu daných obchodů (viz výše). Zde je nutno uvést, že mechanismus jednání u příslušných finančních úřadů je ve své podstatě shodný, kdy za všechny tyto daňové subjekty jednal vždy na základě plné moci obžalovaný M.R. a stejně jednal většinou i za případné dožádané subjekty.
259. Z hlediska zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, je nutno již v této části konstatovat (byť by se to mohlo spíše týkat otázky nikoli skutkového, ale právního posouzení), že tím, že nedošlo k žádnému plnění, nebyly naplněny základní podmínky § 2, který definuje předmět daně a zdanitelné plnění (případně § 72 odst. 1). Páchání trestné činnosti totiž nelze považovat za ekonomickou činnost, když zde navíc fakticky při deklarovaném obchodu nedošlo k předání zboží. Dle § 2 odst. 1 písm. a) v tehdy platném znění bylo předmětem daně dodání zboží za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti, s místem plnění v tuzemsku, kdy z hlediska místa plnění je rozhodný § 7, který v odstavcích 1) a 2) definuje místo plnění v případě dodání zboží, pokud je dodání zboží uskutečněno bez odeslání nebo přepravy, jako místo, kde se zboží nachází v době, kdy se dodání uskutečňuje. V případě odeslání (nebo přepravy) zboží osobou, která uskutečňuje dodání zboží, nebo osobou, pro kterou se uskutečňuje dodání zboží, je to místo, kde se zboží nachází v době, kdy odeslání nebo přeprava zboží začíná. Ve všech teoretických případech se tak v případě (deklarovaného) jak nákupu, tak prodeje (ze strany společností ovládaných P.) jednalo o místo plnění v tuzemsku. Z hlediska plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně se dle § 64 (případně § 63 odst. 1 písm. a) jedná o dodání zboží do jiného členského státu (zde na Slovensko) plátcem osobě registrované k dani v jiném členském státě, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska plátcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou. Paragraf 73 citovaného zákona pak definuje formální podmínky pro uplatnění nároku (zejména kdy, případně jakými doklady).

260. Pro úplnost soud konstatuje, že i současné znění tohoto zákona obsahuje shodné podmínky, když došlo z hlediska předmětných ustanovení pouze k formálním úpravám, případně definici povinností, které ale v dané době již splněny byly (např. uvedení dodání zboží v souhrnném hlášení apod.).
261. Lze tak uzavřít, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že předmětné obchody se zbožím se nikdy neuskutečnily a jmenované společnosti s konkrétním zbožím nikdy reálně neobchodovaly, tedy nedošlo k žádnému dodání zboží za úplaty a společnosti neuskutečnily žádnou ekonomickou činnost. Fakticky byly pouze zapojeny do fiktivního řetězce se zbožím s jediným cílem, a to dosáhnout daňového úniku (vylákat od státu nadměrný odpočet na dani z přidané hodnoty). Za účelem doložení reálnosti obchodů přitom obžalovaní (ve vzájemné interakci) vytvořili formálně správné doklady, které tyto obchody účelově nepravdivě deklarovaly, a následně je užili v rámci daňového řízení. Tímto jednáním tak nemohl vzniknout žádný nárok na nadměrný odpočet.
262. Výše uvedené závěry o nereálnosti daných obchodů tak vyvrací primárně obhajobu obžalovaného R. (a na tuto částečně navázanou obhajobu i ostatních obžalovaných). Obhajoba P. fakticky o neznalosti reálného průběhu obchodů (spoléhání na svědka W.) při teoretickém uvedení v omyl (prezentace krabic s údajným zbožím ze strany dalších osob), jej nezbavuje odpovědnosti za nepravdivá daňová tvrzení, když on deklaroval reálnost obchodů tím, že potvrzoval předmětné doklady o dodávkách zboží i doklady o prodeji zboží, a to přestože zboží nikdy neviděl. Takto jednal za situace, kdy si byl vědom tristní finanční situace společnosti XXXXX, která se potýkala s nedostatkem finančních prostředků a která nebyla schopna uhradit předmětné dodávky zboží. Přestože mu (jeho společností) společnost XXXXX nic neuhradila, nechal vystavit doklady o údajných platbách ze strany společnosti XXXXX a všechny tyto doklady nechal zaúčtovat do účetnictví společností XXXXXa XXXXX a na jejich základě (konkrétních faktur) uplatnil nárok na odpočet daně, respektive požadoval vyplacení nadměrného odpočtu. Je zjevné, že s ohledem na jeho podpisy na příslušných dokladech (které zjevně neodpovídají realitě – viz doklady o převzetí finančních částek v kontextu údajů svědkyně Ch.), nelze mít za reálné jeho tvrzení o „řádosti“ jeho aktivit.
263. Pokud se jedná o obhajobu jednotlivých jednatelů dodavatelských společností, tedy obžalovaných Z. N., E. R. a J. D., je zjevné, že tito umožnili obžalovanému M.R. fakticky řídit společnosti, ve kterých formálně vystupovali jako jednatelé, a pouze formálně podepisovali jim předkládané doklady. V případě podpisů předávacích dokladů si tak museli být vědomi, že k takovému předání (ať již z hlediska nákupu či prodeje) v jejich přítomnosti nedošlo a daný doklad je tak fiktivní. V případě souvisejících faktur jim tak muselo být zřejmé, že ani tyto doklady tak nemohou popisovat reálný obchod, v opačném případě by nebyl nutný jejich podpis na předchozím fiktivním dokladu. Navíc jim muselo být zřejmé, že oni, jako zástupci příslušného subjektu, nedisponují finančními prostředky na úhradu předmětného zboží. Z logiky věci, existence fiktivních dokladů, jim muselo být zřejmé, že tyto nemohou vytvářet podklad pro řádné podnikání, ale naopak mají deklarovat něco, co je v rozporu s realitou se všemi případnými důsledky. Zde v případě jednotlivých obžalovaných pak soud vycházel z prokázaného podílu na podpisování příslušných dokladů, kdy ovšem tato skutečnost (aktivita) není pro otázku viny zcela zásadní. Pro jejich trestní odpovědnost je totiž zásadní samotná otázka jejich postavení (s tím spojených povinností) a okolností za jakých svoji činnost vykonávali (resp. důvodu, proč svá oprávnění nevykonávali – tedy i pasivita). Zde je možné poukázat na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 4. 2020, sp zn. 8 Tdo 244/2020, dle kterého „je namístě připomenout ustanovení § 19 odst. 1 trestního zákoníku, podle něhož, kdo při spáchání trestného činu neví, že jeho čin je protiprávní, nejedná zaviněně, nemohli se omylu vyvarovat. Podle odst. 2 § 19 trestního zákoníku omylu bylo možno se vyvarovat, pokud povinnost seznámit se s příslušnou právní úpravou vyplývala pro pachatele ze zákona nebo jiného právního předpisu, úředního rozhodnutí nebo smlouvy, z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce, anebo mohl-li pachatel protiprávnost činu rozpoznat bez zřejmých obtíží. (Což v daném případě splněno bylo, když u žádného z obžalovaných nejsou poznatky o takovém

narušení rozumových schopností, které by tomuto bránilo, a skutečnost, že převzetím funkce v obchodní společnosti se nabývají nejen práva, ale i povinnosti je obecně známa.) S ohledem na tyto principy ovládající institut právního omylu (*ignorantia legis non excusat* – neznalost zákona neomlouvá) je třeba jako na irrelevantní nahlížet v rovině práva trestního i finančního na obhajobu o nevědomí následků porušení právní povinnosti obviněným, a to se zdůrazněním jeho postavení“. Pokud tedy obžalovaní vědomě nechali společnost užívat jinou osobu, případně jednali dle jejích pokynů, nezabývá to je samotné odpovědnosti. Za stavu, že se uvolili stát bílým koněm, pak takové rozhodnutí s sebou nese srozumění s rezignací na práva a povinnosti jednatele společnosti, z čehož plyne závěr, že byli srozuměni i s tím, že firmu ovládají pouze formálně a že třetí osoby tak mohou v rámci firmy provozovat různé aktivity, včetně aktivit protiprávního charakteru. Přitom není třeba, aby byli obeznámeni s protiprávní činností takových osob detailně, ale k jejich trestní odpovědnosti postačí rámcová představa, co se s jimi (ne)řízenými firmami bude dít.

264. Obžalovaní J.P. a M.R. tak zahrnutím faktur vystavených R. jménem jím ovládaných společností do účetnictví společností XXXXX a XXXXX zkrátili daň z přidané hodnoty na vstupu, ačkoliv věděli, že údaje uvedené na fakturách nejsou pravdivé a zboží nebylo poskytnuto, a uplatnili nárok na nadměrný odpočet, který jim byl vyplacen za zdaňovací období březen 2010 a duben 2010 u společnosti XXXXXv celkové výši 493.932 Kč, v případě společnosti XXXXX a v případě zdaňovacích období květen, červenec a srpen 2010 u společnosti XXXXXjim vyplacen nebyl, kdy požadovali vyplatit nadměrný odpočet ve výši 4.588.570 Kč, a zkrátili daň za zdaňovací období březen, duben, květen, červenec 2010 u společnosti XXXXXv celkové 279.137 Kč. Pokusili se tedy vylákat nadměrný odpočet a zkrátit daň z přidané hodnoty, když neoprávněně uplatnili nárok na odpočet daně, a současně předstírali, na základě formálně bezvadných dokladů vystavených společnostmi XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX a XXXXX podepsaných Z. N., E.R. a J.D., skutečnosti (nákup zboží spojený s nárokem na odpočet daně), z nichž by vyplývala povinnost státu poskytnout jim neoprávněně plnění v podobě nadměrného odpočtu v jimi uplatněné výši. Celkem tedy se pokusili vylákat a zkrátit daň v celkové výši 5.361.638 Kč. Obžalovaní Z.N., E.R. a J.D. toto jednání umožnili a usnadnili pouze formálním výkonem svého zákonného postavení v příslušných společnostech a přenecháním faktického ovládnutí společností, ve kterých byli statutárními zástupci, obžalovanému M.R. a to v rozsahu popsaném ve výroku tohoto rozsudku.
265. Oproti obžalobě soud přesněji specifikoval jednotlivé společnosti z hlediska jejich identifikace a právního stavu k datu rozhodnutí a z hlediska systematiky upravil popis jednání jednotlivých obžalovaných včetně jisté formy návětí u pomocníků, kdy tento popis jinak zůstal obsahově fakticky zachován.
266. Soud dále nedoplňoval dokazování výsledky konkrétních (výše zmíněných) svědků, když svědek P. zemřel dne 18. 10. 2021 (viz č. l. 2740A) a svědek K. je pro soud (a orgány Policie ČR) toho času neznámého pobytu (viz č. l. 2744). Ani jejich výslech, v případě uvádění pravdivých údajů, by nemohl důkazní situaci změnit, kdy tato je dostatečně prokázána dalšími důkazy. Fakticky by mohli pouze upřesnit otázku zapojení (míry vědomosti a aktivity) dalších osob (ať již obžalovaných či svědků). Pro formální úplnost je nutno konstatovat, že po provedeném dokazování, které je podrobně zmíněno v rámci odůvodnění skutkových okolností tohoto rozsudku, strany trestního řízení neměly další důkazní návrhy.

B/ Právní kvalifikace

267. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný M.R. jednáním popsaným ve výroku rozsudku vytvořil legendu nákupu zboží – součástek výpočetní techniky a jejich prodeje do jiného členského státu Evropské unie, včetně fiktivních dokladů, kdy tyto nechal v součinnosti s J.P. zaúčtovat do účetnictví společností XXXXX a XXXXX, čímž se v rámci daňových priznání k DPH za období březen – srpen 2010 podaných na příslušném finančním úřadě tito obžalovaní

pokusili zkrátit DPH a vylákat nadměrný odpočet na dani. Na tomto jednání se rovněž podíleli obžalovaní J.D., E.R. a Z.N. jako formální jednatele společností zapojených do předmětného fiktivního řetězce, ve skutečnosti ovládaných obžalovaným M.R..

268. Zkrácením daně je přitom jakékoli jednání pachatele, v důsledku něhož je mu jako poplatníku vyměřena nižší daň, popřípadě clo, pojistné, sociální zabezpečení apod., nebo k vyměření této povinné platby vůbec nedojde. Při zkrácení daně jde zpravidla o situaci, kdy určitý subjekt v rozporu se skutečností předstírá nižší rozsah daňové povinnosti nebo předstírá, že takovou povinnost vůbec nemá.
269. Pachatelem tohoto trestného činu může být přitom nejen subjekt daně, ale kdokoli, kdo svým úmyslným jednáním způsobí, že zákonná daň nebyla vyměřena v zákonné výši, příp. vůbec, nebo neoprávněně uplatněn daňovým subjektem nadměrný odpočet na DPH na základě deklarování zdanitelných plnění na vstupu buď zcela fiktivních, nebo neodpovídajících deklarované skutečnosti za účelem neoprávněného odčerpání prostředků ze státního rozpočtu.
270. Podle § 23 trestního zákoníku byl-li trestný čin spáchán dvěma nebo více osobami, odpovídá každá z nich, jako by trestný čin spáchala sama. Tedy lze říci, že spolupachatelství předpokládá spáchání trestného činu společným jednáním, kdy však není nutné, aby každý ze spolupachatelů naplnil svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty trestného činu, ale stačí, jestliže jednání každého ze spolupachatelů je alespoň článkem řetězu, přičemž jednotlivé činnosti - články řetězu směřují k vykonání trestného činu a ve svém celku tvoří jeho skutkovou podstatu a působí společně. Není třeba, aby se všichni spolupachatelé zúčastnili na trestné činnosti stejnou měrou, stačí i částečné přispění třeba i v podřízené roli, jen když je vedeno stejným úmyslem jako činnost ostatních pachatelů a je tak objektivně a subjektivně složkou děje tvořícího ve svém celku trestné jednání. Stejně tak spolupachatelství předpokládá i úmysl směřující ke spáchání trestného činu. V daném konkrétním případě dle názoru soudu ze strany obžalovaného R. a obžalovaného P. tyto podmínky splněny byly. Těmto spoluobžalovaným bylo prokázáno, že na trestné činnosti se podíleli společně, kdy obžalovaný R. byl fakticky organizátorem předmětné trestné činnosti, tento ovládal prostřednictvím dalších spoluobžalovaných společností XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX a takto činil na základě předchozí domluvy v součinnosti s obžalovaným P. ovládajícím společností XXXXX a XXXXX, tedy společností na pozici tzv. „profit taker“ (v jejichž prospěch byl vylákáván nadměrný odpočet). Jejich podíl na trestné činnosti je pak blíže rozebrán v části skutkových zjištění. Míra vědomosti o následných krocích (co bude konáno) byla zjevně totožná (pokud by jeden postup vymyslel a realizoval, druhý jej musel aprobovat svým schválením – vystavením, podpisem konkrétních dokumentů, jejich předáním správci daně). Takto jednali se společným záměrem zkrátit daň a vylákat výhodu na dani prostřednictvím vytvořeného fiktivního řetězce společností.
271. K naplnění znaku spáchání nejméně se dvěma osobami je třeba, aby se na trestném činu podíleli, i když různou měrou, ještě nejméně dvě další fyzické nebo právnické osoby, a to buď jako spolupachatelé nebo některou z forem účastenství podle § 24 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku (tedy jako organizátor nebo pomocník). Ačkoli pachatel musí o součinnosti s těmito dalšími osobami vědět, není třeba, aby tyto osoby musely vědět o své součinnosti s pachatelem navzájem, případně aby mezi jejich vzájemnou součinností byla nějaká forma organizovanosti (např. dělba práce). Tento znak je tak naplněn u všech obžalovaných, kdy obžalovaní R. a P. byli obeznámeni o fungování celého řetězce společností (tj. o svých vzájemných úlohách i úlohách jednotlivých spoluobžalovaných – pomocníků), obžalovaní D., N. a R. pak museli vědět minimálně o úloze R. jako styčné osoby, která trestnou činnost organizovala a úloze P. jako osoby reprezentující společnost vystupující pro tyto obžalované v pozici fiktivního kupujícího.
272. Za pokus trestného činu je podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku považováno jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, pokud nedošlo k dokonání. Zde je evidentní, že následek nenastal díky obezřetnosti

správce daně – finančního úřadu, který část uplatněného nároku na odpočet daně nevyplatil. Ze strany spoluobžalovaných však bylo učiněno vše směřující k dokonání trestného činu (vystavení formálně bezvadných, avšak nepravdivých dokladů a odpovídajících daňových přiznání), kdy další kroky již byly zcela nezávislé na jejich jednání a byly pouze v dispozici správce daně.

273. Pomocníkem ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku je pak osoba, která úmyslně umožňuje nebo usnadňuje jinému (hlavnímu pachateli) spáchání trestného činu, čímž mu pomáhá nebo ho podporuje, a to ještě před spácháním trestného činu nebo v době činu, jestliže došlo alespoň k jeho pokusu. Tato pomoc pak může mít formu pomoci fyzické (opatření prostředků, odstranění překážek, hlídání při činu aj.), nebo pomoci psychické (rada, utvrzování v předsevzetí aj.). Trestná činnost pomocníka pak bezprostředně přispívá k tomu, že došlo k naplnění znaků konkrétní skutkové podstaty trestného činu, i když sám pomocník tyto znaky přímo nenaplnuje. Z hlediska společenské nebezpečnosti se pak toto účastenství blíží nebezpečnosti pachatelství nebo spolupachatelství, a proto je do míry trestnosti postaveno na roveň pachatelství. Obžalovaní D., R. a N. se jako formální statutární zástupci společností zapojených do fakturačního řetězce na trestné činnosti podíleli minimálně umožněním vystavení a podepsáním nepravdivých faktur, čímž vytvořili podmínky k tomu, aby se obžalovaní R. a P., pokusili u správce daně uplatnit neoprávněný nárok, na základě něhož měl být vyplacen nadměrný odpočet DPH.
274. Následkem, který měl být způsoben, tedy bylo vylákání (neoprávněné získání) nadměrného odpočtu DPH.
275. V přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním primárně obžalovaných J.P. a M.R. mohlo dojít ke zkrácení daně ve výši přesahující 5.000.000 Kč (5.361.638 Kč), kdy se jedná o částku, představující součet výší DPH za tvrzený nákup zboží v období od března do srpna 2010, u kterých byl neoprávněně nárokován odpočet DPH. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 22. 9. 2004, sp. zn. 11 Tdo 917/2004 (rozhodnutí č. 22/2005 Sb. rozhodnutí trestních) představuje částka, o kterou pachatel zkrátil daň, škodu způsobenou tímto trestným činem. Na předmětném trestném jednání se pak podíleli minimálně umožněním vystavení a podepsáním faktur obžalovaný J.D. (v bodech 1, 2 a 4 výroku) v celkové výši 1.382.800 Kč, obžalovaná E.R. (v bodech 4, 5, 6 výroku) v celkové výši 2.739.400 Kč a Z.N. (v bodech 2, 3, 4 výroku) v celkové výši 1.256.600 Kč.
276. V souladu s ustanovením § 138 odst. 1 trestního zákoníku se jedná v případě všech obžalovaných o značnou škodu, neboť dosahuje částky nejméně 1.000.000 Kč, která představuje dolní hranici pro užití předmětného kvalifikačního znaku a nedosahuje částky 10.000.000 Kč, která představuje její horní hranici, resp. dolní hranici škody velkého rozsahu.
277. Obžalovaní svým jednáním porušili zájem společnosti na správném vyměření daní, jež jsou jednou z podstatných složek státního rozpočtu, který je pak následně při svém přerzdělení zdrojem jiných např. sociálních nebo zdravotních služeb, jež stát poskytuje, který je objektem trestného činu zkrácení daně poplatku a podobné povinné platby podle § 240 trestního zákoníku. V daném případě nebyla správně zaplacená daň z přidané hodnoty, respektive byl neoprávněně za využití nepravdivých dokladů požadován nadměrný odpočet DPH, při minimální vlastní daňové povinnosti. V tomto případě došlo k neoprávněnému využití § 64 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v tehdy platném znění, kdy tyto ustanovení upravují osvobození od daně s nárokem na odpočet daně při dodání zboží do jiného členského státu.
278. Dalším formálním znakem kteréhokoliv trestného činu, tedy i trestného činu zkrácení daně poplatku a podobné povinné platby podle § 240 trestního zákoníku je pak jeho subjektivní stránka, která zahrnuje znaky, týkající se psychiky pachatele. Obligatořním znakem této subjektivní stránky je zavinění. Naplnění znaku zavinění je nezbytné z hlediska trestní odpovědnosti, která je v trestním právu konstruována jako odpovědnost subjektivní, tedy za zaviněné jednání. Zavinění je pak z pohledu právní teorie považováno za vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, zejména k jeho objektivní stránce, tedy jednání, následku a příčinné souvislosti mezi nimi, a k objektu. Zavinění v sobě obecně zahrnuje složku intelektuální, tedy vědění pachatele,

vnímání pachatele, a dále složku volní, která zahrnuje chtění nebo srozumění, tedy rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem. Trestný čin (zločin) zkrácení daně poplatku a podobné povinné platby, kterým byli obžalovaní uznáni vinnými, je pak konstruován jako trestný čin úmyslný (§ 13 odst. 2 trestního zákoníku). To znamená, že z hlediska znaků subjektivní stránky musí být splněny podmínky buď přímého úmyslu, jak vyžaduje § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, nebo podmínky úmyslu nepřímého, jak vyžaduje § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

279. V případě obžalovaných R. a P. pak soud jejich jednání hodnotil jako spáchané v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť tito obžalovaní nepochybně věděli, že svým jednáním porušují zájem chráněný trestním zákonem, kdy vytvářeli (v případě obžalovaného R.) a podepisovali (v případě obžalovaného P.) fiktivní doklady (zejm. faktury a daňová přiznání) následně umožňující uplatňovat odpočet DPH, tedy věděli, že předstírají skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, neboť předmětné obchody nebyly realizovány, a jednoznačně se tohoto jednání dopustit chtěli, a to i v rozsahu způsobeného následku, který lze dovodit z provedeného dokazování, jelikož konkrétní částky z fiktivních dokladů jim byly známy, když obžalovaný R. tyto vyhotovil a obžalovaný P. podpisem na nich deklaroval jejich pravdivost.
280. Jiná situace je pak v případě obžalovaných D., N. a R., kteří formálně vystupovali jako statutární zástupci společností, které fakticky ovládal obžalovaný R., a tedy plnili úlohu tzv. „bílých koní“. S ohledem na skutečnost, že tito obžalovaní vědomě přijali funkci statutárního orgánu pouze formálně a „svou“ společnost přenechali k užívání a podnikání jiné osobě, případně se v rámci své činnosti řídili jejími pokyny a rezignovali tak na práva a povinnosti, které zákon spojuje s funkcí jednatele, museli být srozuměni s tím, že tyto další osoby mohou provozovat aktivity protiprávního charakteru (k tomu podrobněji usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2008, sp. zn. 7 Tdo 1396/2008). V jejich jednání je tak nutno shledat nejméně úmysl nepřímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Obžalovaní pak s ohledem na skutečnost, že svým podpisem na fiktivních listinách (zejména na fakturách na konkrétní částky) deklarovali jejich pravost, museli být srozuměni i se vznikem kvalifikovaného škodlivého následku, tj. výší škody, která mohla být způsobena.
281. Vedle zavinění, jakožto obligatorního znaku subjektivní stránky trestného činu, se soud zabýval i motivem, který je znakem fakultativním. Motiv, v psychologickém pojetí označovaný jako pohnutka, je v rovině trestněprávní chápán jako určitý podnět, který vedl pachatele ke spáchání trestného činu. V tomto konkrétním případě má soud za prokázané, že motivem jednání všech obžalovaných byla snaha vyhnout se vysoké daňové povinnosti, na základě této snahy pak u jednotlivých společností neoprávněně zvýšili nárok na odpočet DPH, a tím finančně obohatili na úkor České republiky buď sebe, případně jiného (ve vnímaném rozsahu podílu jednotlivých obžalovaných na trestné činnosti, zejména obžalovaných v pozici pomocníků, případně dalších osob).
282. Soud se dále zabýval, vedle znaků objektu a objektivní stránky (jednání, následek, příčinná souvislost) i tím, zda byly splněny podmínky dalšího z obligatorních formálních znaků trestného činu, tedy podmínky subjektu, jimiž se rozumí věk a přičetnost pachatele. Provedeným dokazováním soud zjistil, že všichni obžalovaní v době spáchání trestného jednání byli zletilými, tedy naplnili podmínku ustanovení § 25 trestního zákoníku. Rovněž o duševním stavu žádného z obžalovaných nebyly shledány žádné pochybnosti, a to ani v tom směru, že by bylo nezbytné zkoumat jejich duševní stav soudními znalci. Ustanovení § 26 trestního zákoníku totiž vyžaduje, aby pachatel v době spáchání trestného činu byl schopen rozpoznat jeho protiprávnost a svoje jednání ovládat. V případě všech těchto obžalovaných tak soud dospěl k závěru, že v době spáchání trestného jednání byli se zřetelem ke svému věku i duševnímu stavu plně trestně odpovědnými.
283. Obžalovaní J.P. a M.R. (oba v bodech 1-6) tak svým jednáním popsaným ve výroku rozsudku naplnili po objektivní i subjektivní stránce všechny formální znaky skutkové podstaty zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 2 písmeno a), písmeno

c) trestního zákoníku, v nyní platném znění, a to ve stádiu pokusu dle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku. Obžalovaní J.D. (v bodech 1, 2 a 4), E.R. (v bodech 4, 5 a 6) a Z.N. (v bodech 2, 3 a 4), pak svým jednáním popsaným ve výroku rozsudku naplnili po objektivní i subjektivní stránce všechny formální znaky skutkové podstaty zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 2 písmeno a), písmeno c) trestního zákoníku, v nyní platném znění a to ve stádiu pokusu dle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku, ve formě pomoci dle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku.

284. S ohledem na změnu ve znění ustanovení § 240 trestního zákoníku bylo nutno v daném případě postupovat podle ustanovení § 2 odst. 1 trestního zákoníku, podle kterého se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější. V tomto konkrétním případě je pro obžalované současná právní úprava příznivější (u části z nich i z hlediska trestní sazby, ale u všech z hlediska hodnocení výše škody), a proto bylo rozhodováno v intencích znění účinného v současné době.
285. Jednání všech obžalovaných je ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku společensky škodlivé, přičemž v daném případě nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Soud v daném případě poukazuje na to, že konkrétní stupeň škodlivosti trestného jednání každého z obžalovaných, jež je výše popsáno, je v rámci stupně typového zvyšován především výší způsobené škody, a stejně tak i sofistikovaností trestné činnosti (užitím fiktivních dokladů). Z ostatních kritérií stupně společenské škodlivosti je významný i motiv trestného jednání obžalovaných, kterým je zcela evidentně nelegální získávání finančních prostředků, byť u části obžalovaných (pomocníků) primárně ve prospěch dalších osob či subjektů v rámci této trestné činnosti. Ve svém souhrnu konkrétní stupeň společenské škodlivosti trestného jednání každého z obžalovaných zjevně přesáhl dolní hranici stupně typového, neliší se tedy od ostatní běžné trestné činnosti a nelze tak, z hlediska zásady subsidiarity trestní represe, uvažovat o jiném procesním postupu.
286. S ohledem na námitku věcné příslušnosti, kterou vznesl obhájce obžalovaného P. v rámci návrhu na předběžné projednání věci (podání ze dne 10. 4. 2021, č. l. 2619-2620), považuje soud, nad rámec odůvodnění reagující na společenskou škodlivost (vylučující možný zánik trestnosti s ohledem na časový odstup od spáchané trestné činnosti), za nutné upozornit na přechodná ustanovení (článek II) k části první (změně trestního zákoníku) zákona č. 333/2020 Sb., kde se uvádí, že v řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se pro účely stanovení věcné příslušnosti použije § 138 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona. V nyní projednávané věci, která byla zahájena před účinností tohoto zákona tak nadále trvá věcná příslušnost krajského soudu pro řízení v I. stupni.

C/ Trest

287. Při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1, odst. 7 písm. a), b), c) trestního zákoníku kromě povahy a závažnosti spáchaného trestného činu i osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry každého z obžalovaných, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, dále přihlédl k chování pachatele po činu, u spolupachatelů též k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání trestného činu, u pomocníků též k významu a povaze jejich účasti na spáchání trestného činu, u pokusu trestného činu též k tomu, do jaké míry se jednání pachatele k dokonání trestného činu přiblížilo, jakož i k okolnostem a k důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo a současně vzal v úvahu i účel trestu, jímž je i ochrana společnosti před pachateli trestných činů, snaha zabránit odsouzenému v dalším páchaní trestné činnosti a vychovat jej k tomu, aby vedl řádný život a tím působit výchovně i na ostatní členy společnosti, tedy generální i individuální prevence.
288. Povaha a závažnost trestného činu jsou pak určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin

spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Z pohledu jednotlivých kritérií závažnosti trestného činu považuje soud jednání všech obžalovaných za velmi závažné, a to zejména způsobeným (resp. předpokládaným) následkem (u všech překračujícím hranici značné škody).

M.R.

289. V případě obžalovaného M.R. vzal soud v úvahu skutečnost, že tento je rozvedený, otec jednoho zletilého dítěte, má vysokoškolské vzdělání (přírodovědecká fakulta MU, obor učitelství). V současné době je zaměstnán jako administrativní pracovník ve společnosti XXXXX s průměrným měsíčním čistým příjmem cca 20.000 Kč. Jiný majetek dle vlastních údajů (z hlavního líčení v lednu 2022), nevlastní. Z výpisů z katastru nemovitosti přitom ke konci roku 2019 (tedy v době zahájení trestního stíhání) vyplývalo vlastnictví cca 1.000 m² orné půdy a většinového podílu (v SJM) na nemovitosti na adrese XXXXX (viz č. l. 2195-2198). Z opisu rejstříku trestů fyzických osob (poslední č. l. 2765) bylo prokázáno, že v minulosti byl opakovaně soudně trestán (a to i za druhově shodnou trestnou činnost), kdy k dnešnímu dni je na něj nutno hledět, jako by nebyl odsouzen (viz skutkové závěry k věrohodnosti tohoto obžalovaného). Z opisu z evidence přestupků (č. l. 2558) bylo prokázáno, že obžalovaný nemá záznam o evidovaných přestupcích. K odsouzením je ovšem opakovaně nutno zmínit, že z připojeného spisu Městského soudu v Brně sp. zn. 5T 161/2008 bylo prokázáno, že tento byl dne 18. 7. 2008 odsouzen pro trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, 2, 4 písm. a), b) trestního zákona. Tento rozsudek nabyt ve vztahu k výroku o vině právní moci dne 4. 3. 2009 ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 3To 56/2009, kterým bylo zamítnuto odvolání obžalovaného. Z hlediska trestu, po zásahu Nejvyššího soudu, nabylo toto rozhodnutí (konečné) právní moci dne 1. 12. 2010 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně sp. zn. 3To 56/2009, kdy obžalovanému tak byl uložen trest odnětí svobody v trvání dvou let s podmíněným odkladem jeho výkonu na dobu čtyř let. Zde nelze přehlédnout, že lhůta podmíněného odsouzení by uplynula (při zápočtu doby od 4. 3. 2009 do 8. 9. 2010 – rozhodnutí NS) dne 27. 5. 2013, kdy ovšem již dne 18. 2. 2013 bylo rozhodnuto, že tento trest podléhá amnestii prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013 (čl. IV odst. 1 písm. b/) a tento trest mu tak byl prominut. Přestože je nutno na něj s ohledem na tuto amnestii hledět, jakoby nebyl odsouzen, nelze z hlediska hodnocení charakteru jeho osoby (ochoty respektovat či spíše nerespektovat společenská pravidla) přehlédnout, že nyní projednávané trestné činnosti se obžalovaný dopustil v období od dubna do září roku 2010, tedy právě ve zkušební době podmíněného odsouzení, kdy toto zjevně na něj nemělo žádný výchovný efekt.
290. Soud proto hodnotil jako přítěžující okolnost podle § 42 písm. a), b), k), m), p) trestního zákoníku tu skutečnost, že trestný čin byl spáchán po předchozím uvážení a ze ziskuchtivosti, trestným činem se pokusil způsobit vyšší škodu (v několikanásobku znaku kvalifikované skutkové podstaty), spáchal jej ve větším rozsahu a tento páchal po delší dobu (cca půl roku) a trestný čin spáchal jako organizátor. Jiné přítěžující či polehčující okolnosti soudem shledány nebyly, když jako okolnost polehčující nemohl akceptovat ani doznání, ani upřímnou lítost či chování obžalovaného po činu, kdy tento svou trestnou činnost popíral a bagatelizoval. Stejně tak nemohl soud jako polehčující okolnost hodnotit ani vedení řádného života, a to zejména s přihlédnutím k jeho trestní minulosti, neboť projednávaného jednání se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení pro jinou majetkovou trestnou činnost.
291. Soud, se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu, uložil tomuto obžalovanému trest odnětí svobody pod polovinou trestní sazby stanovené zákonem v rozpětí 2-8 let, tedy trest odnětí svobody v trvání čtyř let a šesti měsíců. Při určení výměry tohoto trestu, mimo vlastních skutkových okolností, zohlednil zejména postavení obžalovaného R. v rámci projednávané trestné činnosti (skupiny pachatelů), kdy dospěl k závěru, že tento byl jejím organizátorem a fakticky i budoucím beneficentem a stejně tak i výši (zejména potenciální) škody, která výrazně (cca 5x) přesahuje zákonnou výši znaku značné škody. Dále musel přihlédnout ke skutečnosti, že trestného jednání se obžalovaný dopouštěl dlouhodobě, když škodlivost jeho jednání je velmi vysoká a soud i

s ohledem na charakterové rysy obžalovaného (zcela zjevné nerespektování soudního rozhodnutí, když nyní projednáváné trestné činnosti se dopouštěl v době podmíněného odsouzení) a způsob jeho jednání považuje možnost jeho nápravy za velmi ztíženou. Na druhou stranu musel soud rovněž vzít do úvahy skutečnost, že od spáchání trestného činu uběhlo již bezmála 12 let. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti lze tuto výměru v současné době považovat za přiměřenou všem okolnostem, když jinak by bylo možné ukládat trest kolem poloviny zákonné trestní sazby, jak odpovídá zjištěnému stupni společenské škodlivosti jeho konkrétního jednání.

292. S ohledem na skutečnost, že při této výměře trestu se ze zákona jedná o trest nepodmíněný, rozhodoval soud pouze o typu věznice, do které bude obžalovaný zařazen. Vzhledem k tomu, že je mu ukládán trest za zvláště závažný zločin ve výměře kratší než osm let, jsou ze zákona splněny podmínky pro zařazení do věznice s ostrahou [§ 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku], a soud jej proto do tohoto typu věznice zařadil.
293. Vzhledem ke skutečnosti, že tuto trestnou činnost páchal obžalovaný R. za účelem nelegálního získání finančních prostředků (§ 39 odst. 8, § 67 odst. 1 trestního zákoníku), rozhodl soud i o uložení trestu postihujícího majetek obžalovaného, tedy peněžitého trestu. Vzhledem k majetkovým poměrům obžalovaného a zejména jeho podílu na mechanismu trestné činnosti, mu tak byl uložen trest ve výměře 500 denních sazeb po 1.000 Kč (tedy 500.000 Kč, což představuje cca 1/10 vylákávané částky), kdy rozsah hrozby možného přímého výkonu je při jinak shodné výši (souhrnné částce) přísnější, než u dalších spoluobžalovaných (zde konkrétně u obžalovaného D.), případně je i v souhrnu vyšší, právě s ohledem na jistou diferenciaci trestů a zohlednění vedoucí úlohy tohoto obžalovaného.
294. Soud zvažoval i uložení trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu či prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, když obžalovaný reálně vykonával činnost jednatele daných společností (byť formálně krytou dalšími spoluobžalovanými), ale s ohledem na způsob provedení trestné činnosti, kdy obžalovaný nebyl v postavení statutárního orgánu předmětných společností, ale naopak k zakrytí své trestné činnosti na tyto pozice dosadil osoby dalších spoluobžalovaných jako tzv. „bílé koně“, jeví se uložení tohoto trestu jako nadbytečné, neboť tento nemůže mít ve vztahu k tomuto obžalovanému požadovaný preventivní účinek.

J.P.

295. V případě obžalovaného J.P. vzal soud v úvahu skutečnost, že tento je ženatý, otec jednoho zletilého dítěte, má vysokoškolské vzdělání (strojní fakulta VUT). V současné době je starobní důchodce s důchodem ve výši 18.029 Kč měsíčně, ze kterého jsou strhávány exekuce (cca 18.000.000 Kč), takže mu zůstává pouze nezabavitelné minimum. Jiný majetek, dle vlastních údajů, nevládní. Z popisu rejstříku trestů fyzických osob (poslední č. l. 2664) bylo prokázáno, že tento byl v minulosti 1x soudně trestán, kdy k dnešnímu dni je na něj nutno hledět, jako by soudně trestán nebyl. Z popisu z evidence přestupků (č. l. 2559) bylo prokázáno, že obžalovaný nemá záznam o evidovaných přestupcích.
296. Soud proto hodnotil jako přitěžující okolnost podle § 42 písm. a), b), f), k), m) trestního zákoníku tu skutečnost, že trestný čin byl spáchán po předchozím uvážení a ze ziskuchtivosti, ke spáchání trestného činu zneužil svého postavení a funkce (jednatel společnosti), trestným činem se pokusil způsobit vyšší škodu (v několikanásobku znaku kvalifikované skutkové podstaty), spáchal jej ve větším rozsahu a tento páchal po delší dobu (cca půl roku). Jiné přitěžující či polehčující okolnosti soudem shledány nebyly, když jako okolnost polehčující nemohl akceptovat ani doznání, ani upřímnou lítost či chování obžalovaného po činu, kdy tento svou trestnou činnost většinově popíral a bagatelizoval. Stejně tak nemohl soud hodnotit jako polehčující okolnost ani vedení řádného života, neboť skutečnost, že obžalovaný již byl v minulosti pravomocně odsouzen pro

majetkovou trestnou činnost, kterou v rámci trestního řízení popíral, o jeho vedení řádného života nesvědčí.

297. Soud, se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu, uložil tomuto obžalovanému trest odnětí svobody v šestině trestní sazby stanovené zákonem v rozpětí 2-8 let, tedy trest odnětí svobody v trvání tří let. Při určení výměry tohoto trestu, mimo vlastních skutkových okolností, zohlednil zejména postavení obžalovaného P. v rámci projednávané trestné činnosti (skupiny pachatelů), kdy dospěl k závěru, že podíl jeho účasti byl vyšší než u spoluobžalovaných působících na pozici tzv. „bílých koňů“, nicméně však nebyl jejím organizátorem ani hybatelem, a stejně tak zohlednil i výši (zejména potenciální) škody, která výrazně (cca 5x) přesahuje zákonnou výši znaku značné škody. Dále musel přihlédnout ke skutečnosti, že trestného jednání se obžalovaný dopouštěl dlouhodobě, když škodlivost jeho jednání je i vzhledem k jeho specifickému postavení (statutární zástupce daňového subjektu) velmi vysoká. Na druhou stranu musel soud rovněž vzít do úvahy skutečnost, že od spáchání trestného činu uběhlo již bezmála 12 let, kdy ovšem v mezidobí se obžalovaný podílel na další trestné činnosti (viz další odsouzení). S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti lze tuto výměru v současné době považovat za přiměřenou všem okolnostem, když jinak by bylo možné ukládat trest kolem poloviny zákonné trestní sazby, jak odpovídá zjištěnému stupni společenské škodlivosti jeho konkrétního jednání.
298. S ohledem na výměru uloženého trestu odnětí svobody (do tří let) se soud zabýval i otázkou jeho výkonu, a rozhodl o jeho podmíněném odkladu podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku na středně dlouhou zkušební dobu v trvání 3 let. Při této úvaze soud hodnotil jak osobní poměry obžalovaného, vůči kterému sice nejsou v současné době žádné negativní poznatky a žije v současné době řádným životem, k jeho věku, kdy obžalovaný již je starobním důchodcem, a dospěl k závěru, že v jeho případě ještě lze dosáhnout nápravy i uložením trestu odnětí svobody bez přímého výkonu, ale s ohledem zejména na způsobený následek (resp. potenciálně možný následek) považuje soud za nutné uložení zkušební doby (a tedy kontroly jeho následného jednání) v dané výměře.
299. Vzhledem k charakteru trestné činnosti, kdy obžalovaný trestným činem získal majetkový prospěch, zvažoval soud uložení trestu, který by obžalovaného postihl na majetku ve smyslu § 39 odst. 8 trestního zákoníku, tedy zejména trestu peněžitého. S ohledem na skutečnost, že tento obžalovaný je již ve starobním důchodu, a má tedy obecně omezené možnosti výdělku, ze kterého jsou navíc strhávány exekuční platby (exekuce v řádu milionů Kč), kdy reálné majetkové poměry obžalovaného neumožňují úhradu stávajících exekucí (viz srážky z důchodu č. l. 64-69), soud k uložení takového trestu nepřistoupil, když tento by byl zjevně nevyhnutelný.
300. S ohledem na charakter trestné činnosti, které se dopustil jako statutární orgán obchodní společnosti, rozhodl soud i o uložení trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu či prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na středně dlouhou dobu v trvání pěti let. Právě s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti a osobu obžalovaného považuje soud za nutné uložení i tohoto trestu, kdy tento by měl právě ve vzájemné kombinaci s trestem odnětí svobody vytvářet dostatečnou ochranu společnosti před obdobným jednáním ze strany obžalovaného, ale stejně tak i formu ochrany obžalovaného před obdobným jednáním v budoucnu.

J.D.

301. V případě obžalovaného J.D. vzal soud v úvahu skutečnost, že tento je ženatý, otec dvou zletilých dětí, má vysokoškolské vzdělání (přírodovědecká fakulta MU, obor učitelství, matematika a fyzika). V současné době je zaměstnán jako učitel na Základní škole v Ořechově s průměrným měsíčním čistým příjmem cca 35.000 Kč. Jiný majetek, dle vlastních údajů z hlavního líčení (leden 2022), nevlastní, když dům na adrese trvalého pobytu patří jeho manželce. Z katastru nemovitostí (ke konci roku 2019) přitom vyplývalo minimálně vlastnictví bytu v Brně na ulici XXXXX (výpis č. l.

2199-2221). Z opisu rejstříku trestů fyzických osob (poslední č. l. 2665) bylo prokázáno, že v minulosti nebyl soudně trestán. Z opisu z evidence přestupků (č. l. 2561) bylo prokázáno, že obžalovaný nemá záznam o evidovaných přestupcích.

302. Soud proto hodnotil jako polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. p) trestního zákoníku tu skutečnost, že obžalovaný vedl před spácháním trestného činu řádný život. Jako přitěžující okolnost hodnotil podle § 42 písm. a), b), f) trestního zákoníku tu skutečnost, že trestný čin byl spáchán po předchozím uvážení a ze ziskuchtivosti, ke spáchání trestného činu zneužil svého postavení a funkce (jednatel společnosti). Jiné přitěžující či polehčující okolnosti soudem shledány nebyly, když jako okolnost polehčující nemohl akceptovat ani doznání, ani upřímnou lítost či chování obžalovaného po činu, kdy tento svou trestnou činnost většinou popíral a bagatelizoval.
303. Soud, se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu, uložil tomuto obžalovanému trest odnětí svobody na samé spodní hranici trestní sazby stanovené zákonem v rozpětí 2-8 let, tedy trest odnětí svobody v trvání dvou let. Při určení výměry tohoto trestu, mimo vlastních skutkových okolností, zohlednil zejména postavení obžalovaného D. v rámci projednávané trestné činnosti (skupiny pachatelů), kdy dospěl k závěru, že tento nebyl jejím hybatelem či organizátorem, avšak pouze pomocníkem, osobou v pozici tzv. „bílého koně“, byť dostatečně aktivní, a stejně tak i výši (zejména potenciální) škody, která (v současné době) pouze nepatrně přesahuje zákonnou výši znaku značné škody. Dále musel přihlídnout ke skutečnosti, že škodlivost jeho jednání je obecně, s ohledem na výše uvedené a i vzhledem k jeho specifickému postavení (statutární zástupce daňového subjektu), vysoká. Na druhou stranu musel soud rovněž (a to jako zcela zásadní skutečnost) vzít do úvahy skutečnost, že od spáchání trestného činu uběhlo již bezmála 12 let, kdy soud nemá poznatky, že by se tento obžalovaný v mezidobí podílel na další trestné činnosti. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti lze tuto výměru v současné době považovat za přiměřenou všem okolnostem, když jinak by bylo možné ukládat i trest výrazně vyšší (kolem čtvrtiny zákonné trestní sazby), jak odpovídá zjištěnému stupni společenské škodlivosti jeho konkrétního jednání.
304. S ohledem na výměru uloženého trestu odnětí svobody (do tří let) se soud zabýval i otázkou jeho výkonu a rozhodl o jeho podmíněném odkladu podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku na středně dlouhou zkušební dobu v trvání 3 let. Při této úvaze soud přihlédl jak k osobním poměrům obžalovaného, vůči kterému nejsou v současné době žádné negativní poznatky, žije (dlouhodobě) od spáchání trestného jednání řádným životem a je osobou prvotrestanou. Z hlediska resocializace, tedy možnosti výchovného působení na něj, soud dospěl k závěru, že i s ohledem na věk a zachovalost obžalovaného není nutná převýchova formou přímého výkonu trestu odnětí svobody a jeho nápravy lze dosáhnout i trestem kratšího trvání bez přímého výkonu, ale s ohledem na způsobený následek (resp. potenciálně možný následek), považuje soud za nutné uložení zkušební doby (a tedy kontroly jeho následného jednání) v dané výměře.
305. S ohledem na charakter trestné činnosti, které se dopustil jako statutární orgán obchodní společnosti, rozhodl soud i o uložení trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu či prokuristy v obchodních korporacích a družstvech na středně dlouhou dobu v trvání pěti let. Právě s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti a osobu obžalovaného považuje soud za nutné uložení i tohoto trestu, kdy tento by měl právě ve vzájemné kombinaci s podmíněně odloženým trestem odnětí svobody vytvářet dostatečnou ochranu společnosti před obdobným jednáním ze strany obžalovaného, ale stejně tak i formu ochrany obžalovaného před obdobným jednáním v budoucnu (a to i s ohledem na jeho postavení v rámci trestné činnosti jako tzv. „bílého koně“).
306. Vzhledem ke skutečnosti, že tuto trestnou činnost páchal obžalovaný za účelem nelegálního získání finančních prostředků (§ 39 odst. 8, § 67 odst. 1 trestního zákoníku), byť primárně pro jiného, rozhodl soud i o uložení trestu postihujícího majetek obžalovaného, tedy peněžitého trestu. Vzhledem k majetkovým poměrům obžalovaného a jeho podílu na mechanismu trestné činnosti,

mu tak byl uložen trest ve výměře 200 denních sazeb po 2.750 Kč (tedy 550.000 Kč), kdy rozsah hrozby možného přímého výkonu je při jinak obdobné výši (souhrnné částce) mírnější, než u obžalovaného R., právě s ohledem na jistou diferenciaci trestů při zohlednění vzájemného postavení pachatelů.

307. Pro úplnost je zde ovšem nutno poznamenat, že již v rámci přípravného řízení státní zástupce usnesením ze dne 11. 3. 2020 (č. l. 2005-2008) zajistil pro případ uložení peněžitého trestu finanční prostředky na účtech obžalovaného, a to v objemu cca 540.000 Kč (fakticky se jednalo o změnu důvodu zajištění). Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 4. 2020 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně sp. zn. 9 To 139/2020 ze dne 16. 4. 2020 (č. l. 2011-2012).

E.R.

308. V případě obžalované E. R. vzal soud v úvahu skutečnost, že tato je vdova, matka tří zletilých dětí, má středoškolské vzdělání (vyučená v oboru soustružník). V současné době je starobní důchodkyně s důchodem ve výši 13.740 Kč. Je vlastníci družstevního bytu (viz č. l. 2188-2193), jiný majetek, dle vlastních údajů, nevlastní. Z opisu rejstříku trestů fyzických osob (poslední č. l. 2667) bylo prokázáno, že v minulosti nebyla soudně trestána. Z opisu z evidence přestupků (č. l. 2560) bylo prokázáno, že obžalovaná nemá záznam o evidovaných přestupcích.
309. Soud proto hodnotil jako polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. p) trestního zákoníku tu skutečnost, že obžalovaná vedla před spáchaním trestného činu řádný život. Jako přitěžující okolnost podle § 42 písm. a), b), f), k) trestního zákoníku vnímal tu skutečnost, že trestný čin byl spáchán po předchozím uvážení a ze ziskuchtivosti, ke spáchaní trestného činu zneužila svého postavení a funkce (jednatelky společnosti), způsobila jím vyšší škodu (v případě škody více jak 2,5x přesahující zákonný znak trestného činu). Jiné přitěžující či polehčující okolnosti soudem shledány nebyly, když jako okolnost polehčující nemohl vnímat ani doznání, ani upřímnou lítost, když tato fakticky nevyprovádala a z její strany nedošlo k žádnému projevu, který by takto (pozitivně) mohl být soudem vnímán.
310. Soud, se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu, uložil této obžalované trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby ovšem nikoli na samé spodní hranici, tedy trest odnětí svobody v trvání dvou let a šesti měsíců, když bylo možné ukládat trest v rozpětí 2-8 let. Při určení výměry tohoto trestu, mimo vlastních skutkových okolností, zohlednil zejména postavení obžalované R. v rámci projednávané trestné činnosti (skupiny pachatelů), kdy dospěl k závěru, že tato nebyla jejím hybatelem či organizátorem, avšak pouze pomocníkem, osobou v pozici tzv. „bílého koně“, byť dostatečně aktivní, a stejně tak i výši (zejména potenciální) škody, která (v současné době) cca 2,5x přesahuje zákonnou výši znaku značné škody. Dále musel přihlídnout ke skutečnosti, že škodlivost jejího jednání je obecně, s ohledem na výše uvedené a i vzhledem k jejímu specifickému postavení (statutární zástupce daňového subjektu), vysoká. Na druhou stranu musel soud rovněž (a to jako zcela zásadní skutečnost) vzít do úvahy skutečnost, že od spáchaní trestného činu uběhlo již bezmála 12 let, kdy soud nemá poznatky, že by se tato obžalovaná v mezidobí podílela na další trestné činnosti. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti lze tuto výměru v současné době považovat za přiměřenou všem okolnostem, když jinak by bylo možné ukládat i trest výrazně vyšší (pod polovinou zákonné trestní sazby), jak odpovídá zjištěnému stupni společenské škodlivosti jeho konkrétního jednání.
311. S ohledem na výměru uloženého trestu odnětí svobody (do tří let) se soud zabýval i otázkou jeho výkonu a rozhodl o jeho podmíněném odkladu podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku na delší (ovšem nikoli maximální) zkušební dobu v trvání 4 let. Při této úvaze soud přihlídl zejména k osobním poměrům obžalované, vůči které nejsou v současné době žádné negativní poznatky, žije (dlouhodobě) od spáchaní trestného jednání řádným životem a je osobou prvotrestanou. Z hlediska resocializace, tedy možnosti výchovného působení na ni, soud dospěl k závěru, že i s ohledem na věk a zchovalost obžalované není nutná převýchova formou přímého výkonu trestu

odnětí svobody a její nápravy lze dosáhnout i trestem kratšího trvání bez přímého výkonu, ale s ohledem na způsobený následek (resp. potenciálně možný následek), považuje soud za nutné uložení zkušební doby (a tedy kontroly jejího následného jednání) v dané výměře.

312. S ohledem na charakter trestné činnosti, které se dopustila jako statutární orgán obchodní společnosti, rozhodl soud i o uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu či prokuristy v obchodních korporacích a družstvech na středně dlouhou dobu v trvání pěti let. Právě s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti a osobu obžalované považuje soud za nutné uložení i tohoto trestu, kdy tento by měl právě ve vzájemné kombinaci s podmíněně odloženým trestem odnětí svobody vytvářet dostatečnou ochranu společnosti před obdobným jednáním ze strany obžalované, ale stejně tak i formu ochrany obžalované před obdobným jednáním v budoucnu (a to i s ohledem na její postavení v rámci trestné činnosti jako tzv. „bílého koně“).
313. Vzhledem ke skutečnosti, že tuto trestnou činnost páchala obžalovaná za účelem nelegálního získání finančních prostředků (§ 39 odst. 8, § 67 odst. 1 trestního zákoníku), byť primárně pro jiného, rozhodl soud i o uložení trestu postihujícího majetek obžalované, tedy peněžitého trestu. Vzhledem k majetkovým poměrům obžalované a jejímu podílu na mechanismu trestné činnosti, jí tak byl uložen trest ve výměře 200 denních sazeb po 500 Kč (tedy 100.000 Kč), kdy rozsah hrozby možného přímého výkonu je při jinak odlišné výši (souhrnné částce) srovnatelný s dalšími pomocníky, právě s ohledem na jistou diferenciaci trestů při zohlednění vzájemného postavení pachatelů.
314. Pro úplnost je zde ovšem nutno poznamenat, že již v rámci přípravného řízení státní zástupce usnesením ze dne 11. 3. 2020 (č. l. 2045-2047) zajistil pro případ uložení peněžitého trestu finanční prostředky na účtu obžalované, a to v objemu cca 70.000 Kč (fakticky se jednalo o změnu důvodu zajištění). Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 20. 3. 2020.

Z.N.

315. V případě obžalovaného Z. N. vzal soud v úvahu skutečnost, že tento je rozvedený, otec dvou zletilých dětí, má středoškolské vzdělání bez maturity (SOU - elektromechanik). V současné době je zaměstnán jako řidič v XXXXX s průměrným měsíčním čistým příjmem cca 25.000 Kč. Je vlastníkem rodinného domu (viz č. l. 2223), jiný majetek, dle vlastních údajů, nevlastní. Z opisu rejstříku trestů fyzických osob (poslední č. l. 2666) bylo prokázáno, že v minulosti nebyl soudně trestán. Z opisu z evidence přestupků (č. l. 2562) bylo prokázáno, že obžalovaný nemá záznam o evidovaných přestupcích.
316. Soud proto hodnotil jako polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. p) trestního zákoníku tu skutečnost, že obžalovaný vedl před spácháním trestného činu řádný život. Jako přitěžující okolnost podle § 42 písm. a), b), f) trestního zákoníku hodnotil tu skutečnost, že trestný čin byl spáchán po předchozím uvážení a ze ziskuchtivosti, ke spáchání trestného činu zneužil svého postavení a funkce (jednatel společnosti). Jiné přitěžující či polehčující okolnosti soudem shledány nebyly, když jako okolnost polehčující nemohl akceptovat ani doznání, ani upřímnou lítost či chování obžalovaného po činu, kdy tento svou trestnou činnost většinou popíral a bagatelizoval.
317. Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu i osobě obžalovaného, kdy zejména akcentoval dosavadní zachovalost obžalovaného, mu pak uložil trest odnětí svobody v trvání dvou let, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby podle § 240 odst. 2 trestního zákoníku (zde je trestní sazba 2-8 let), což odpovídá jak povaze a závažnosti trestného činu, která je jinak hodnocena v dolní polovině stupně typové trestné činnosti (zejména s ohledem na její rozsah, jistou formu zákeřnosti provedení a hrozící škodu), tak zejména osobě obžalovaného a jeho vlastnímu podílu na trestné činnosti. Při určení výměry tohoto trestu, mimo vlastních skutkových okolností, zohlednil zejména postavení obžalovaného N. (srovnatelné s postavením D.) v rámci

projednávané trestné činnosti (skupiny pachatelů), kdy dospěl k závěru, že tento nebyl jejím hybatelem či organizátorem, avšak pouze pomocníkem, osobou v pozici tzv. „bílého koně“, byť dostatečně aktivní, a stejně tak i výši (zejména potenciální) škody, která (v současné době) pouze nepatrně přesahuje zákonnou výši znaku značné škody. Dále musel přihlídnout ke skutečnosti, že škodlivost jeho jednání je obecně, s ohledem na výše uvedené a i vzhledem k jeho specifickému postavení (statutární zástupce daňového subjektu), vysoká. Na druhou stranu musel soud rovněž (a to jako zcela zásadní skutečnost) vzít do úvahy skutečnost, že od spáchání trestného činu uběhlo již bezmála 12 let, kdy soud nemá poznatky, že by se tento obžalovaný v mezidobí podílel na další trestné činnosti, kdy ovšem obžalovaný nemá dostatečný náhled této trestné činnosti (tuto fakticky neguje), a nelze tak předpokládat lepší prognózu resocializace. Nelze rovněž přehlédnout, že trestná činnost, tak jak je obžalovanému kladena za vinu, se nevyznačuje dlouhou dobu trvání, neboť tato představovala toliko 3 měsíce. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti lze tuto výměru v současné době považovat za přiměřenou všem okolnostem, když jinak by bylo možné ukládat i trest výrazně vyšší (kolem čtvrtiny zákonné trestní sazby), jak odpovídá zjištěnému stupni společenské škodlivosti jeho konkrétního jednání.

318. S ohledem na výměru uloženého trestu odnětí svobody (do tří let) se soud zabýval i otázkou jeho výkonu a rozhodl o jeho podmíněném odkladu podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku na středně dlouhou zkušební dobu v trvání 3 let. Při této úvaze soud přihlédl jak k osobním poměrům obžalovaného, vůči kterému nejsou v současné době žádné negativní poznatky, žije (dlouhodobě) od spáchání trestného jednání řádným životem a je osobou prvotrestanou. Z hlediska resocializace, tedy možnosti výchovného působení na něj, soud dospěl k závěru, že i s ohledem na věk a zachovalost obžalovaného není nutná převýchova formou přímého výkonu trestu odnětí svobody a jeho nápravy lze dosáhnout i trestem kratšího trvání bez přímého výkonu, ale s ohledem na způsobený následek (resp. potenciálně možný následek), považuje soud za nutné uložení zkušební doby (a tedy kontroly jeho následného jednání) v dané výměře.
319. S ohledem na charakter trestné činnosti, které se dopustil jako statutární orgán obchodní společnosti, rozhodl soud i o uložení trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu či prokuristy v obchodních korporacích a družstvech na středně dlouhou dobu v trvání pěti let. Právě s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti a osobu obžalovaného považuje soud za nutné uložení i tohoto trestu, kdy tento by měl právě ve vzájemné kombinaci s podmíněně odloženým trestem odnětí svobody vytvářet dostatečnou ochranu společnosti před obdobným jednáním ze strany obžalovaného, ale stejně tak i formu ochrany obžalovaného před obdobným jednáním v budoucnu (a to i s ohledem na jeho postavení v rámci trestné činnosti jako tzv. „bílého koně“).
320. Vzhledem ke skutečnosti, že tuto trestnou činnost páchal obžalovaný za účelem nelegálního získání finančních prostředků (§ 39 odst. 8, § 67 odst. 1 trestního zákoníku), byť primárně pro jiného, rozhodl soud i o uložení trestu postihujícího majetek obžalovaného, tedy peněžitého trestu. Vzhledem k majetkovým poměrům obžalovaného a jeho podílu na mechanismu trestné činnosti, mu tak byl uložen trest ve výměře 200 denních sazeb po 1.000 Kč (tedy 200.000 Kč), kdy rozsah hrozby možného přímého výkonu je při jinak odlišné výši (souhrnné částce) opět srovnatelný s dalšími pomocníky, právě s ohledem na jistou diferenciaci trestů při zohlednění vzájemného postavení pachatelů.
321. Pro úplnost je zde ovšem nutno poznamenat, že již v rámci přípravného řízení policejní orgán usnesením ze dne 10. 12. 2019 (č. l. 2018-2019) zajistil jako náhradní hodnotu finanční prostředky na účtech obžalovaného, a to v objemu cca 220.000 Kč. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 29. 4. 2020 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně sp. zn. 9 To 27/2020 ze dne 29. 4. 2020 (originál č. l. 2036b-2036c), kterým byla zamítnuta stížnost tehdy obviněného. Usnesením zdejšího soudu ze dne 6. 4. 2022 pak byl u těchto věcí (zatím nepravomocně) změněn důvod zajištění a tyto byly zajištěny ve smyslu § 344a odst. 1 trestního řádu pro případný výkon peněžitého trestu.

322. Výše uvedené tresty, tak jak byly ve vzájemné kombinaci uloženy, dle názoru soudu splňující podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak individuální prevence, a to u všech obžalovaných, kdy je nutno je považovat ještě za tresty zejména výchovné a nikoli ryze represivní, když by bylo možné uložit i trest či kombinaci trestů přísnější, ale soud dospěl k závěru, že zejména s odstupem času od spáchání trestné činnosti, lze uložit ještě tyto tresty s výrazně výchovným cílem a tyto jsou, s ohledem na všechny výše zmíněné okolnosti, dostatečnými, kdy účelu trestu lze dosáhnout i těmito mírnějšími tresty.

D/ Náhrada škody

323. V rámci adhezního řízení, které je součástí řízení trestního, rozhoduje soud o nárocích na náhradu škody těch poškozených, kteří se řádně a včas připojili k trestnímu řízení a výši svého nároku prokázali.

324. V případě tohoto trestního řízení se poškozený Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, územní pracoviště Brno II. (č. l. 61-62) se svým nárokem na náhradu majetkové škody nepřipojil, a soud proto o tomto nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí.

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť i z části ve prospěch či neprospěch obžalovaného.

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Brno 6. 4. 2022

Mgr. Aleš Novotný v. r.

předseda senátu